Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.

1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Ügyszám: IV/2145-2/2022
Érkezett: 2022 NOV 17.
Példány: 1
Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db

Hiv.sz: IV/2145-1/2022.
Tárgy: Hiánypótlás az eredeti panasszal egységes szerkezetben

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [redacted] alatti lakos (**I. r. panaszos**) és [redacted] (**II. r. panaszos**) nevében eljárva [redacted] szám alatti lakos az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

1.)

Az Abtv. 52. §. (1) bekezdés és (1.b.) bekezdés a.) pontját figyelembe véve az Alkotmánybíróságról szóló **2011. évi CLI. tv. 27. §. (1) bekezdés** szerint az **Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja** alapján kérjük a **Kúria Kfv.VI.37.049/2022/6 számú** 2022.05.11-én kelt, 2020.07.12-én eletronikus úton I. r. panaszos által átvett ítéletének, valamint az azt megelőző alap és új eljárás során keletkezett alperesi és bírói (Kúriai) döntések támadott részének az Alaptörvénnyel való összhangjának a felülvizsgálatát, és azokat a támadott részben történő megsemmisítését.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányos vizsgálata során a következőkre figyelemmel állapítsa meg a következő ítéletek alkotmányellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

- **Kúria Kfv. II.37.367/2019/10 számú ítéletének azon elvi tartalmának az alaptörvény-ellenességét, miszerint „A kötelező, életkorhoz kötött védőoltás alóli mentesítési eljárásban a mentesítési feltétel fennállásának a bizonyítása a kérelmezőt terheli."**
- **Kúria Kfv.VI.37.049/2022/6 számú ítéletének azon elvi tartalmának az alaptörvény-ellenességét, miszerint** *„A kötelező védőoltás alóli mentesítési eljárásban, mint kérelemre induló eljárásban a bizonyítási teher a felperesre esik, a felperes kötelezettsége a megfelelő orvosi szakvélemény benyújtása, vagyis annak bizonyítása, hogy a mentesítés Eütv. 58. § (3) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott feltételei fennállnak.*
- *Ha a közigazgatási határozat alapjául igazságügyi orvosszakértői vélemény szolgál, annak megdöntésére igazságügyi orvosszakértői vélemény alkalmas."*

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányos vizsgálata során a következőkre figyelemmel állapítsa meg a Kúria ítéletek alkotmányellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az alap ügyben hozott döntésig azokat semmisítse meg.

- **II. r. panaszos –élő kórozót nem tartalmazó - DTPa oltások alóli mentesítésének a jogi feltételét annak ellenére nem állapították meg, hogy az oltást a kezelőorvos és egy igazságügyi orvos szakértő is ellenjavallotta, egy szakértő pedig habár nem javallotta ellen, de azt nem tudta kizárni, hogy II. r. panaszos egészsége az oltás következtében nem sérül, vagy abba nem hal bele, melyre tekintettel sérül II. r. panaszos emberi élethez, egészséghez való joga, I. r. és II. r. panaszos emberi méltósághoz való joga.**

[redacted]

- bizonyítási teher megfordításával az orvostudomány bizonytalanságait oltásra kötelezhetőségként értékelik, ami sérti II. r. panaszos emberi élethez, egészséghez, I. r. és II. r. panaszos emberi méltósághoz való jogát, valamint a kísérletezés tilalmát.
- alperes részéről a kereset benyújtása után iratok szelektálva történő megküldése a bíróságnak, a bíróság ezen körülmény hallgatólagos elfogadása, a bíróság ítéletben mindkét fél álláspontjának a részletes ismertetésének az elmaradása, a kereseti kötöttség elve, valamint az indokolási kötelezettség megsértése sértette I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát.
- I. r. panaszos tisztességes eljárás követelményét sértette azon körülmény, hogy közigazgatási perben I. r. panaszost pervesztességére tekintettel az alperes állami szerv olyan alperesi költség megfizetésére kötelezték, amely költség valójában a közigazgatási perrel összefüggésben nem is keletkezett tekintettel arra, hogy a költségként felszámolt iratok szerkesztését olyan személy végezte, aki egyébként is rendszeres munkaviszonyban áll az alperessel, s akinek a munkaköri feladata pont az ilyen iratok szerkesztése.

2.)

Továbbá kérjük, hogy a **2011. évi CLI. tv. 27. §.** (1) bekezdés szerinti bírói döntés felülvizsgálata során a **26. §.** (1) bekezdés szerinti - **Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja** alapján-, **az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. (továbbiakban Eütv.) 58. §. (3) bekezdésének** az egyéb törvényekkel, valamint az Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is folytasson le tekintettel arra, hogy a fenti törvényi rendelkezés egyértelműen orvostudományi kérdésben a kezelőorvosnak a betege olthatósága és oltások alóli mentesítésében nem ad döntési jogosultságot, a beteg oltás alóli mentesítését csak kezdeményezheti, a döntési jogot pedig a jogszabály egy Állami szerv kezébe adja, amellyel a törvényi rendelkezés súlyosan ellentétes az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdési tilalommal, miszerint „Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. 58. §. (3) bekezdésének azon része, miszerint kezelőorvosnak a kötelező oltások alóli mentesítés kérdésében nincs döntési, csak kezdeményezési joga van, nincs összhangban a vonatkozó jogszabályokkal és az Alaptörvénnyel, melyre tekintettel az **Abtv. 41. §. (1)** bekezdésének megfelelően azt semmisítse meg és a hívja fel a jogalkotó szervet arra, hogy a kötelező oltások alóli mentesítések alóli döntési jogosultságot – mindenféle Állami ráhatás nélkül - biztosítsa a kezelőorvosoknak.

3.)

Továbbá kérjük, hogy a **2011. évi CLI. tv. 27. §.** (1) bekezdés szerinti bírói döntés felülvizsgálata során a **26. §.** (1) bekezdés szerinti - **Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja** alapján-, **az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. (továbbiakban Eütv.) 58. §. (3a) bekezdésének, miszerint ha a beteg törvényes képviselője kezdeményezi a mentesítési eljárást, a** „kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt." az egyéb törvényekkel, valamint az Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is folytasson le.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. 58. §. (3a) bekezdése, miszerint ha **a beteg törvényes képviselője kezdeményezi a mentesítési eljárást, a** „kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt." nincs összhangban a vonatkozó jogszabályokkal és az Alaptörvénnyel, melyre tekintettel az **Abtv. 41. §. (1)** bekezdésének megfelelően azt semmisítse meg.

4.)

Továbbá kérjük, hogy a **2011. évi CLI. tv. 27. §.** (1) bekezdés szerinti bírói döntés felülvizsgálata során a **26. §.** (1) bekezdés szerinti - **Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja** alapján vizsgálni szíveskedjen és állapítsa meg, hogy azon körülmény, miszerint a kötelező oltások alóli mentesítési eljárás illeték és költségköteles eljárás, a szükségesség és arányosságot meghaladó mértékben sérti az emberi élethez, emberi

[redacted]

méltósághoz, valamint a lelkiismereti és vallásszabadsághoz fűződő és egyéb alkotmányos jogokat, valamint a társadalmi igazságosságot, s a jogalkotó szervet hívja fel arra, hogy biztosítsa, hogy a kötelező oltások alóli mentesítési eljárások tárgyi költségmentes eljárások legyenek!

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy az által, hogy a kötelező oltásokkal kapcsolatos közigazgatási eljárások illeték és költségköteles eljárások, sérül az emberi élethez és emberi méltósághoz való alkotmányos jog, tekintettel arra, hogy a kötelező oltások rendszere az emberi életet veszélyeztethetik, az önrendelkezési jog korlátozása útján az emberi méltóságot sérti, azon körülmény, hogy amikor egy embernek az egészségi állapota miatt a kötelező oltási rendszerrel szemben, a Magyar Állammal szemben az életéért, az egészségéért, a teste feletti önrendelkezésért kell harcolnia, akkor mindezért az esetleges ügyvédi költségen felül illetéket, valamint az állami szervnek költségtérítést kell fizetnie, továbbá minden bizonyítási teher költségét neki kell állni, az emberi élethez, egészséghez, valamint az emberi méltósághoz való jog gyakorlása elé állít a jogrendszer anyagi korlátokat, amely tekintettel arra, hogy az emberi élethez és méltósághoz való jog az Alaptörvény és az Emberi Jogok Európai Egyezményei alapján nemcsak sérthetetlen, de a korlátozása is Alaptörvénysértő, melyre tekintettel az **Abtv. 46. §. (1)** bekezdésében foglaltak szerint hívja fel a jogalkotó szervet, hogy az alkotmányos jogok akadálymentes biztosítása érdekében gondoskodjon arról, hogy a kötelező oltásokkal kapcsolatos közigazgatási és bírósági eljárások tárgyi illeték és költségmentes eljárások legyenek. Megjegyezném, hogy az állategészségügyi népegészségügyi eljárások illetékmentesek Magyarországon, az ember egészségügyi eljárások még ilyen kedvezményre sem jogosultak!

5.)

Továbbá kérjük, hogy a **2011. évi CLI. tv. 27. §.** (1) bekezdés szerinti bírói döntés felülvizsgálata során a **26. §.** (1) bekezdés szerinti - **Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja** alapján-, **az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. (továbbiakban Eütv.) 57. §. (2) bekezdés a.) pontja** az egyéb törvényekkel, valamint az Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is folytasson le tekintettel arra, hogy a fenti törvényi rendelkezés az emberi élethez, emberi méltósághoz, a lelkiismereti és vallásszabadsághoz és egyéb alkotmányos alapjogokat sértő egyes kötelező oltások bevezetését, azoknak a számát az Alaptörvény tiltása ellenére egy minisztériumra bízza, holott az ilyen jogok sértése csak törvényi szinten lehet alkotmányos.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. 57. §. (2) bekezdés a.) pontja, miszerint a miniszter rendeletben határozza meg a fertőző betegségeket, amely esetében életkorhoz kötettem kötelező védőoltás elrendelésének van helye, nincs összhangban a vonatkozó jogszabályokkal és az Alaptörvénnyel, melyre tekintettel az **Abtv. 41. §. (1)** bekezdésének megfelelően azt semmisítse meg és a hívja fel a jogalkotó szervet arra, hogy minden egyes fertőző betegséget, amely ellen kötelező oltást kívánnak alkalmazni, vigyenek az országgyűlés elé és azt törvényi szinten kötelezzék!

6.)

Továbbá kérjük, hogy a **2011. évi CLI. tv. 27. §.** (1) bekezdés szerinti bírói döntés felülvizsgálata során a **26. §.** (1) bekezdés szerinti - **Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja** alapján-, **a 18/1998. (VI. 03) NM rendelet (továbbiakban: NM rendelet) 5. §. (1) bekezdés d.) pontjának** az egyéb törvényekkel, valamint az Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is folytasson le tekintettel arra, hogy a fenti jogszabályi rendelkezés alapján életkorhoz kötötten **merevgörcs (tetanusz)** elleni védőoltásban kell részesíteni a rendelet hatálya alá tartozó személyeket, amely kötelezés még az Alkotmánybíróság álláspontja szerint is súlyosan alkotmánysértő tekintettel arra, hogy a 39/2007. AB határozatban az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a járványok megelőzése érdekében alkotmányos a kötelező oltások útján az alapvető emberi jogok korlátozása, a tetanusz járvány azonban soha nem volt az emberiség történetében, köztudomású, hogy tetanusz fertőződést ember-embernek nem tud átadni, fertőződés veszélye csak súlyos sérülés esetén áll fenn.

[redacted]

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy az NM rendelet 5. §. (1) bekezdés d.) pontja, miszerint életkorhoz kötötten merevgörcs (tetanusz) elleni védőoltásban kell részesíteni a rendelet hatálya alá tartozó személyeket, nincs összhangban a vonatkozó jogszabályokkal és az Alaptörvénnyel, melyre tekintettel az **Abtv. 41. §. (1)** bekezdésének megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A megsemmisíteni kért döntések megnevezése:

- **a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal, Kiskunhalasi Járási Hivatala BK-08R/005/00274-26/2015. és BK-08R/005/00274-27/2015. számú határozatok**
- **a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal BKR/001/02194-2/2015. és BKR/001/02194-3/2015. számú** határozatok
- **Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K. 27.623/2015/116. számú** ítélet
- **Kúria Kfv. II.37.367/2019/10 számú ítéletének**
- **Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal, Kiskunhalasi Járási Hivatal, Népegészségügyi Osztály** BK-08/NEO/5722-15/2021.
- **Szegedi Törvényszék 10.K.701.066/2021/6 számú ítélete**
- **Kúria Kfv.VI.37.049/2022/6 számú ítélete**

A megsemmisíteni kért törvényi rendelkezések megnevezése:

- Eütv. 58. §. (3) bekezdés
A **kezelőorvos**, a beteg vagy a beteg törvényes képviselője a beteg lakóhelye szerint illetékes egészségügyi államigazgatási szervnél **kérelmezheti** a védőoltás alóli mentesítést, ha
a) a védőoltásban részesítés a beteg egészségi állapota miatt nem lehetséges, vagy a védőoltás a beteg egészségét vagy meglévő betegségét várhatóan károsan befolyásolná, és
b) az *a)* pont szerinti körülmény változása belátható időn belül nem várható.
- Eütv. 58. §. (3a) bekezdés
A (3) bekezdés szerinti kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt.
-Eütv.57. §. (2) bekezdés a.) pont
A miniszter rendeletben határozza meg azokat a fertőző megbetegedéseket, amelyek esetén életkorhoz kötötten kötelező védőoltás elrendelésének van helye.
-NM rendelet 5. §. (1) bekezdés d.) pont
A magyar állampolgárt, a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény hatálya alá tartozó azon személyt, aki a szabad mozgás és a három hónapot meghaladó tartózkodás jogát Magyarországon gyakorolja, a tartózkodási engedéllyel rendelkező, bevándorolt, letelepedett vagy befogadott harmadik országbeli állampolgárt, továbbá a menekültet és menedékest életkorhoz kötötten
d) merevgörcs (tetanus) ellen védőoltásban kell részesíteni.

Mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség vizsgálata során vizsgálandó jogszabályok

-az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.)
-a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény
-az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.)

[redacted]

Tényállás, pertörténet:

Tekintettel arra, hogy az alapeljárásban a Kúria ítélet ellen benyújtott Alkotmányjogi panaszomat az Alkotmánybíróság azzal az indoklással utasította vissza, hogy az idő előtti tekintettel arra, hogy a Kúria ítéletében a keresetemnek részben helyt adott, ezért azon részét, amiben nem adott helyt, még nem támadhatom, így jelen panaszomban kénytelen vagyok az alapeljárásban elkövetett jogszabály, Alaptörvénysértő jellegét is kifogásolni, ezért a tényállás rész is kiterjed ezen körülményekre. Az alapügy tényállása azért is kiemelkedően lényeges, mert lényegében abban keletkezett az igazságügyi orvosszakértői vélemény, amelyben a szakértő a DTPa oltások beadása esetén a II. r.panaszos egészségkárosodását kizárni nem tudta, csak nem valószínűsítette azt, valamint itt keletkezett [redacted] *igazságügyi orvos szakértői véleménye, aki egyértelműen ellenjavallja II. r. panaszos összes kötelező oltást, az alperesek és a bíróságok pedig úgy tettek, mintha ez a vélemény nem is létezne, egyszerűen figyelmen kívül hagyták és annak okát érdemben nem indokolják, vagy olyan indokkal nem veszik figyelembe, hogy azzal a Kúria sem foglalkozott! Az új eljárásban a Kúria nem kívánt foglalkozni az alapeljárásban megállapított tényállással, de még az új eljárásban elkövetett, az ügy lényegére kiható újabb jogszabálysértésekkel sem, csak formailag vizsgálódott, de azt kifejezett kérés ellenére sem volt hajlandó vizsgálni, úgy tett, mintha a kereset részét nem is képezte volna, miszerint ha a II. r. panaszost beoltják és egészségkárosodása lesz, akkor az oltását hatóságilag engedő jogászok büntetőjogi felelősségre vonhatók tekintettel arra, hogy az Alaptörvény az emberi élet és egészség korlátozását nem engedi, így formai okokra hivatkozva, az Alaptörvény figyelmen kívül hagyása történő oltással történő egészségkárosítás büntetőjogi felelősségre vonást vonhat maga után!*

1.) Előzmény

Előzményi eseményként fontosnak tartom leírni, hogy II. r. panaszos 2012. augusztus 16-án megkapta a 15 hónapos korban esedékes **elő kórokozót tartalmazó MMR** kötelező védőoltást, valamint azzal egyidőben a **Prevenar 13 oltás harmadik ismétlését, amely elő kórokozót nem tartalmaz .**
Az oltás után egészségi állapota folyamatosan romlott, csalánkiütések és különböző bőrelváltozások jöttek ki a testén, az étvágya csökkent, valamint ízületi panaszai jelentkeztek, amelyet I. r. panaszos először csak úgy értelmezett, hogy a gyermek "kézre szokott". A tünetek folyamatosan súlyosbodtak, 2012. szeptember 19-én magas láz, az egész testre kiterjedő piros foltok jelentkeztek és II. r. panaszos ekkor már érzékelhetően nem bírt lábra állni, állapota a pár napos otthoni antibiotikumos kezelés mellett romlott, ezért kórházba került. Először a **Kecskeméti Kórházban** kezelték, ahol II. r. panaszos betegségét nem tudták diagnosztizálni, valamint az általuk alkalmazott vénás antibiotikumos kezelés mellett is folyamatosan romlott az egészségügyi állapota, így a **Budapesti II-es számú Tűzoltó utcai Klinikára** utalták. A Tűzoltó utcai Klinikán vénás szteroidos kezelést kezdtek el, mely mellett csak fél napos láztalan állapotot tudtak elérni, de a fél napos láztalanságot, több lázcsillapító mellett is kezelhetetlen lázas állapot követte, így egy úgynevezett immunglobulin beadása mellett döntöttek, amellyel tudtak csak láztalan állapotot elérni. II. r. panaszos 3 héten keresztül állt kórházi kezelés alatt, amely idő jelentős részében az orvosok a betegség végkimenetelét nem tudták megjósolni, a kórházi kezelést követően még egy évig súlyos immungyengítő gyógyszereket kellett szednie.
II. r. panaszosnál systémás -azaz lázzal járó- jellegű Juvenilis idiopathiás arthitisz (továbbiakban: JIA) megbetegedést diagnosztizáltak, amely betegség az **autoimmun** betegségek csoportjába tartozik, habár a kezelőorvos arról tájékoztatta I. r. panaszost, hogy valójában fogalma sincs, hogy mi volt, valami felhergelte a gyermek immunrendszerét. A felvetést, miszerint a védőoltás lehetett, azonnal elutasította.
II. r. panaszos még kórházi kezelés alatt állt, amikor az akkori háziorvosa I. r. panaszoson keresztül arról próbált információt szerezni a kórházi kezelőorvostól, hogy a soron következő 18 hónapos korban esedékes védőoltást beadhatja-e a gyermeknek. A Tűzoltó utcai kezelőorvos I. r. panaszos kérdésére azt a tájékoztatást adta a II. r. panaszos olthatóságáról, hogy közben kifejtette, hogy fogalma sincs arról, hogy milyen oltás a 18 hónapos kötelező védőoltás, amely I. r. panaszosban a bizalmat megingatta, majd maga járt utána az olthatósági szabályoknak. Az ajánlások alapján II. r. panaszos által kapott immunglobulin után 6 hónapig semmilyen oltóanyag nem adható, valamint a gyermek által 1 éven keresztül szedett gyógyszerének a betegtájékoztatójába bele volt írva, hogy az mellett semmilyen oltóanyag nem adható. I. r.

[redacted]

panaszos felhívására a háziorvos II. panaszos kezelésének az idejére elhalasztotta a 18 hónapos korban kötelező védőoltást.
I.r. panaszos azt tapasztalta, hogy annak ellenére, hogy az orvosok elmondása szerint fogalmuk sincs, hogy mi okozta II. r. panaszos betegségét, az oltást, mint lehetséges okot határozottan elutasították és a gyógyszeres kezelés befejezése után pedig mindenféle vizsgálat nélkül a gyermeket olthatónak nyilvánították. I. r. panaszos ezt követően kezdett utána nézni a jogszabályi háttérnek és kezdeményezte a jogi eljárásokat. Jogszabályi rendelkezés alapján a kezelőorvosoknak a gyermek oltás utáni megbetegedését jelenteni kellett volna az OKNE-nek, azonban ezt nem tették meg, sőt annak ellenére, hogy immáron több szakértő is egyértelműen kimondta, hogy a gyermek oltás után súlyos egészségromlást szenvedett el, a Népegészségügy állítólag közhiteles nyilvántartásában még mindig nem szerepel, hogy 2012-ben 1 fő az MMR, Prevenar 13 oltások után súlyos egészségromlást szenvedettel!

2.) Közigazgatási eljárás

2014. március 25-én kelt. I. r. panaszos megkereste az OEK-et, hogy II. r. panaszos 2012-es megbetegedése és az azt megelőzően felvett oltások közötti okozati összefüggést vizsgálják ki.
A kivizsgálást nem az OEK végezte, hanem az alapeljárás alperesként eljáró Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Szakigazgatási Szerve, amelyről az OEK **2014. március 28-án** kelt levelében tájékoztatta I. r. panaszost.
A kivizsgálás során a háziorvost és I. r. panaszost is - a jegyzőkönyvek tanúsága szerint is – az alapügyben alperesként a tárgyalásokon többször megjelenő [redacted] hallgatott meg és 2014. május 29-én kelt. BKR/001/00970-14/2014. ügyiratszámú – Bíróság által is ismert - iratot, amelyben II. r. panaszos megbetegedése és a korábban felvett oltás közötti okozati összefüggést kizárták, az alapügyben alperesként is részt vevő [redacted] készítette és írta alá.
Ezen értesítés kézhezvétele után I. r, panaszos kereste meg ismételten az OEK-et 2014. június 26-án, amely megkeresésre készítette el az OEK a **2014. augusztus 5-ei** levelét, amelyben ő is tagadta II. r. panaszos megbetegedése és az oltás közötti okozati összefüggés valószínűségét.
2014. március 25-én, az OEK kivizsgálás kérésével egyidőben I. r. panaszos megkereste az alapügy alperes elsőfokú közigazgatási szervét, hogy II. r. panaszost a védőoltások alól mentesítsék. Kérelemhez 9 mellékletet csatolt, amely beadványt és mellékleteit [redacted] vett át személyesen **2014. április 1-én**.
Az elsőfokú szerv azonban a mentesítési kérelemmel érdemben nem foglalkozott, **2014. szeptember 10-én kelt., BK-08R/005/00512-9/2014. számú** határozatában elrendelte II. panaszos oltását.
A Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal, Népegészségügyi Szakigazgatási Szerve **2014. november 4-én kelt. BKR/001/02629-7/2014. számú** végzésével - a fellebbezésemre tekintettel - az elsőfokú szerv határozatát megsemmisítette és új eljárás lefolytatására kötelezte tekintettel arra, hogy 2014. április 1-én kezdeményezett mentesítési kérelmem érdemben nem vizsgálta.
Az új eljárásban az alapeljárás alperesének elsőfokú szerve annak ellenére, hogy a mentesítési kérelem már 2014- április 1-e óta a rendelkezésére állt, amelyet érdemben nem bírált el, 2014. december 19-én kelt. tájékoztató levelében felszólította I. r. panaszost, hogy amennyiben kéri a mentesítési eljárás lefolytatását 8 napon belül újabb kérelmet csatoljon be, majd leírta, ha nem teszi, akkor hatósági eljárást indít a védőoltás elrendelése érdekében.
I.r. panaszos nem értette, hogy miért kell új mentesítési kérelmet beadni, amikor már korábban beadta és érdemben azzal se foglalkoztak, de a felhívásnak eleget tett és **2015. január 19-én** beadta az újabb kérelmem, amelyben egyértelműen utalt a korábbi beadványára és arra, hogy az eljáró hatóság az ügyben nem tett eleget jogszabályi kötelezettségének, valamint jelezte, hogy 2015. márciusban lesz kontroll vizsgálat a Budapesti Tűzoltó Utcai Kórházban, leghamarabb akkor tudom a kezelőorvosi véleményt csatolni.
Az alperes **2015. január 23-án kelt. hiánypótlásra felszólítása** során a **jogszabályi rendelkezésekkel ellentétesen** arról tájékoztatta I. r. panaszost, hogy nem a kezelőorvos jogosult a mentesítést alátámasztó orvosi szakvélemény kiadására, hanem arra a Klinikai védőoltási tanácsadók jogosultak.
Az alperes **2015. március 6-án** kelt végzésében a hiánypótlás teljesítési határidejét kérelemre meghosszabbította **2015. április 3-ig.**

[redacted]

A kezelőorvosoktól a I. r. panaszos fia vizsgálatai során kértem a mentesítést alátámasztó orvosi szakvélemény kiadását, de **azok mondván, hogy arra nem jogosultak, a kérésnek nem tettek eleget, így nem tudott eleget tenni a kötelezettségemnek, miszerint a mentesítéshez csatoljon orvosi véleményt.** II. r. panaszosnak közben sűrűn volt megbetegedése, erre tekintettel I. panaszos kérte az alperest, hogy a hiánypótlásra rendelkezésre álló határidőt hosszabbítsa meg.
A hiánypótlási határidő meghosszabbítására vonatkozó kérésnek az elbírálása érdekében kereste meg az alperes [redacted], a gyermek akkori háziorvosát annak érdekében, hogy nyilatkozzon arra nézve, hogy a gyermek megbetegedései indokolja-e a hiánypótlásra rendelkezésre álló határidő meghosszabbítását. [redacted] ezen megkeresésre fejtette ki azt, hogy a gyermeknek **rövid lefolyású légúti megbetegedései** voltak, ezek a megbetegedések **nem kontraindikálják a védőoltás beadását.** [redacted] való telefonos beszélgetés mellett az is leírta, hogy az alapbetegség, azaz **a JIA olthatósága tekintetében az olthatóság kérdésében nem ő foglalt állást, hanem egy általa 2014. június 4-én megkapott határozat, amelyben a gyermeket olthatóvá nyilvánították.** A 2014. június 4-én megkapott határozat a fentiek alapján – tekintettel arra, hogy az OKNE csak 2014. augusztus 5-én foglalt állást – csakis **az alperes 2014. május 29-én keletkezett szakhatósági állásfoglalása** lehetett, miszerint a II. r. panaszos megbetegedése és a korábban felvett oltás között okozati összefüggés kizárt, így korábbi oltási szövődmény nem áll fenn, a gyermek oltható.
Az alperes a mentesítési kérelmet nem a Bíróság által megállapított 2015. augusztus 19. napján a BK-08R/005/00274-**26**/2015. számú határozatában, hanem **2015. május 11-én kelt.** BK-08R/005/00274-**10**/2015. számú végzésében úgy utasította el, hogy az ellen panaszjogot se biztosított!
A határozat ellen I. r. panaszos panaszt nyújtott be, az alperes elsőfokú szerve a panaszt azonban nem terjesztette fel az alperesnek, a BK-08R/005/00274-**14**/2015. számú iratában arról tájékoztatott, hogy nincs panaszjogom.
I.r. panaszos az Ügyészséget kereste meg, hogy törvényességi felügyeleti jogkörében járjon el és hívja fel az alperest arra, hogy határozat ellen biztosítson panaszjogot, melynek eredményeként az Ügyészség felhívta az alperest, hogy határozatát semmisítse meg.
Az Ügyészi felhívásra az alperes **2015. 07.29-én kelt. BKR/001/01791-2/2015. számú** végzésével immár második alkalommal semmisítette meg az alperes elsőfokú szervének végzését és új eljárás lefolytatására kötelezte azt.
Időközben I. r. panaszos **írásban is felszólította II. r. panaszos kezelőorvosait**, hogy a olthatóságáról nyilatkozzanak. [redacted] az írásbeli megkeresésre **egyáltalán nem reagált, melyre tekintettel I. r. panaszos h**áziorvost váltott, az **új háziorvos** [redacted] szülői kérésre 2015.08.05-én **igazolást adott ki**, hogy véleménye szerint a gyermek meglévő betegségeire tekintettel védőoltások alóli mentesítése indokolt lehet. **A Budapesti II-es számú Klinika** pedig arról tájékoztatta I. r. panaszost, hogy **véleményük szerint nem jogosultak** az olthatóság kérdésében állást foglalni és arról is tájékoztattak, hogy a kérdés feltevése után a **jövőben nem kívánják II. panaszost ellátni**, mivel lakóhelye szerint nem bírnak ellátási kötelezettséggel, ezért I. r. panaszos keresse fel a lakóhely szerint ellátási kötelezettséggel bíró intézeteket.
A két iratot I. r. panaszos **2015. augusztus 6-án kelt.** beadványában adtam be, melyben megismételte a korábbi kérést, miszerint II. r. panaszost a kötelező védőoltások alól mentesítsék, a beadványban utalt a folyamatban lévő eljárásra, amikor leírta, hogy a mentesítési kérelmet azért nem indokolja részletesen, mert "**korábban már többször előadtam a mentesítés indokoltságát.**" Az alperes ezen beadványt **a folyamatban lévő ügyhöz 24-es sorszámmal iktatta.**
Az alperes ugyanazon ügyszám alatt két határozatban utasította el a mentesítési kérelmet. **2015. augusztus 19-ei kelttel BK-08R/005/00274-26/2015 sorszámon**, míg **2015. augusztus 27-ei kelttel BK-08R/005/00274-27/2015 sorszámon**. Az alperes mind a két határozatában hivatkozott a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal – az alperes másodfokú szervének- **2014. május 29-én kelt. BKR/001/00970-14/2014.** szám alatti szakhatósági állásfoglalására, miszerint a gyermeknek a megbetegedése és az azt megelőzően felvett védőoltások között okozati összefüggés nem áll fenn, így nincs arra adat, hogy a gyermek oltását valami ellen javallaná. Az alperes hivatkozott [redacted] véleményére, de azt elhallgatta, hogy [redacted] csak a légúti megbetegedések tekintetében nyilatkozott a kontraindikáció hiányába, az alap JIA megbetegedés tekintetében az **olthatóság kérdésében az alperes határozatára hivatkozott**. Az alperes a gyermek új háziorvosának a véleményét pedig mondván, véleményük szerint az nem kezelőorvos, kizárták a bizonyítékok közül.

[redacted]

A határozatokkal szemben törvényes határidőn belül I. r. panaszos panaszt nyújtott be. Fellebbezésében támadta az alperes elsőfokú szervének a BK-08R/005/00274-**26**/2015. és a BK-08R/005/00274-**27**/2015. számú határozatát, valamint mivel II. r. panaszos megbetegedése és az oltások közötti okozati összefüggést kivizsgáló szakhatósági állásfoglalás ellen önálló jogorvoslatot nem biztosítottak, ezen fellebbezésben támadta **az alperes, a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal, Népegészségügyi Szakigazgatási Szervének BKR/001/00970-14/2014. szám alatt, valamint az OEK által IKME.9820/40-6/2014. szám alatt hozott szakhatósági állásfoglalását is. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú szerv határozatában a másodfokú szerv szakhatósági állásfoglalását is támadta I. r. panaszos, rögtön kezdeményezte az alperes másodfokú eljárásból való kizárását is.**

I.r. panaszos leírta, hogy mindkét **szakhatósági állásfoglalás** megsértette a Ket. 2. §. (3) bekezdését, mivel annak ellenére kétséget kizáróan kizárták II. r. panaszos megbetegedésének és a kapott oltás közötti okozati összefüggést, hogy a gyermek betegségeinek a tünetei időben **közvetlenül az oltás után jelentkeztek és a kapott oltás betegtájékoztatójában a betegségeinek az összes tünetei mint lehetséges mellékhatás fel vannak sorolva**, így iratellenesen állítja a szakhatóság, hogy a klinikai tünetek nem igazolják a betegség kialakulása és a védőoltás kialakulása közötti okozati összefüggést, továbbá tekintettel arra, hogy **nincs olyan laboratóriumi mutató** amellyel kétséget kizáróan ki lehetne mutatni a védőoltás és a betegség közötti okozati összefüggés valószínűséget, a szakhatóság erre való hivatkozása nem bizonyít semmit.

I. r. panaszos fellebbezésében sérelmezte, hogy az alperes elsőfokú szerve annak ellenére, hogy egy eljárást folytatott le, **két ügydöntő határozatot hozott**, amellyel tisztességtelen helyzetet teremtett, hiszen I. r. panaszos nem tudta, hogy mely határozat ellen tegyek panaszt, mert ha csak az egyik ellen tesz, a másik jogerőre emelkedik, amelyre hivatkozva később elrendelhetik a gyermek oltását, így két fellebbezési illetéket volt kénytelen leróni.

Sérelmezte, hogy az alperes úgy hozta a határozatát, hogy II. r. panaszos **új háziorvosának a véleményét** - miszerint meglévő betegségeire tekintettel a gyermek oltás alóli mentesítése indokolt lehet – arra hivatkozással, hogy nevezett nem kezelőorvos, indokolatlanul kizárta a bizonyítékok közül. A kezelőorvos jogszabályi fogalmát félremagyarázta, az alperesi felfogás alapján a gyermeknek nincs is kezelőorvosa, aki egyáltalán állást foglalhat a gyermek olthatósága kérdésében, azaz I. r. panaszosnak meghatározott jogszabályi feltétel teljesítése lehetetlen, amely szintén Alaptörvény ellenes.

Fellebbezésben leírta, hogy az alperesnek szem előtt kellett volna tartani a Ket. 1. §. 2.) a.) pontjában megfogalmazott alapelvet, miszerint a **kiskorú érdekében köteles eljárni** és [redacted] véleménye alapján a Ket. 50. §. (1) bekezdésében megfogalmazott **tényállás felderítési kötelezettségének eleget kellett volna tennie, igazságügyi orvosszakértőt kellett** volna kirendelnie a kérdés tisztázása érdekében.

Az alperes a kizárási indítványt figyelmen kívül hagyta, azt a felügyeleti szervnek se terjesztette fel elbírálásra, ráadásul a fellebbezést nemcsak ugyanaz a szerv – Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal -, hanem **ugyanazon személy** [redacted] ügyintéző utasította el. Nevezett első fokon részt vett azon szakhatósági állásfoglalás kialakításában, miszerint II. r. panaszos megbetegedése és az azt megelőzően felvett oltás között okozati összefüggés nem áll fenn, amely okból oltási ellenjavallat nem áll fenn. **A másodfokú szerv lényegében a saját véleményét bírálta felül másodfokon**, amely során a fellebbezéseket elutasította a BKR/001/294/2015. számú ügyben **2015. október 14-én** kelt. 2-es és **2015. október 15-én** kelt 3-as sorszámú határozatokkal.

2015. november 20-án az alperes elsőfokú szervénél I. r. panaszos az iratokat megtekintette, amely iratmegtekintésről jegyzőkönyv készült. Iratjegyzékkel ellátott iratokat kapott, az iratok között voltak a 2014-es iratok is, amelyek a 2015-ös ügyszámú ügy előzményi irataiként 1-es számmal voltak elhelyezve. Az iratok közül 3-ról fényképfelvételt készült, köztük egy 2014-es iratról is, amely iratok sorszámát az eljáró hatóság a jegyzőkönyvben rögzítette is.

2015. november 30-án megküldött keresetlevelében I. r. panaszos kérte a jogszabálysértésekre tekintettel az alperes **két határozatának a hatályon kívül helyezését és hogy a Bíróság kötelezze az alperest a perköltség megfizetésére**.

- Keresetében sérelmeztem, hogy az alperes első és másodfokú szerve is annak ellenére, hogy **egy eljárást folytatott le, két ügydöntő határozatot hozott**, amely egy jogilag értelmezhetetlen helyzetet teremtett.
- Határozataikból indokolatlanul zárták ki a bizonyítékokból a háziorvos, [redacted] **igazolását**, valamint írásosos megkeresésre a **Tűzoltó utcai Klinika** válaszát félremagyarázták.

[redacted]

- Az alperes a fentiekkel megsértette a **Ket. 2. §. (3)** bekezdésében, valamint a **71. §. (1)** bekezdésben foglaltakat és az alperes helytelenül hivatkozott a **Ket. 33/b. §. (1)** bekezdésére.
- Vitatta, hogy a II. r. panaszos jelenlegi háziorvosa, [redacted] nem minősülne **kezelőorvosnak**, mivel az **Eü. tv. 3. §. b.)** pontja alapján kezelőorvos a beteg adott betegségével, illetve **egészségi állapotával** kapcsolatos vizsgálati és terápiás **tervet** meghatározó, továbbá ezek keretében beavatkozásokat végző orvos, illetve orvosok, akik a beteg gyógykezelésért felelősséggel tartoznak. A fentiek alapján a fia egyetlen egy kezelőorvosa a döntés meghozatalakor [redacted] volt, így a korábbi háziorvos, [redacted]s a Tűzoltó Utcai Klinika véleményét már figyelembe se vehették volna különös tekintettel arra, hogy a Klinika írásban egyáltalán nem volt hajlandó nyilatkozni a gyermek olthatóságáról, sőt a jövőbeli ellátását is megtagadta a gyermeknek. A fentiek alapján az alperes helytelenül értelmezte az Eü tv-ben megfogalmazott kezelőorvos fogalmát, ha az alperesi értelmezés helyes lenne, akkor lényegében II. r. panaszosnak egyáltalán nincs kezelőorvosa, amely okból kezelőorvosi vélemény csatolása lehetetlen. Lehetetlen kérés teljesítésétől függővé tenni egy gyermek oltás alóli mentesítését Alaptörvényellenes.
- Kereset rámutatott arra, hogy az alperes **hiánypótlási felszólításban jogszabálysértően** szólította fel arra, hogy a mentesítési kérelemhez oltási tanácsadó véleményét csatolja, mivel az oltási tanácsadó nem minősül kezelőorvosnak.
- Keresetben I. r. panaszos elismerte, hogy a gyermekem jelenlegi háziorvosának a véleménye nem elegendő a döntés meghozatalára, de arra elegendő, hogy az alperes a **Ket. 1. §. (2) bekezdés a.) pontja, a Ket. 2. §. (3) bekezdés, a Ket. 3. §. (2) bekezdés b.) pontja, a Ket 36. §. (1) bekezdés és a Ket. 50. §.-ba** foglalt tényállás felderítési kötelezettsége alapján igyekezzen a **tényállást felderíteni**, a nyilvánvalóan szakkérdésben pedig a **Ket. 58. §. (1) bekezdés alapján igazságügyi orvosszakértőt** rendeljen ki, a **Tűzoltó utcai Klinikát véleményéről írásban megkeresse**, de ezen kötelezettségeinek az alperes nem tett eleget.
- Sérelmezte, hogy első fokon a Ket. 44. §. (1) bekezdés és a 18/1998 (VI.3) NM rendelet 16. §. (2) bekezdés f.) pontja alapján a II. r. panaszos oltás utáni megbetegedése és ebből kifolyólag olthatóságáról állást foglaló szakhatóság, a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal (alperes) volt az a szerv, aki másodfokon is elbírálta a mentesítési kérelem elutasítását annak ellenére, hogy ezen **kizárási** körülményre már a fellebbezésben felhívta a figyelmet. Az alperes súlyosan megsértette a **Ket. 42. §. (2)** bekezdését, miszerint az ügy másodfokú elintézésben nem vehet részt az, aki az ügy elintézésében első fokon részt vett, valamint a **Ket. 42. §. (3)** bekezdését is.
- Keresetben támadta mindkét **szakhatósági állásfoglalást, amelyek** megsértették a **Ket. 2. §. (3)** bekezdését, mivel annak ellenére kétséget kizáróan kizárták a gyermek betegsége és az azt megelőzően felvett oltás közötti okozati összefüggést, hogy a gyermek betegségeinek a tünetei **időben közvetlenül az oltás után jelentkeztek** és a kapott oltás **betegtájékoztatójában a betegségeinek az összes tünetei, mint lehetséges mellékhatás fel vannak sorolva**, így iratellenesen állítja a szakhatóság, hogy a klinikai tünetek nem igazolják a betegség kialakulása és a védőoltás kialakulása közötti okozati összefüggést. Továbbá tekintettel arra, hogy nincs olyan laboratóriumi mutató amellyel kétséget kizáróan ki lehetne mutatni a védőoltás és a betegség közötti okozati összefüggés valószínűséget, a szakhatóság erre való hivatkozása nem bizonyít semmit.
- Előadta, hogy az alperes a bizonyítékok szabad értékelését egészen sajátosan értelmezik, mivel 2015.10.15-én keletkezett határozatának **5. oldalának 2. bekezdésében** - amikor azt indokolja, hogy a gyermeke védőoltásban való részesítése miért indokolt - **tagadja, hogy a gyermeknek autoimmun megbetegedése lenne**, míg a **7. oldal első bekezdésének** a végén - amikor azt indokolja, hogy a gyermek védőoltás után bekövetkezett megbetegedés miért nem védőoltás utáni mellékhatás - **állítja, hogy a gyermeknek JIA típusú megbetegedése van, amely autoimmun megbetegedések közé tartozik.**
- Keresetben igazságügyi orvosszakértő kirendelését indítványozta, valamint a Tűzoltó Utcai Klinika, [redacted] valamint [redacted] megkeresését.

Az alperes **2015. december 15-ei** keltű kereseti ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását és az alperesi határozatok helybenhagyását, valamint a felperes perköltségben való marasztalását.

Az alperes kereseti ellenkérelmében előadta, hogy a Ket. 33/B. §. (1) bekezdése alapján csak lehetőség az ügyek egyesítése, de nem kötelezettség. Arra az alperest továbbra sem adott választ, hogy ha a két beadványt külön eljárás keretében bírálta el, azok miért futottak egy ügyszámon, az új eljárás elindításáról

[redacted]

miért nem tájékoztatott. Ha már amúgy is egy ügyszámon futtatta a beadványok, akkor miért kellett volna még azokat egyesíteni.
Az alperes keresetében leírta, hogy szerinte ő a jogszabályi előírásoknak megfelelően folytatta le az eljárást, a kiskorú érdekeinek a figyelembevételével, az új háziorvos nem minősül kezelőorvosnak, ezért a véleményét nem volt köteles figyelembe venni, a többi orvosnak meg szerinte egyezik a véleménye az általa kialakított szakhatósági véleménnyel, miszerint a gyermek megbetegedése és az azt megelőzően felvett oltás közötti okozati összefüggés kizárt, ezért a gyermek oltható.
Az alperes hivatkozott [redacted] 2015. április 27-én kelt írásbeli véleményére, amelyben véleménye szerint a gyermek állapota nem akadálya a tanácsadóban történő megjelenésnek és az nem jelent kontraindikációt az elmaradt 18 hónapos védőoltás szempontjából, azt ismételten elhallgatta, hogy a háziorvos az előzményi megbetegedések tekintetében nem saját véleményét, hanem az alperes szakhatósági állásfoglalásában megfogalmazottakra hivatkozik.
Az alperes először leírja, hogy az oltás követő nemkívánatos esemény kivizsgálása az **NM rendelet alapján szakhatósági állásfoglalásnak** minősül, nem hatósági eljárásnak, ezért nincs ellene jogorvoslati lehetőség, de véleménye szerint a **mentesítési eljárás során a szakhatósági állásfoglalásban megfogalmazottak már csak egy adatnak tekintendők, nem szakhatósági állásfoglalásnak**. Az alperes a gyermek megbetegedését inkább összefüggésbe hozta volna a gyermek JIA megbetegedése előtt 3 hónappal elszenvedett húgyúti megbetegedéssel, mint a JIA megbetegedés előtt egy hónappal felvett MMR oltással. Azon felperesi kérdésre, miszerint ha a húgyúti megbetegedés után 3 hónappal ilyen megbetegedés várható, akkor a húgyúti megbetegedés elszenvedése miért nem képezett oltási ellenjavallatot, s miért állapította azt meg, hogy az oltóorvos nem hibázott, amikor a húgyúti megbetegedés után két hónapra oltott, az alperes nem reagált.

3.) Bírósági eljárás

- I.r. panaszos az első tárgyaláson jelezte a Bíróság felé, hogy közjegyző által kirendelt igazságügyi orvosszakértői vélemény beszerzését kezdeményezte II. r. panaszos olthatóságának a megállapítása érdekében még 2015. szeptemberében, azonban a szakértői vélemény még nem érkezett meg, továbbá **a keresetét kiegészítette**.
- Kérte a Bíróságot, hogy az eljárást függessze fel és kezdeményezze az Eü tv. 58. §. 3.) a.) bekezdésének az utólagos normakontrollját, mivel az előzményekből egyértelműen látható, hogy lehetetlen volt a jogszabályban előírt feltétel teljesítése, mivel a kezelőorvosok illetékesség hiánya miatt nem nyilatkoznak, a nyilatkozat hiányát pedig az alperes mindenféle vizsgálat nélkül olthatóságként értelmezi, amely súlyosan sérti a gyermek egészséghez fűződő jogát. Ilyen ügyben a bizonyítási teher megfordításával orvosszakértői kérdés bizonyítását a szülőtől elvárni, s ezzel egy esetleges bizonyítatlanságot a gyermek egészségét veszélyeztető beavatkozás elrendelését látszólag jogszerűvé tenni sérti a tisztességes eljárás követelményét, amely a gyermek egészségét is súlyosan veszélyeztetheti.

[redacted] **igazságügyi orvosszakértő** véleményében leírta, hogy a gyermek oltás utáni megbetegedésének a tünetei, továbbá a **csalánkiütések** is lehettek az oltás mellékhatásai, hiszen ilyen mellékhatások lehetőségét az **alkalmazási előiratok is leírják**, amely leírást a **gyártó állít ki**. A tünetek az oltás után **olyan időben jelentkeztek**, hogy azok a védőoltások utáni lehetséges mellékhatásokként értékelhetők, az **okozati összefüggés valószínűsíthető**.
A szakértő leírta, hogy a gyermeknél **JIA** megbetegedés jelentkezett, amely egy ízületi gyulladásos **autóimmun** betegség, kiváltó oka ismeretlen, az ízületek tartós, vagy **visszatérő** gyulladásában nyilvánul meg.
A szakértő leírta, hogy a gyermek megbetegedése, az elhúzódó gyógytartalomra tekintettel **súlyos egészségromlásnak** minősül.
A szakértő leírta, hogy egy újabb védőoltás a **korábbi megbetegedés fellángolását eredményezheti, az, hogy ezen körülményben bármikor változás állhat-e be, a tudomány jelen ismeretei szerint nem válaszolható meg.**
A szakértő leírta azt is, hogy a gyermeknél **egy újabb védőoltás beadása a védettség kialakulására garanciát nem ad.**

[redacted]

A szakértő leírta, hogy **nincs olyan laboratóriumi mutató, de olyan vizsgálat sem**, ami a védőoltás és a megbetegedés közötti **okozati összefüggést kétséget kizáróan igazolni, vagy cáfolni tudná.**
A szakértői véleményt i. r. panaszos elfogadta, míg az alperes azt vitatta és továbbra is a saját szakhatósági állásfoglalását fogadta el. Kifogásolta, hogy a saját és az OKNE szakhatósági állásfoglalásával szemben a szakértői vélemény csak valószínűsít, nem tartalmaz konkrét kijelentéseket. Az alperes szerint a JIA ismeretlen eredetű megbetegedés, és nem autóimmun megbetegedés. Az alperes szerint az immunkárosodott betegnek még inkább szüksége van a védőoltásra.
I.r. panaszos felhívta rá a figyelmet, hogy a **Legfelsőbb Bíróság 863/2003. számú** polgár elvi határozata alapján "Miután **orvosilag nincs kétségmentes megállapíthatóság**, ezért a jogi bizonyítottság is ezen az alacsonyabb szinten értendő és az ok-okozati összefüggés jogi fogalmának bizonyítottságához, a fertőző forrás megállapításához elegendő a kizáró, illetve a kizárható, valamint a valószínűsíthető okok bírói mérlegelésre." A fentiek alapján tekintettel arra, hogy az orvostudomány képtelen a kétséget kizáró megállapításokra, mind az alperes, mind az OKNE állásfoglalása, miszerint II. r. panaszos megbetegedése és az azt megelőzően felvett védőoltás közötti okozati összefüggést kétséget kizáróan kizárta, megalapozatlan, továbbá a szakértő a véleményét aláírásával, pecsétjével ellátta, ellenben az állítólagos OKNE bizottság tagjai pedig ismeretlenek, a bizottsági gyűlésről, azon jelenlévő személyekről, a rendelkezésre álló orvosi iratokról semmilyen irat nem áll a rendelkezésre.
A Bíróság ezt követően azt a tájékoztatást adta, hogy a szakértői véleményt elfogadni nem tudja, mert véleménye szerint általánosságban fogalmaz és nem tartalmazza a szakértői véleményt alátámasztó adatokat, majd felhívta I. r. panaszost, hogy újabb szakértő, szakértői intézet kirendelését kérje.
Új szakértő kirendelését I. r. panaszos nem kezdeményezte, mert elmondta, hogy véleménye szerint nem azt kell bizonyítania, hogy a gyermeke oltások alóli végleges mentesítése fenn áll, hanem hogy az alperes jogszabálysértően jutott arra a következtetésre, hogy nem áll fenn, ezért **indítványozta, hogy a Bíróság hallgassa meg azokat a biológusokat, főorvosokat, akik az alperes többszöri hivatkozása szerint azt a véleményt adták, hogy a fia megbetegedése és az oltás között nincs okozati összefüggés.**
A Bíróság megállapította, hogy nincs a közigazgatási iratok között az OKNE bizottságnak az állásfoglalása, a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal szakhatósági állásfoglalása sem, így felszólította az alperest, hogy a szakhatósági állásfoglalás során keletkezett iratokat csatolja.
Az alperes által megküldött iratokból egyértelműen megállapítható volt, hogy a 2014. március 25-ei oltás utáni nemkívánatos esemény bejelentésem után az OEK megküldte a bejelentést az alperesnek, ahol a bírósági eljárásban is alperesi képviselőként megjelenő [redacted] megkeresi a kórházakat, orvosi iratokat szerez be, meghallgatja I. r. panaszost és a háziorvost, majd **2014. április 30-án megküldi az OEK-nek a kialakított véleményét**, miszerint a gyermek megbetegedése és a védőoltás között okozati összefüggés nincs. Miután ezen véleményét közli I. r. panaszossal is, az ezen vélemény felülvizsgálatát kéri az OEK-től, az alperesi képviselő [redacted] ismételten orvosi iratokat szerez be, majd megküldi azt az OEK-nek. Az OEK nevében [redacted] ügyintéző, [redacted] aláírásával fogalmazza 2014. augusztus 5-én, hogy végülis egyetért az **alperesi képviselő,** [redacted] véleményével.
Az alperes annak ellenére, hogy az iratok alapján **azt se tudta igazolni, hogy egyáltalán volt bizottsági ülés**, az észrevételében leírta, hogy az interneten közétett szakmai csoport tagjai lehettek a bizottsági ülésen jelen.
I.r. panaszos észrevételezi, hogy ha a Bíróság szerint az általam csatolt igazságügyi orvosszakértői vélemény nem lehet alapja egy mentesítésnek, akkor az alperes által folytatott eljárás sem, hiszen az olyan indokokra hivatkozva utasította el az okozati összefüggést, hogy "korábban ilyen még nem volt, ez sem az, a beteg most jól van, a betegség az oltás nélkül is előjött volna, stb. " Ez nemhogy nem bizonyítékokon, feltételezéseken alapul, továbbá állítólagos szakmai tanács tagjainak ülését egyáltalán nem tudta az alperes igazolni.
Bizonyítási indítványként kérte I. r. panaszos [redacted] kihallgatását.
Az alperes észrevételezte, hogy a szakértői véleménnyel ellentétben megalapozottabbnak látja [redacted] háziorvos véleményét.
A Bíróság megállapította, hogy [redacted] háziorvos véleménye se áll a rendelkezésére, ezért felszólította az alperest, hogy csatolja azt.

[redacted]

Az alperes [redacted] **2014. január 30-ai levelét** csatolta, amelyben a doktornő leírja, hogy [redacted] való telefonos konzultáció alapján az oltásnak nincs kontraindikációja, de a szülők ennek ellenére a gyermek korábbi megbetegedését az oltással hozzák összefüggésben, ezért nem akarják a gyermeket oltatni. A levélben a **doktornő utal arra, hogy az oltás beadását** annak ellenére, hogy oltóorvos, **ő maga se vállalná, az oltás beadására** [redacted] **kérte meg.** Továbbá csatolta az alperes [redacted] **2015. április 24-ei** keltű levelét, amelyet az alperes azon megkeresésére írt meg a doktornő, miszerint nyilatkozzon arra nézve, hogy a gyermek megbetegedései indokolja-e a **hiánypótlásra rendelkezésre** álló határidő meghosszabbítását. [redacted] ezen megkeresésre fejtette ki azt, hogy a gyermek **rövid lefolyású légúti megbetegedései** voltak, ezek a megbetegedések **nem kontraindikálják a védőoltás beadását**. D[redacted] való telefonos beszélgetés mellett az is leírta, hogy az alapbetegség, azaz **a JIA olthatósága tekintetében az olthatóság kérdésében nem ő foglalt állást, hanem egy általa 2014. június 4-n megkapott határozat, amelyben a gyermeket olthatóvá nyilvánították.** A 2014. június 4-én megkapott határozat a fentiek alapján – tekintettel arra, hogy az OKNE csak 2014. augusztus 5-én foglalt állást – csakis **az alperes 2014. május 29-én keletkezett szakhatósági állásfoglalása** lehetett, miszerint a felperes gyermekének a megbetegedése és a korábban felvett oltás között okozati összefüggés kizárt, így korábbi oltási szövődmény nem áll fenn, a gyermek oltható.

Annak ellenére, hogy az alperes által csatolt, [redacted] leveleiben megfogalmazott, JIA megbetegedés miatti mentesítés indokolatlanságát kifejező álláspont egyértelműen **nem tekinthető orvos saját véleményének**, hanem az alperes szakhatósági állásfoglalásának a megismétlése, valamint az se több, mint egyetlen egy mondat, amely ráadásul **ellentétes a gyermek döntés meghozatalakor háziorvos, kezelőorvos** [redacted] **véleményével**, a Bíróság szerint az alperes helyesen járt el, amikor az ellenvélemények feloldása érdekében semmit nem téve a mentesítési kérelmem elutasította és 22-es sorszámú végzésében felhívott, hogy a bizonyítsam, hogy a gyermekem oltások alóli mentesítése indokolt.

I.r.panaszos **indítványozta** [redacted] kihallgatását, valamint ezeket követően még szükséges [redacted] **igazságügyi orvosszakértő kirendelést.** Ismételten kérte az eljárás felfüggesztését és az Eü tv. 58. §. (3) a.) bekezdésének utólagos normakontrollját, tekintettel arra, hogy a fenti rendelkezés alapján a **Bíróság őt terheli az oltási ellenjavallat bizonyításával és egy esetleges bizonyítatlanság esetén úgy kerül sor az oltás elrendelésére, hogy tulajdonképpen ismeretlen, hogy milyen kimenetele lesz a gyermek egészségi állapotára, amely nem más, mint kísérletezés, amelyet az Alaptörvény III. Cikk (2) bekezdése kifejezetten tilt.**

A 2017.02.07-ei tárgyaláson a felperesi képviselő felhívta a figyelmet arra, hogy az, hogy a Bíróság igazságügyi orvosszakértő kirendelését látja indokoltnak, az is azt igazolja, hogy ennek már a közigazgatási eljárásban meg kellett volna történnie, így az alperes ebből kifolyólag nem tett eleget a Ket. 50. §. szerinti tényállás felderítési és a Ket. 58. §. (1) bekezdésben megfogalmazott kötelezettségének, miszerint nyilvánvalóan szakkérdésben szakértőt kellett volna kirendelnie.

A Bíróság **szóban elutasította** a bizonyítási indítványt, amelyet **jegyzőkönyvbe nem foglalt és nem is indokolt**, kifejezte, hogy csak igazságügyi orvosszakértő vélemény beszerzését fogadja el bizonyítékként, melyre tekintettel I.r. panaszos indítványozta igazságügyi orvosszakértői vélemény kirendelését.

A tárgyalást követően **indítványozta** [redacted] **igazságügyi orvosszakértő** kirendelését, valamint csatoltam [redacted] **valamint a gyermek háziorvosa és egyben egyetlen egy kezelőorvosa** [redacted] írásos véleményét.

[redacted] leírta, hogy a gyermek egészségügyi kálváriája egyértelműen a 2012. augusztus 16-án felvett oltások következménye, a gyermek további oltása beláthatatlan szövődményekkel, neurológiai károsodást is okozhatnak, a gyermek további oltása orvosi műhibának számít.

[redacted] miután a gyermek születésétől levezette a kórtörténetét, leírta eddig diagnosztizált betegségeit, valamint jelenlegi állapotát, leírta, hogy az általános jó állapot ellenére a kötelező oltások alól eltanácsolná, amelynek indoka, hogy a gyermek a 2012-ben felvett oltások előtt is jó egészségi állapotban volt, az oltások után mégis rohamos egészségromlás állt be. A gyermeknél diagnosztizált JIA megbetegedésnek az eredete ismeretlen, de a megfigyelések azt igazolják, hogy ezen megbetegedések immunrendszert igénybevevő külső hatást – pl. fertőző megbetegedés, védőoltás – követően jelennek meg.

A kezelőorvos az MMR oltás betegtájékoztatója alapján és a tünetek időbeli rövid jelentkezésére tekintettel valószínűsítette, hogy a betegség a védőoltással okozati összefüggésben keletkezett.

[redacted]

[redacted] leírta, hogy az MMR védőoltás ismétlése az előzményekre tekintettel a nemzeti oltási rend alapján is ellenjavallott, a 6 és 11 éves korban ismételni kívánt DTP-IPV, valamint a Hepatitis B a nemzeti ajánlás alapján nem járnak kétséget kizáróan kockázattal, de a nemzetközi tanulmányok alapján az ismételt immunizálás a jelenleg regresszióban lévő autoimmun folyamatokat újra aktiválhatják és a beteg egészségi állapotát várhatóan károsan befolyásolná. Tekintettel arra, hogy a gyermeknél a **korábban beinduló autóimmun folyamatokat csak nagyon súlyos mellékhatásokat előidéző gyógyszerek segítségével lehetett megállítani, így nem lehet azt se kizárni, hogy az inger hatására esetlegesen újra aktiválódó autóimmun folyamat egy visszafordíthatatlan eredménnyel zárulna.**

2017. márciusában már a Bíróság rendelkezésére állt egy **igazságügyi orvosszakértői vélemény**, egy **belgyógyász**, valamint a **gyermek kezelőorvosának** a véleménye, amely mind **egybehangzóan arról nyilatkozott, hogy a gyermek nem oltható**, ezzel szemben volt az alperesnek egy **egy mondatos**, [redacted] származó, alperes szakhatósági állásfoglalására hivatkozó kijelentése, miszerint a gyermek **az elmaradt 18 hónapos oltásának beadása nem ellenjavallt**, a többi oltás tekintetében semmilyen állásfoglalás nem állt az alperes rendelkezésére.

Megjegyezném, hogy [redacted] **kezelőorvosi véleménye nemcsak az oltási ellenjavallatot igazolta**, hanem azt is, hogy amennyiben az alperes a **Ket. 50. §.-ban** megfogalmazott tényállás felderítési kötelezettségének eleget tett volna, valamint az **Eü tv. 58. §. (4)** bekezdése alapján ügyfélként vonja be az eljárásba és [redacted]t írásban felhívja arra, hogy a korábban adott igazolás helyett fejtse ki szakmai álláspontját, a kezelőorvos a fenti formában ezt meg tudta volna tenni.

A Bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat – I.r. panaszos írásos kioktatási kérelmére – a **42-es számú végzésében kizárta.**

[redacted] véleményét azért, mert a Bíróság álláspontja alapján a közigazgatási határozatot a **Pp. 339/A. §.-ban** foglaltak alapján a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és **fennálló tények alapján** vizsgálja felül, s véleménye szerint [redacted] véleménye a döntés meghozatalakor nem állt a rendelkezésre.

[redacted] igazságügyi orvosszakértő véleményét azért zárta ki a bizonyítékok közül, mert véleménye szerint a szakértői vélemény nincs alátámasztva érvekkel, adatokkal, kutatási eredményekkel, szakirodalommal, statisztikai adatokkal.

[redacted] véleményét pedig azért, mert mivel nem szakértő, csak magánszakértőnek minősül és a Bíróság szerint az, hogy [redacted] Magyarországon hitelesített bélyegzővel rendelkezik, az nem igazolja azt, hogy az orvos működési engedéllyel rendelkezik, mert az Állami Egészségügyi Ellátó Központ honlapján található nyilvános adatokban működési engedély megléte vonatkozásában adatot nem tartalmaz, az **illetékes szerv megkeresésére tett bizonyítási indítványra pedig érdemben nem reagált a Bíróság.**

A Bíróság 42-es számú végzésére - 2017. április 26-án kelt. – I.r. panaszos észrevételezte, amelynek 5-ös pontjában tájékoztatta a Bíróságot, hogy véleményem szerint **az ügy szempontjából mely iratok a fontosak**, amely során említettem a 2014-es mentesítési kérelmem, az alperes 2014. december 19-e alperesi felszólítást, miszerint arra szólított fel, hogy ismételten adjam be a mentesítési kérelmem, valamint további fontos iratokra hivatkozok, ami mint utólag kiderült, nem állt a Bíróság rendelkezésére.

A 2017. május 4-én tartott tárgyalás során a Bíróság a [redacted] **igazságügyi orvosszakértői véleményének a kiegészítésére** tett indítványt azzal utasította el, hogy [redacted]szakmai végzettséggel az immunológia, illetve infektológia területén nem rendelkezik, erre tekintettel tőle jelen ügyben szakértői vélemény nem várható.

I.r. panaszos által becsatolt bizonyítékoknak az indokolatlan kizárása, valamint a bizonyítási indítványainak az elutasításai után, a Bíróság rendbírság kilátásba helyezése után, indítványozta a Szegedi Tudományegyetem kirendelését.

A Szegedi Tudományegyetem [redacted] jelölte ki igazságügyi orvosszakértőként, aki szakkonzulensként kérte fel [redacted] **Neonatológus, Csecsemő- és gyermek Intenzív terápiás szakorvost**.

A szakértők leírták, hogy már a 90 –es években felismerték és leírták, hogy maga az MMR, illetve az MMR rubeola komponense is felelőssé tehető JIA szerű betegségért, de nem kizárható, hogy bizonyos HLA konstelláció mellett az MMR vakcináció RA-t is provokálhat. Leírtak rheumatoid jelenségeket influenza vakcináció és hepatitis B vakcináció után is.

[redacted]

A fentiekre tekintettel a szakértő véleményében leírta, hogy II. r. panaszos **MMR oltás utáni megbetegedése nem kizárható módon felelőssé tehető a gyermek oltás utáni JIA megbetegedésért**, valamint az előzményekre tekintettel a gyermek **MMR és a Hepatitisz B** elleni oltás alóli **mentesítése a betegség fellángolásának a veszélye miatt indokolt**, azonban az élő kórokozót nem tartalmazó Di-Per-Te oltás kétszeri ismétlésének a nem beadását nem tartották indokoltnak.
A szakértői véleményt az alperes elfogadta, I. r. panaszos pedig részben, abban hiányosságokat tapasztalt, amelyre kérte a szakértői vélemény kiegészítését.
- II.r. panaszos 2012.08.16-án az MMR-rel **egyszerre kapta meg a Prevenar 13 típusú**, élő vakcinát nem tartalmazó oltás harmadik ismétlő oltását. A szakértők arról egyáltalán nem nyilatkoztak, hogy a Prevenar 13-nak a betegség kialakulásában szerepe lehetett-e, ha igen, milyen. Panaszos kifejtettem, hogy ennek azért van lényege, mert a Prevenar 13 élő kórokozót nem tartalmazó oltóanyag, amely szintén ismétlés volt, s **a szakértő által nem ellenjavallt, elő kórokozót nem tartalmazó oltóanyagokat is a gyermek már 3 alkalommal felvette**, így azok 4. és 5. ismétlése lenne, a **szakirodalom szerint az oltások ismétlése pedig un. hiperszenzitivitási reakciót eredményezhet, amelyiknek a 3-as típusa időben később jelentkezik és a tűnetek azonosak II. r. panaszosnál jelentkező tűnetekkel.**
a.) **Bőr, érfal** betegsége, ami a gyermeknél igazolt. A bőrkiütéseket a háziorvos próbálta kezelni, majd a kórházba kerüléskor eltűnő és előjövő piros foltokat a fiam testén a vérerek gyulladása okozta.
b.) 3-as típusú tünetként jelentkezhet **Rheumatoid arthritis**, azaz a gyermek megbetegedésének a megnevezése!!!!
c.) Továbbá az akut-**szisztémás** immunkomplex betegségek. A szisztémás annyit jelent, hogy lázzal járó! Tekintettel arra, hogy a gyermek Rheumatoid arthritis megbetegedése lázzal járt, az orvosi dokumentációk alapján is szisztémás jellegű volt.
- Tekintettel arra, hogy a hiperszenzitivitási reakció általában az azt kiváltó okkal való második, vagy harmadik, azaz **ismételt találkozásakor jelenik meg, s minél többször ismétlik, annál nagyobb valószínűséggel jön elő és annál intenzívebben**, II. r. panaszos az MMR oltást első alkalommal kapta 2012. augusztus 16-án, míg a Prevenal 13-at 3. alkalommal, így a megbetegedésének az okaként a Prevenar 13. valamely összetevőjével szembeni 3-as típusú hiperszenzitivitási reakciót nemhogy nem lehet kizárni, hanem azt, mint kiváltó okot - MMR mellett - egyenesen valószínűsíteni kell.
A szakértő fel lett kérve a **véleményének a kiegészítésére**, azonban a felmerült kérdést nem sikerült tisztázni, a szakértő a véleményében **önmagával keveredett ellentétben**, mert habár leírta, hogy véleménye szerint a Prevenar 13-nak nem volt szerepe a betegség kialakulásában, azt is leírta, hogy a gyermeknek a betegsége **JIA, amelynek eredete ismeretlen, így azt bármi kiválthatta, akár a betegség előtt három hónappal elszenvedett húgyúti fertőzés, de az arra adott antibiotikumos kezelés is, azt viszont egyáltalán nem válaszolta meg, hogy akkor a Prevenar 13 típusú vakcina harmadik ismétlő oltása miért nem okozhatta a betegség kialakulását.**
A szakértő véleményében a hiperszenzitivitási reakciónak csak az 1-es típusáról – anafilaxiás sokk - írta le, hogy a gyermeknél nem alakult ki, de 3-as típusról, mint lehetőségről említést sem tett.
A szakértői véleményben lévő ellentétek tisztázása érdekében 2018. december 13-án sor került a **szakértők meghallgatására.**
A szakértők meghallgatásánál újabb adatok merültek fel a szakértői véleményekre és a gyermek vizsgálataira vonatkozó **hiányosságokra, ellentétekre**, amelyek **pontos jegyzőkönyvezése nem történt meg, ezért I.r. panaszos indítványozta a jegyzőkönyv kiegészítését.**
A szakértő meghallgatásakor elismerte, hogy a leletek alapján **soha senki nem vizsgálta, hogy a gyermek megbetegedése oltásra való allergiás reakcióként jött-e létre**, így azt a leletek alapján **sem lehet kétséget kizáróan kizárni**, hogy a gyermeknek a megbetegedése a **Prevenar 13 3. ismétlő oltására adott hármas típusú allergiás reakcióként jött-e létre**, de a szakirodalom alapján azt állította, hogy nem tartja valószínűnek, mert a szakirodalom azt írja, hogy oltások biztonságosak, időbeli egybeesés lehet.
A szakértők azt is elismerték, hogy a **tudományos munkák vívőanyagok és a tenyésztelepek biztonságosságát nem**, csak maga a hatóanyag, azaz a vírus, baktériumok biztonságosságát **vizsgálják**, viszont ha a gyermek nem valamely hatóanyagra, hanem **valamely hordozó anyagra allergiás, akkor az súlyos kontraindikációnak tekintendő.**
A szakértők annak ellenére, hogy elismerték, hogy a gyermeknél a betegség kialakulását mint allergiás reakciót soha senki nem vizsgálta, **ennek ellenére nem tartották indokoltnak annak a vizsgálatát, hogy a**

[redacted]

gyermek valamely vívőanyagra allergiás-e, mert elmondásuk szerint az oltóanyagban olyan kis mennyiségű anyagok vannak, hogy nem életszerű, hogy súlyos reakciót váltson ki.
I.r. panaszos észrevételezte, hogy a **szakértő arra mondja, hogy életszerűtlen, ami megtörtént. A fia az oltás után olyan állapotba került, hogy az orvosok nem tudták megmondani, hogy életben marad-e.**
A szakértők a meghallgatásuk során **elismerték**, hogy a gyermek oltás utáni reakcióját a módszertani levél alapján enyhe mellékhatásként kezelték, azonban a meghallgatás során észlelték, hogy a módszertani levélben foglaltak nincsenek összhangban a jogszabályban foglaltakkal, amely alapján a **gyermek a védőoltás utáni megbetegedése súlyos mellékhatásként értékelendő.** Továbbá kifejtették, hogy megjósolhatatlan, hogy a betegségnek milyen kimenetele lett volna orvosi beavatkozás nélkül.
A szakértők a meghallgatásuk során elismerték, hogy az összes körülményre tekintettel, az időbeliséget figyelembe véve, a gyermek megbetegedését **legnagyobb valószínűséggel az MMR oltás okozhatta.**
A tárgyalás végén a szakértők annak ellenére, hogy véleményükben és a meghallgatásuk során felmerülő **ellentéteket nem tudták feloldani, a szakirodalomra hivatkozva fenntartották azon álláspontjukat, miszerint az MMR és Hepatitisz B elleni oltás esetén a gyermek megbetegedésének a fellángolása valószínűsíthető, a Di-Per-Te kétszeri ismétlő oltásának a beadása estén pedig a gyermek betegségének a fellángolását <u>kizárni ugyan nem tudják</u>, de a szakirodalom alapján azt nem tartják valószínűnek.**
A **Bíróság ezt követően annak ellenére**, hogy az új szakértői vélemény alapján is **kétségtelenül megállapítható volt**, hogy az alperes határozataiban **megalapozatlanul állította, hogy a gyermeknek a megbetegedése és az MMR oltás közötti okozati összefüggés kizárt, valamint megalapozatlanul állította, miszerint a gyermeknél egyik oltás tekintetében sem áll fenn oltási ellenjavallat, a kereseti kérelmet elutasította.**

4.) Ítélet utáni észlelés

A Bíróság által leírt történeti tényállás átvizsgálása során I. r. panaszos azt tapasztalta, hogy az **nagyon hiányos, így nem felel meg a valós történeti tényállásnak**, a leírt történeti tényállás pedig úgy van megfogalmazva, hogy **tereli a figyelmet az alperes által elkövetett súlyos, az ügy érdemére kiható jogszabálysértéseiről**. Megfigyelhető, hogy a történeti tényállás részét képező **alperesi iratok tartalmai részletesen le vannak írva**, így a két mentesítést elutasító határozat, valamint a fellebbezést elutasító határozatok, a **felperes fellebbezésének a tartalmáról viszont a Bíróság egy szót sem ír**, csak leírja, hogy egy iratban történt a két határozat ellen.
Az ítélet megismerése után I.r. panaszos szükségesnek látta, hogy az iratokat megtekintse, amelyre **2019. január 10-én** kerített sort és megdöbbenten látta, hogy a közigazgatási eljárás során keletkezett, **2015. november 20-án** megmutatott iratoknak csak a töredéke található meg a 2-es számú kereseti ellenkérelem mellékleteként, azok **egy fehér összehajtott lapban vannak, azokhoz nincs iratjegyzék, nincsenek azok összefűzve, valamint a tartalma igen hiányos**. A közigazgatási eljárást befejező ügydöntő határozatok sorszáma 26 és 27 szám alatt keletkeztek. A Bíróságon a 2-es számú irat mellékleteként ezen iratok voltak elhelyezve kétszer, valamint ezen határozatokat helyben hagyó alperesi határozatok, valamint két példányban a 2015. augusztus 6-ai mentesítési kérelem és mellékletei. Mintegy **24-25 sorszámozott irat** hiányzik a közigazgatási eljárás iratanyagából.
Az eljárás során volt rá adat, hogy az alperes nem csatolt minden iratot. A Bíróság két alkalommal szólította fel az alperest az iratok csatolására, de ekkor nem a mentesítési eljárás során keletkezett közigazgatási eljárás iratainak a pótlására szólította fel a Bíróság az alperest, hanem az **alperes által külön eljárás keretében szakhatóságként lefolytatott oltás utáni nemkívánatos esemény kivizsgálása lefolytatása során keletkezett iratokat csatoltatta**, amelyből I. r. panaszos nem következtetett arra, hogy az alperes nem küldte meg a Bíróságnak 2015. november 20-án iratjegyzékkel ellátott teljes iratanyagot.
Az igazságügyi orvos szakértő is hivatkozott a véleményében arra, hogy iratok hiányoznak, amely hiányt a kiegészítésében mindjárt I. r. panaszos szelektív magatartására próbálta visszavezetni, azonban a szakértő az első véleményében egyéb iratok mellett hiányolta a gyermek **Kecskeméti Kórház zárójelentését**, az **alperes pedig a határozatában kifejezetten utal ezen Kecskeméti Kórház** [redacted]) zárójelentésére, amikor a gyermek autóimmun megbetegedését kívánta cáfolni akkor ezen Kórház zárójelentésére hivatkozik, holott a fenti történetből kiderül, hogy a Kecskeméti Kórház a gyermek

[redacted]

betegségét nem tudta megállapítani a végső diagnózist a Tűzoltó Utcai Klinikai készítette. A fentiekből az is egyértelműen megállapítható, hogy habár az alperesi iratok között ott volt a Kecskeméti Kórház zárójelentése, azt már az iratokkal együtt a Bíróságra nem jutatta el, mivel a szakértő azokat nem kapta meg.
Az alperesi képviselő a per során arra is utalt, hogy I.r. panaszos nem igazolta azt, hogy a fia autóimmun, amely felvetést egyáltalán nem értett, hiszen a Tűzoltó utcai Klinika zárójelentését egyértelműen csatoltam a mentesítési kérelem beadásakor, amely zárójelentés alapján a fiánál az autóimmun megbetegedések közül a JIA-t diagnosztizálták, amely iratot az alperes valószínűleg be is csatolt, mivel az a Bíróságon keresztül eljutott a szakértőhöz is.
Az ítélet és az iratok megtekintése után vált ismerté I. r. panaszos számára, hogy a kereseti kérelmem beadása után az alperes a kereseti ellenkérelemmel nem küldte meg a Bíróságnak a közigazgatási eljárás során keletkezett összes iratot, azokat jelentősen szelektálta, csak azokat az iratokat küldte meg, amelyek az ő állítását látszott igazolni. A Bírósági ítélet alapján I. r. panaszos **2015. január 19**-én kezdeményezte a fia védőoltások alóli mentesítését, amely kérelmet az elsőfokú hatóság **2015. augusztus 19-én** a Bk-08R/005/00274-**26**/2015. számú határozatával utasított el. Az iratbetekintés során az iratok között a 2015. január 19-ei kérelem sem volt megtalálható, az ügydöntő határozat 26-os sorszám alatt keletkezett, akkor felmerül a kérdés, hogy hol van az ügyiratok közül 25 sorszámozott irat.
A fentiek alapján megállapítható, hogy az alperes a kereseti kérelem beérkezése után a közigazgatási eljárás iratait olyan mértékben szelektálta, hogy az iratok eredeti állapotának a rekonstruálása már nem is lehetséges, a Bíróságnak esélye sem volt arra, hogy a közigazgatási eljárás menetét érdemben meg tudja vizsgálni, így érdemi vizsgálhatóság hiányában tényként fogadta el az alperesi határozatban foglaltakat.
Az alperes **kereseti kérelem után tanúsított** iratokat szelektáló magatartása, az iratkezelési szabályok súlyos megsértése, az ügy érdemére kiható súlyos eljárási szabálysértésnek számít, amely tekintettel arra, hogy a **kereseti kérelem után történt, a tisztességes eljárás szabályait is megsértette**, hiszen esély sem volt arra, hogy a kereseti kérelemben az iratok hiányosságát kifogásolja, hiszen **2015. november 20-án az iratismertetés** során megtekintett iratok habár nem voltak összefűzve, de látszólag rendezett formában, iratjegyzékkel ellátott iratok voltak. Az iratismertetés során sajnos az iratjegyzékről nem készült fényképfelvételt, csak néhány nem lévő ügyiratról, így pontosan nem lehet rekonstruálni, hogy akkor milyen iratok lehettek a közigazgatási aktában, de az biztos, hogy **az eljárás nem 2015-ben, hanem 2014-ben** kezdődött.

5.) Kúria felülvizsgálat

A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletének a Kúria felülvizsgálatát kérte I. r. panaszos, amelyben a fent felsorolt jogszabálysértések sorozatát kifogásolta. A Kúria ítéletében a Kecskeméti Közigazgatási Bíróság 4.K.27.623/2015/116. számú ítéletét, az alperes BKR/001/02194-2/2015. és BKR/001/02194-3/2015. számú határozatait hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.
Felülvizsgálati kérelemben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróságnak nem állt rendelkezésére valamennyi közigazgatási eljárás során keletkezett irat, amely iratanyag teljes ismeret nélkül az alperesi határozat jogszerűségéről megalapozottan dönteni nem lehet.
Az alperes keresetbenyújtása utáni iratszelektáló magatartása súlyosan sértette a tisztességes eljáráshoz való jogot.
Kifogásolta, hogy az alperes egy ügyben két ügydöntő határozatot hozott, amellyel értelmezhetetlen jogi helyzetet teremtett, felperesnek két fellebbezési illetéket kellett megfizetni.
Kifogásolta, hogy a gyermeke kezelőorvosának a korábbi háziorvosát, [redacted]ekintették, holott az alperes előtt ismert volt már az első döntés meghozatala előtt, hogy a felperes élve szabad orvosválasztás jogával, új háziorvost választott.
A volt háziorvos, [redacted]sem foglalt egyértelműen állást a gyermek olthatóságáról, nyilatkozatából kitűnik, hogy nem saját véleményét fogalmazza meg, hanem az alperes szakhatósági állásfoglalásán alapul.
Kifogásolta, hogy a Bíróság nem tett eleget kereseti kérelemhez kötöttségéhez, a keresetben megfogalmazott jogszabálysértésekről nem nyilatkozott teljes körűen.

[redacted]

A bíróság nem nyilatkozott a felperes által hivatkozott kizárás szabályainak a megsértéséről, a szakhatósági állásfoglalások megalapozatlanságáról, az alperesei határozatok ellentmondásosságáról.
A Kúria a kérelem alaposságát mondta ki, megsemmisítette mind az elsőfokú Bíróság ítéletét, mind az alperesi határozatokat, az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte, de **a Kúria az új eljárás lefolytatása szempontjából olyan utasítást adott az elsőfokú hatóságnak, amely során az ügy lényegére vonatkozó adatokat nem vett figyelembe, valamint a II. r. panaszos Alaptörvényben rögzített jogainak a megsértésével járó jogszabályi rendelkezések alkalmazására hívta fel a figyelmet.**

- A Kúria annak ellenére, hogy a szakértői vélemények valószínűsítették, hogy II. r. panaszos **MMR és Hepatitisz B** elleni oltása a meglévő betegségét hátrányosan befolyásolná, mert **a betegség fellángolása valószínűsíthető**, a Kúria csak az MMR oltás tekintetében adott arra felhívást, hogy ezen oltás tekintetében az oltások alóli mentesítése indokolt.
- továbbá a Kúria figyelmen kívül hagyta, hogy a meglévő szakértői vélemények közül három azt is **valószínűsíti**, hogy a gyermekem **Di-Per-Te** oltása is a meglévő betegségét hátrányosan befolyásolná, egy szakértői vélemény szerint ezen oltás tekintetében ugyan II. r. panaszos betegségének a fellángolását ugyan **nem valószínűsíti, de nem is tudja annak a lehetőségét kizárni.**
- felülvizsgálati kérelemben előterjesztett jogszabályok utólagos normakontrollját nem tartotta indokoltnak, sőt jogegységi állásfoglalásban az Alaptörvényellenesnek tartott jogszabályi rendelkezés alkalmazására hívta fel a figyelmet. A döntése elvi tartalmában azt fogalmazta meg, hogy „A kötelező, életkorhoz kötött védőoltás alóli mentesítési eljárásban a mentesítési feltétel fennállásának bizonyítása a kérelmezőt terheli.„

6.) Alkotmányjogi panasz visszautasítása

Kúria ítélet fenti sérelmes részei ellen I. r. panaszos Alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben kifejtette, hogy a Kúria törvénysértően nem vette figyelembe [redacted] igazságügyi orvosszakértő, valamint [redacted] kezelőorvos véleményét, s ennek okát még csak nem is indokolta, mindazonáltal az általa figyelembe vett igazságügyi orvossazértői vélemény sem tudta kizárni, hogy II. r. panaszos Di-Per-Te oltása esetén nem következik be egészségromlás, csak nem valószínűsítette azt, így az oltásra való kötelezés Alaptörvénysértő!
Alkotmányjogi panaszban kérte a panaszos azt is, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy tekintettel arra, hogy az Állam kötelez az oltásokra, ezért az ő kötelezettsége az egészségkárosodások megelőzése érdekében való intézkedések foganatosítása, ezért Alaptörvénysértő az, hogy a szülőre hárítják a kötelezettséget annak minden költségével, hogy bizonyítsa, hogy az oltás a gyermekének árt és nem az Állam kötelezettsége annak bizonyítása, hogy az oltás nem árt, s a bizonyítottság hiányát az oltásra kötelezhetőségként értékelik ahelyett, hogy azt oltás alóli mentesítésként értékelnék!
Alkotmánybíróság a panaszt visszautasította arra hivatkozással, hogy panaszos részben pert nyert, ezért a pervesztes részben nem támadhatja a Kúria döntést, mert lehet, hogy az új eljárásban majd az alperes, vagy a bíróság, vagy a Kúria orvosolja a korábbi jogszabálysértéseket! **Ez nem történt meg, ellenben 140.000 Ft perköltség és 100.000 Ft illeték megfizetésére köteleztek az új eljárásban, továbbá ismét rengeteg időt vett el panaszos családjától a beadványok megírásával töltött idő, amit soha senki nem fog tud neki visszaadni!**

7.) Alperes új eljárása és az ellen benyújtott kereset tartalma, elsőfokú ítélet

Az alperes támadott határozata a **Kúria Kfv.II.37.267/2019/10.** számú ítélet alapján lefolytatott új mentesítési eljárásban hozott határozat, amelyben az alperes II. r. panaszos MMR és Hepatitisz B elleni oltások alóli mentesítésének helyt adott, azonban a **DTPa+IPV és a DTPa** elleni oltások alóli mentesítését elutasította annak ellenére, hogy a Kúria első ítélet alapján ezen oltások tekintetében is helye volt az oltások alóli mentesítésének, ha az új eljárásban a mentesség feltételeit a kezelőorvos, [redacted] szakvéleményével igazolja, amely az új eljárásban meg is történt.
Keresetében panaszos kifogásolta az alperes jelen, ismételt eljárásban úgy bírálta felül a kezelőorvos, [redacted] 2021-ben készült szakvéleményét, hogy nyilvánvaló szakkérdésben szakértőt nem rendelt ki, a korábbi bírósági eljárás során kirendelt igazságügyi orvosszakértői véleményre hivatkozik, amely az

[redacted]

alperes állításával ellentétben **soha nem zárta ki annak a lehetőségét, hogy a gyermek oltás utáni megbetegedése nem hiperszenzitivitási reakció volt és a soha nem zárta ki annak a lehetőségét, hogy a gyermek a DTPa+IPV és a DTPa oltások esetén a meglévő betegségeiben állapotromlás nem következik be**, annak lehetőségét csak nem valószínűsítette, de soha nem zárta ki, amely lényeges különbség, hiszen így [redacted] és a szakvélemények között nincs lényeges szakmai eltérés!
Kifogásolta, hogy a korábbi eljárásban beszerezett [redacted] igazságügyi orvosszakértői véleménye DTPa oltások tekintetében többször ellentétben keveredett önmagával is, amely ellentéteket még a meghallgatásuk során sem sikerült feloldania, továbbá a meghallgatása során kiderült, hogy **a jogszabályok helyett a módszertani levelet vette figyelemben a súlyos oltási szövődmények tekintetében.** [redacted] véleményében feltüntette, hogy **15/2012. (VII.22) EMMI rendelet 2. §. c pontjában meghatározott, azaz a jogszabályban megfogalmazott súlyos mellékhatás fogalmát vette figyelembe**, amely : „Olyan mellékhatás, amely az életet veszélyezteti, **kórházi kezelést tesz szükségessé**, illetve azt meghosszabbítja, maradandó, vagy **jelentős egészségkárosodást**, rokkantságot, veleszületett rendellenességet, születési hibát vagy halált okoz."
Kifogásolta, hogy [redacted] az **Egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. (továbbiakban Eütv.) 58. §. (4) bekezdés utolsó mondatát** sértően a mentesítési eljárásban (sem a korábbi, sem a mostani) nem kezelték ügyfélként, ebből kifolyólag [redacted] nem is ismerte a korábbi igazságügyi orvosszakértői véleményt, így nem állt módjában az abban foglaltakra reagálni sem. Az alperes törvénysértően [redacted] a fia kezelőorvosát nem kezelte ügyfélként, ügyfélként nem nyilatkoztatta, amely nyilatkozatában tudott volna reagálni az esetleges alperesi észrevételekre, így az alperesben felmerülő, határozatban megfogalmazatlan kérdések hiányossága az alperes **ügy lényegére kiható jogszabálysértésére, az Eütv. 58. §. (4) bekezdés utolsó mondatának-, valamint az államigazgatási eljárásról szóló 2016. évi CL. tv. (továbbiakban: Ákr.) 62. § (1) bekezdésben** megfogalmazott tényállás felderítési kötelezettségének a megsértésére vezethető vissza.
A Kúria korábbi Kfv.II.37.367/2019/10. számú ítéletében utalt arra – 23. részben -, hogy a bírósági eljárásban beszerzett Szegedi Tudományegyetemi vélemény álláspontja ellenére DTPa-IPV és DTPa-re vonatkozó oltási ellenjavallatot, megfelelő kezelőorvosi véleménnyel egyértelműen igazolható. A Kúria azt is kifejtette – 16 rész – kezelőorvosi vélemény esetén nincs szükség igazságügyi orvosszakértői véleményre.
A Kúria ítéletében – 15 rész- kifejtette, hogy „az életkorhoz kötött **kötelező védőoltások alóli mentesítésnél fontos, hogy az érintett gyermek vagy nagykorú kezelőorvosa adjon igazolási szakvéleményt, aki az adott esetet, és a mentességet szükségessé tevő pontokat ismeri." Emellett - 16 részben – azt is kifejtette, hogy** [redacted] **II. r. panaszos kezelőorvosának tekintendő!**
Kereset tartalmazta, hogy az **Alkotmánybíróság** a korábbi panaszt IV/680-4/2020. számú végzésében azzal utasította vissza, hogy kifejtette **Kúria a sérelmezett ítéletével tartózkodik attól, hogy az alsóbb fokú hatóság számára a DTPa-IPV és a DTPa oltás tekintetében a meghozandó új határozat tekintetében ne engedjen mérlegelést**, ezért az indítványozó által vélt, a védőoltásra kötelezés megvalósuló alapjogsérelmekre vonatkozó állítása ezért idő előtti.
Az új eljárásban I. r. panaszos csatolta [redacted] kezelőorvos véleményét, amely már a DTPa-IPV és a DTPa oltás alóli mentesség feltételeinek a fennállását is megfelelően a törvények, a Kúria és az Alkotmánybíróság állásfoglalásának megfelelően igazolta, az alperes a Kúria utasítás ellenére mégis elutasította II. r. panaszos DTPa-IPV és DTPa oltás alóli mentesítését, amellyel **megszegte azon jogszabályi kötelezettségét, hogy az adott ügyben adott bírósági döntés őt köti, attól nem térhet el.**
Összességében az alperes azzal, hogy a II. r. panaszos Di-Per-Te oltás alóli mentesítésének az elutasíthatósága megítélésekor [redacted] igazságügyi orvosszakértő- , [redacted] kezelőorvosi -, és [redacted] véleményét figyelmen kívül hagyta, a Gyógyszer tv. 25. §. (1) bekezdésével, a gyártóval által megfogalmazott alkalmazási elő irattal ellentétes szakvéleményt fogadott el, II. r. panaszos emberi élethez, gyógyszer kísérlet tilalma szerinti Alkotmányos jogait sérti.
A Szegedi Törvényszék annak ellenére, hogy a jogszabályok alapján a panaszos kötelezettsége csak a kezelőorvosi vélemény csatolása, a szakértői bizonyítás az Ákr. szerint mindig a hatóság feladata, aminek ismét nem tett eleget, panaszost szólította fel szakértői bizonyításra, amelyet tekintettel arra, hogy panaszos a jogszabályi kötelezettségemnek eleget tett, megtagadott. A Törvényszék a szakértői bizonyítottság hiányát a panaszos fia életének az egészségének a veszélyeztethetőségként értékelte és panaszos keresetét

[redacted]

elutasította, továbbá kötelezte a panaszost, hogy alperesnek 40.000 Ft valójában fel nem merült és nem igazolt költségét térítse meg és fizessen meg 30.000 Ft eljárási illetéket!

8.) Felülvizsgálatai kérelem

1.) Felülvizsgálati kérelmében a panaszos kifejtette, hogy beadványaiban többször hivatkozott a korábbi közigazgatási per, a Kecskeméti Közigazgatási Bíróságon 2018. december 13-án kelt **4.K.27.623/2015/116. számú iratra,** amely a szakértők meghallgatását tartalmazza, amelyben a szakértők korábbi írásbeli véleményüket többször módosítják! Ezen iratokat a felperes nem találta az alperes által megküldött iratok között, valamint az alperesi határozat habár felsorolja, mint figyelembe vett bizonyítékot, azonban a határozat tartalma alapján azt ténylegesen még sem értékelte! A Kp. 40. §. (1) bekezdés alapján az alperesnek a keresettel együtt meg kell küldenie a közigazgatási eljárás iratait, az összes irat megküldésének a hiánya sérti a Kp. 40. §. (1) bekezdésen felül a tisztességes eljárás követelményét is! A Kúriának állást kell foglalnia arról, hogy a közigazgatási eljárást felülvizsgáló bíróságoknak hivatalból kell vizsgálnia azt, hogy az alperes a Kp. 40. §. (1) bekezdésben megfogalmazott kötelezettségének eleget tesz-e, hiszen ez egy olyan az ügy lényegére kiható jogszabálysértés az alperes részéről, amit a kereset benyújtása után követ el, így arra a felperes a kereset benyújtásakor nem tud hivatkozni, ráadásul a per során se biztos, hogy észleli, mert a Kp. fegyveregyenlőség elvét sértő olyan bírói joggyakorlat van életben, miszerint az alperes által megküldött közigazgatási iratokat a felperesnek nem küldik meg, így annak nincs lehetősége észlelni az iratok hiányosságát, ezért a tisztességes eljárás és törvényesség érdekében a bíróságok kötelezettsége, hogy az iratok hiánytalanságát ellenőrizzék, ha arra utaló jel, vagy jelzés van, hogy azok hiányosak, a törvénysértések kiküszöbölése érdekében intézkedni kötelezett! Hiányos közigazgatási iratok mellett meghozott ítélet megalapozottsága iratokkal nem igazolt, ezért sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot!
A tisztességes eljáráshoz és a törvényesség érdekében a Kúriának állást kell foglalnia, amelyben kialakít egy joggyakorlatot arra nézve, hogy a bíróságok kötelesek az eljárásuk során az alperes által megküldött iratok teljességének a vizsgálata, amennyiben az iratok teljességének a hiánya valószínűsíthető, addig a közigazgatási határozat törvényessége felett ítéletet nem mondhat ki!

2.) Felülvizsgálati kérelmében a panaszos kifejtette, hogy gyermeke az MMR élővírusos oltás és a Prevenar 13. élő vírust nem tartalmazó oltás harmadik ismétlésének az egyszerre történő beadása után, azzal okozati összefüggésben 2012. szeptemberében igazságügyi orvosszakértői vélemények alapján súlyos egészségromlást szenvedett el. A szakértői vélemények egybehangzóan kijelentették, hogy nevezett MMR és Hepatitisz B elleni oltása a gyermek egészségét hátrányosan befolyásolná, a DTPa+IPV és a DTPa oltás tekintetében viszont a szakértők véleménye eltér. A Szegedi Tudományegyetem a DTPa+IPV és a DTPa oltás után a gyermek egészségében való károsodást nem valószínűsíti, azonban ennek lehetősségét kizárni nem tudja, [redacted] igazságügyi orvosszakértő, valamint a gyermek kezelő és háziorvosa, [redacted] egyenesen valószínűsíti, hogy a gyermek DTPa+IPV és a DTPa oltása esetén az egészsége súlyosan károsodhat. Az alperes a kezelőorvos véleményét nem fogadta el, a gyermek DTPa+IPV és a DTPa oltása tekintetében elutasította a gyermek oltás alóli mentesítését! I.r. panaszos az alperesi határozatot keresettel támadta. A Szegedi Törvényszék a bizonyítási terhet I.r. panaszosra rótta és igazságügyi orvosszakértő kirendelését javasolta. I. r. panaszos igazságügyi orvosszakértő kirendelését nem indítványozta tekintettel arra, hogy az ügyben már két szakértő nyilatkozott, valamint az olthatóság kérdésében döntésre jogosult kezelőorvos is. A vélemények alapján egyértelmű, hogy II. r. panaszos gyermekének DTPa+IPV és a DTPa oltása esetén az oltás egészségre gyakorolt káros hatását kizárni nem lehet, melyre tekintettel a káros következmény elmaradása csak a véletlennek, vagy a vak szerencsén múlhat, így egyértelmű, hogy aki II. r. panaszost oltásra kötelezi, az egészségére gyakorolt közvetlen veszélyt szándékosan idézi elő és könnyelműen bízik a káros következmény elmaradásában, melyre tekintettel II. r. panaszos sérelmére a **Btk. 165. §. (1) bekezdésbe ütköző és az (3) bekezdés szerinti foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés bűncselekményének látszik megvalósulni!**
A Törvényszék arra hivatkozva utasította el a I. r. panaszos keresetét, hogy mérlegelési jogkörben hozott döntést ő nem bírálhat felül, s az alperes mérlegelési jogkörében járt el, amikor úgy döntött, hogy nem fogadja el [redacted] véleményét. Panaszos álláspontja szerint minden hatóságnak, bíróságnak a jogszabályokat összességében, s nem egyesével kell vizsgálni. Lehetséges, hogy általánosságban a bíróság a mérlegelési jogkörben hozott részét nem vizsgálhatja, de nyilván ha a mérlegelés alapján hozott határozat

[redacted]

végrehajtásával bűncselekmény valósul meg, akkor kötelezettsége az Alaptörvényre és a Btk-ra hivatkozva a közig határozat megsemmisítése, megváltoztatása. **Nem lehet jogszerű egy olyan határozat, aminek a végrehajtásával egy gyermek égészségét közvetlen veszélynek tesszük ki és csak a véletlennek lesz köszönhető az, ha nem következik be súlyosabb következmény.**
A fentiek alapján a Kp. 118. §. (1) bekezdés a.) pont aa.) alpontja alapján a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében elengedhetetlen, hogy a Kúria irányt mutasson arra nézve, hogy a **részletszabályok alkalmazása csak akkor lehetnek törvényesek, ha azok megfelelnek az Alaptörvényben megfogalmazott alapvető jogoknak, s egy közigazgatási határozat végrehajtása nem veszélyeztetheti indokolatlanul senkinek az egészségét, egy egészségügyi beavatkozás kimenetelének az ismeretlensége, nem jelenthet az arra való kötelezhetőséget, mert ilyen esetben az oltás elmaradása** a **2029/2009. büntetőelvi határozat** alapján csak egy távoli veszélyt idéz elő, így annak elmaradása semmilyen büntetőjogi következménnyel nem jár, míg az oltásra kötelezés egyértelműen egy egészségre gyakorolt közvetlen veszély, s az oltásra kötelezők könnyelműen bíznak a káros következmény elmaradásában, amely miatt egy káros következmény esetén foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés miatt büntetőjogi felelősségre vonhatók! **Az igazságszolgáltatás, a bíróság nem mondhatja ki egy olyan határozat törvényességét, amelynek a végrehajtása esetén az azt meghozók büntetőjogi felelőssége vizsgálható!**
A felvetett jogkérdés különleges súlyú, illetve társadalmi jelentőségű, hiszen egy ember egészsége felett döntenek, az oltással közvetlenül veszélyeztetve azt, amely veszélyeztetés miatt bekövetkező egészségkárosodás miatt büntetőjogi felelősség állapítható meg.

3.) I. r. panaszos felülvizsgálati kérelmében kifejtette, hogy a Törvényszék a felperesre rótta a bizonyítási terhet arra nézve, hogy bizonyítsa, hogy II. r. panaszosnak az oltása következtében egészségkárosodása alakulhat ki! Tette ezt annak ellenére, hogy I. r. panaszos a jogszabály által előírt bizonyítási kötelezettségének eleget tett, kérelméhez csatolta a kezelőorvos szakvéleményét, amelyet mind az alperes, mind a Törvényszék jogszabályi felhatalmazás nélkül, szakértelem hiánya ellenére nem fogadott el! Megjegyezném, hogy jelen esetben az Állam kötelez az oltás felvételére, amely kötelezés miatt a 39/2007. AB határozat alapján az Állam kötelezettsége az oltások biztonságosságának és a szükségességének az igazolása! A bizonyítási teher megfordítása sérti a tisztességes eljárás következményét, valamint olyan alperesi döntésekhez, bírói ítéletekhez vezetnek, amelyek végrehajtása sérti az emberi élethez, méltósághoz való jogot, amely mindenki által korlátozhatatlan alapjognak számít, így a korlátozás útján bekövetkező egészségkárosodás bűncselekményt valósít meg! Az emberek életének, az egészségének a védelme az igazságszolgáltatás feladata, ezért kiemelkedő fontosságú társadalmi érdek, hogy a Kúria jogegységi állást foglaljon arra nézve, hogy az Államnak, így **az állami szerveknek is kötelezettségük az emberi élet védelme, e kötelezettséget nem háríthatják csak a szülőre**, így kötelezés esetén hivatalból kötelesek vizsgálni, hogy az egészségügyi beavatkozás az életet, vagy egészséget veszélyeztetheti-e, ha kétségtelenül a veszélyeztetés nem zárható ki, nincs az a társadalmi érdek, ami miatt az egyén egészsége veszélynek tehető ki! Ezt egyébként tartalmazza az **Emberi Jogok Európai Egyezményének II. és III. cikke is.**

4.) I. r. panaszos kifejtette, hogy jelen ügyben II. r. panaszos olthatóságáról különböző orvosi álláspontok születtek, az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdés szerint tudományos igazság kérdésében az Állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak, nem kivétel az olthatóság kérdése is, amikor a tudomány művelőinek eltérő az álláspontja, tekintettel arra, hogy II. r. panaszos az élete és az egészsége a tét, az Eütv. 8. §. (1) bekezdés szerinti orvosválasztás szabadságára tekintettel a szülő, I. r. panaszos joga az, hogy az orvosi álláspontok között döntsön, hogy mely az, amit elfogad, s mely az, amit nem. A hatóságoknak, és a bíróságoknak az Alaptörvény tiltása miatt nem áll jogában, hogy az orvostudomány álláspontjai közötti eltérés esetén a beteget arra kényszerítse, hogy melyik álláspontot fogadja el, **ha egyetlen olyan orvosi vélemény megszületik, amely alapján egy oltás egészséget károsíthat, azon vélemény kétséget kizáró megkérdőjelezésére a jog alkalmazóinak nincs se szakmai, se jogi felhatalmazása, ezért az esetleges tévedésükért büntetőjogi felelősségre vonhatók!**
A Kúriának az emberek jogainak a védelme érdekében állást kell foglalnia abban, hogy az embereknek vissza kell adni a szabad orvosválasztás jogát, ami azt is jelenti egyben, hogy megválaszthatják, hogy mely orvosi álláspontal értenek egyet! Mindenki, aki kötelez valakit egy egészségügyi beavatkozásra, az azokból

[redacted]

eredő károkért anyagi és büntetőjogi felelősségre vonható tekintettel arra, hogy az Alaptörvény rendelkezései ezt kifejezetten tiltja!
II. r. panaszos DTPa+IPV és a DTPa oltás alóli mentesítésének a megtagadása a gyermek alapvető jogait sérti! Sérti az Alaptörvény II. cikk szerinti emberi élethez, egészséghez, emberi méltósághoz való jogát, amely jog az Alaptörvény 54. cikk. (1) bekezdése szerint soha semmilyen társadalmi érdekből nem sérthető, valamint sérti az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdés szerinti hatóságok azon kötelezettségét, miszerint tudományos kérdésben nem jogosultak dönteni, azaz a tudományos igazságok figyelmen kívül hagyása mellett kell jogkérdésben dönteni!

5.) Továbbá a **Kúria Kfv.II.37.267/2019/10.** számú ítéletében II. r. panaszos az MMR és Hepatitisz B elleni oltások alóli mentesítésének helyt adott, a **DTPa+IPV és a DTPa** elleni oltások tekintetében pedig állást foglalt, hogy ezen oltások tekintetében is helye van a gyermek oltások alóli mentesítésének, ha az új eljárásban a mentesség feltételeit a kezelőorvos, [redacted] szakvéleményével igazolja. A Kúria kifejtette, hogy fontos, hogy a gyermek olthatóságáról olyan személy adjon állásfoglalást, aki ismeri az eset összes körülményeit, **a véleményéért felelősséget vállal.** II.r. panaszos a DTPa+IPV és a DTPa oltások alóli mentességének indokoltságát a mentesítésének fennállását a kezelőorvosa, [redacted] szakvéleménnyel alátámasztotta, az alperes és a Törvényszék a mentesítésnek még sem adott helyt, melyre tekintette a Kp. 118. §. (1) bekezdés b.) pontja alapján is helye van a Törvényszéki ítélet Kúriai felülvizsgálatának.

6.) Felülvizsgálati kérelemben I. r. panaszos kifejtette továbbá, hogy az alperes törvénysértően nem kezelte a kezelőorvost ügyfélként, nem szólította fel nyilatkozattételre.

9.) Kúria ítélet

Kúria ítéletében elutasította I. r. panaszos felülvizsgálati kérelmét, lényegében megismételte a Törvényszék ítéletét, az Alkotmányos viszálység kérdéseit nem kívánta vizsgálni, mondván az nem feladata. I. r. panaszost arra kötelezte, hogy az alperesnél valójában fel nem merült és nem is igazolt 100.000 Ft-os perköltséget fizessen meg az alperesnek, továbbá 70.000 Ft. eljárási illetéket fizessen meg felszólításra.
Kúria ítéletében kimondja döntése elvi tartalmát, miszerint:
„A kötelező védőoltás alóli mentesítési eljárásban, mint kérelemre induló eljárásban a bizonyítási teher a felperesre esik, a felperes kötelezettsége a megfelelő orvosi szakvélemény benyújtása, vagyis annak bizonyítása, hogy a mentesítés Eütv. 58. § (3) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott feltételei fennállnak.
Ha a közigazgatási határozat alapjául igazságügyi orvosszakértői vélemény szolgál, annak megdöntésére igazságügyi orvosszakértői vélemény alkalmas."
Legfontosabb, az emberi élet védelme a Kúrai ítélet szerint a hatóságoknak, a bíróságoknak nem feladata - hiszen ezen kereseti kérelemre semmit nem reagál - az csak a szülő feladata, ha a szülő bármely okból – anyagi, vagy egyéb meggyőződésből - nem rendeltett ki szakértőt, a gyermeke jogszerűen belehalhat egy oltásba! Ha nem bizonyított kétséget kizáróan, hogy egy oltás árthat, akkor az oltásra kötelezhetőségként kell értékelni, s aki ezt így értékelte, annak semmilyen büntetőjogi felelőssége nincs egy esetleges oltás utáni újabb szövődmény miatt!

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem, nincs lehetőség további rendes bírósági jogorvoslattal élni a Kúria ítélet ellen.
Perújításra nincs mód.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria ítéletét I. r. panaszosnak elektronikus úton, 2022. július 12-én kézbesítették. Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani (Abtv. 30. §. (1) bek.) Az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló **határidőn belül került sor.**

[redacted]

Hiánypótlásra 2022.10.14-én postai úton átvett felszólításban hívták fel panaszosokat 30 napos határidő biztosítása mellett, a 30 napos határidő még nem telt le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

I.r. panaszos felperes volt az ügyben.
II.r. panaszos a felperes gyermeke, ő az, akit az oltás felvételére akarnak kötelezni, az oltás felvétele az ő életét, egészségét befolyásolhatja hátrányosan, ezért az ügyben egyértelműen érintett.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

1.-2.)
A per tárgya II. r. panaszos életkorhoz kötött oltások alóli mentesítése. II. r. panaszos szakértők által alátámasztottan korábban egy kötelező oltástól súlyos egészségromlást szenvedett el.
II. r. panaszos összes kötelező oltás alóli mentesítését kezdeményezte I. r. panaszos. MMR, Hepatitisz B elleni oltások alól mentesítették II. r. panaszost, azonban a DTPa oltások alól annak ellenére nem mentesítették, hogy **II. r. panaszos kezelőorvosa ezen oltást is egyértelműen ellenjavallja, az ügyben kirendelt igazságügyi orvosszakértők ezen oltás felvétele esetén II. r. panaszos életére, egészségére gyakorolt hatásában bizonytalanok, a szakértői álláspontok alapján az egészségügyi beavatkozás II. r. panaszos életére, egészségére bizonytalan kimenetelű**, azaz II. r. panaszos egészségét tekintve csak kísérlet minősül.

Az Alaptörvény utasítása alapján tudományos kérdésben csak a tudomány képviselői dönthetnek, Állam, vagy Állami szerv nem. Tudomány képviselője jelen ügyben egyértelműen II. r. panaszos kezelőorvosa, aki II. r. panaszost a DTPa oltás alól mentesítette, az Állami Szervek, az alperes és a bíróságok azonban az Alaptörvény tiltása ellenére nem fogadták el a tudomány képviselőjének a döntését, hanem azt felülbírálva döntöttek egyértelműen orvostudományi kérdésben, miszerint II. r. panaszos oltható.

I.r. panaszos a jogszabály által előírt bizonyítási kötelezettségének eleget tett, azonban a tisztességes eljárást sértő módon az alperes és a bíróságok I. r. panaszosra terhelték annak bizonyítását, hogy az ő választásuk helytelen, s nem az alperesre, hogy az helyes, I. r. panaszosra terhelték annak bizonyítását, hogy az oltás II. r. panaszos egészségét károsítaná, s nem az alperesre, hogy az nem károsítja az egészségét, ezáltal a bizonyítottság hiányát oltásra való kötelezhetőségként értékelték annak ellenére, hogy az oltás II. r. panaszos életére, egészségére az átlagosnál nagyobb egészségügyi kockázattal jár, kimenetel teljesen bizonytalan, melyre tekintettel sérül I. r. és II. r. panaszos alapvető jogai köztük az emberi élethez, emberi méltósághoz való jog, ami az Alaptörvény szerint sérthetetlen.

Ha a bíróságok az Alaptörvény utasítása alapján elfogadták volna a kezelőorvosi véleményt, valamint a bizonyítási kötelezettségét az Ákr. szerint az alperes elvégezte volna, és a bizonyítási terhet rá hárították volna, akkor a bizonyítottság hiánya, az orvostudomány bizonytalanságait nem írták volna, valamint ha a bíróságok a döntés alkotmányos vizsgálatát elvégezték volna, akkor II. r. panaszost mentesítették volna a DTPa kötelező oltások alól is.

3-4.)
A 39/2007. AB határozatban az alkotmánybíróság a gyermekek kötelező oltásait alkotmányosnak ítélte meg, mindazonáltal azzal a feltétellel tette, hogy az Állam felelőssége az, hogy biztosítsa, hogy az oltások biztonságosak legyenek, valamint lehetőséget biztosítson arra, hogy mentességet kapjanak azok, akik valamely betegség miatt nem olthatók.

Az Állam jelenleg csak papíron biztosítja az egészségügyi mentességet, valójába azzal, hogy jogszabály alapján a bizonyítási terhet az oltásra kötelezettre terheli, valamint, hogy a kötelező oltásokkal kapcsolatos hatósági eljárások – így a mentesítési eljárás is – illetékköteles és igen költséges eljárások, az oltás alóli

[redacted]

mentesítéseket lényegében szinte lehetetlen feltételhez köti, ami lényegében megsemmisíti a mentesítési eljárást, azzal együtt a kötelező oltásokkal szemben megmaradó emberi élethez és emberi méltósághoz való jogot.
A társadalom maradék egészségének a megóvása érdekében, valamint a kötelező oltásokkal szemben az emberi élet és emberi méltóság minimális biztosítása érdekében elengedhetetlen, hogy a mentesítési eljárások tárgyi költségmentes eljárások legyenek és döntésük és az oltások egészségre gyakorolt hatását a hatóságoknak, bíróságoknak hivatalból kötelezettségük legyen vizsgálni, a bizonyítási terhet ne terheljék a kötelezettre, az orvostudomány bizonytalanságait ne értékeljék az alapvető jogok csorbíthatóságaként.

5.)
Az Alkotmánybíróság a 39/2007. AB határozatban egyértelműen kimondta, hogy oltások kötelezővé tétele az alapvető emberi jogokat súlyosan sérti, mindazonáltal nem találta azt alkotmányellenesnek. Az Alaptörvény szerint alkotmányos alapjog, az emberi jogok csakis törvényben korlátozhatók alkotmányosan, amely biztosíthatja a szükségességet és az arányosságot, valamint a jogok korlátozásában a fékeket biztosítja. Az Eütv. 57. §. (2) bekezdés miután leírta, hogy kötelező oltásoknak van helye, az egyes oltások kötelezővé tételét az Alaptörvény tiltása ellenére egy minisztériumra bízta. Tekintettel arra, hogy a kötelező oltások nem általánosságban sértik az alkotmányos alapjogokat, hanem minden egyes kötelező oltás önállóan és egyesével sérti azon jogokat, így az egyes oltások kötelezővé tételekor is mérlegelni kell az Alaptörvény szerinti szükségesség és arányosság feltételeit, amelyre az Alaptörvény utasítása alapján csak az Országgyűlés jogosult, így az egyes oltások kötelezővé tételére csak törvényben van lehetőség Alkotmányosan.
Társadalmi jelentőségű kérdés, hogy az alapjogokat egyesével is súlyosan sértő minden egyes oltások kötelezővé tétele ne egy személy döntése legyen, hanem az emberek által megválasztott országgyűlésé!

6.)
Az Alkotmánybíróság a 39/2007. AB határozatban, amikor az oltások kötelezőségét a gyermekek számára alkotmányosnak ítélte, akkor alkotmányos garanciákként az Állam kötelezettségéként határozta meg, hogy csak járványok megelőzése érdekében van helye oltások kötelező felvételére, mert a járványok megelőzését szolgáló társadalmi cél az, ami alkotmányossá teszi az oltások kötelezését. Jelen eljárás azonban II. r. panaszost olyan oltás alól kívánta mentesíteni, a Kúria olyan oltás alóli mentesítésének az elutasításának adott helyt, amelyre az NM rendelet 5. §. (1) bekezdés d.) pontja kötelezte, amely olyan megbetegedés elleni komponenst tartalmaz – tetanusz- amely betegség járvány formájában soha nem terjedt. II. r. panaszos esetleges oltás útján megszerzett fertőzés elleni védelme nem védi a társadalmat, így az Alkotmányosság ezen feltételének nem felel meg, de a szükségesség és az arányosság, valamint a józan észt is sérti az, hogy II. r. panaszost az oltás beadásával azért **kötelezik az életét és az egészségét közvetlenül fenyegető egészségügyi beavatkozásra**, hogy megvédjék egy olyan távoli veszélytől, amely lehet soha életében nem következik be!
A tetanus oltás kötelezővé tétele súlyosan Alaptörvénysértő, s a társadalmi érdek, hogy alkotmányellenesen ne lehessen senkit oltásra kötelezni. A Kúria, ha ezen körülményt ítéletében mérlegelte volna, akkor II. r. panaszos oltás alóli mentesítésének az elutasítását megváltoztatta volna, vagy megsemmisítette volna!

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

1.) Súlyosan sérült

I.r. panaszos
- az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése**, miszerint „Az Alapvető jogokat jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapíthatja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható."

[redacted]

- **Alaptörvény II. cikke, miszerint** „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg."
- az **Alaptörvény III. cikk (2) bekezdésében** megfogalmazott tilalom, miszerint „Tilos az emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélküli orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.„
- az **Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben** megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadságot,
- **Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése**, miszerint „Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak."
- **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdése, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni."
- **Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdésben** megfogalmazott azon jog, miszerint szülőként I. r. panaszos jogában áll a gyermekének adandó nevelést megválasztani.
- az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, <u>független és pártatlan</u> bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."

II. r. panaszos

- az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése**, miszerint „Az Alapvető jogokat jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapíthatja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható."
- **Alaptörvény II. cikke, miszerint** „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg."
- **az Alaptörvény III. cikk (2)** bekezdésében megfogalmazott tilalom, miszerint „Tilos az emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélküli orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.„
- az **Alaptörvény VII. cikk (1)** bekezdésben megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadságom
- **Alaptörvény XVI. cikk (1)** bekezdésében megfogalmazott azon alapvető jog, miszerint „Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.",
- **Alaptörvény XX. cikk (1)** bekezdésben megfogalmazott testi és lelki egészséghez való joga,

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

1.)

Az Abtv. 52. §. (1) bekezdés és (1.b.) bekezdés a.) pontját figyelembe véve az Alkotmánybíróságról szóló **2011. évi CLI. tv. 27. §. (1) bekezdés** szerint az **Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja** alapján kérjük a **Kúria Kfv.VI.37.049/2022/6 számú** 2022.05.11-én kelt, 2020.07.12-én eletronikus úton I. r. panaszos által átvett ítéletének, valamint az azt megelőző alap és új eljárás során keletkezett alperesi és bírói (Kúriai) döntések támadott részének az Alaptörvénnyel való összhangjának a felülvizsgálatát, és azokat a támadott részben történő megsemmisítését.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányos vizsgálata során a következőkre figyelemmel állapítsa meg a következő ítéletek alkotmányellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.
- **Kúria Kfv. II.37.367/2019/10 számú ítéletének azon elvi tartalmának az alaptörvény-ellenességét, miszerint „A kötelező, életkorhoz kötött védőoltás alóli mentesítési eljárásban a mentesítési feltétel fennállásának a bizonyítása a kérelmezőt terheli."**
- **Kúria Kfv.VI.37.049/2022/6 számú ítéletének azon elvi tartalmának az alaptörvény-ellenességét, miszerint** *„A kötelező védőoltás alóli mentesítési eljárásban, mint kérelemre induló eljárásban a bizonyítási teher a felperesre esik, a felperes kötelezettsége a megfelelő orvosi szakvélemény*

[redacted]

benyújtása, vagyis annak bizonyítása, hogy a mentesítés Eütv. 58. § (3) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott feltételei fennállnak.

- *Ha a közigazgatási határozat alapjául igazságügyi orvosszakértői vélemény szolgál, annak megdöntésére igazságügyi orvosszakértői vélemény alkalmas."*

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányos vizsgálata során a következőkre figyelemmel állapítsa meg a Kúria ítéletek alkotmányellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az alap ügyben hozott döntésig azokat semmisítse meg.

- **II. r. panaszos –élő kórozót nem tartalmazó - DTPa oltások alóli mentesítésének a jogi feltételét annak ellenére nem állapították meg, hogy az oltást a kezelőorvos és egy igazságügyi orvos szakértő is ellenjavallotta, egy szakértő pedig habár nem javallotta ellen, de azt nem tudta kizárni, hogy II. r. panaszos egészsége az oltás következtében nem sérül, vagy abba nem hal bele, melyre tekintettel sérül II. r. panaszos emberi élethez, egészséghez való joga, I. r. és II. r. panaszos emberi méltósághoz való joga.**
- bizonyítási teher megfordításával az orvostudomány bizonytalanságait oltásra kötelezhetőségként értékelik, ami sérti II. r. panaszos emberi élethez, egészséghez, I. r. és II. r. panaszos emberi méltósághoz való jogát, valamint a kísérletezés tilalmát.
- alperes részéről a kereset benyújtása után iratok szelektálva történő megküldése a bíróságnak, a bíróság ezen körülmény hallgatólagos elfogadása, a bíróság ítéletben mindkét fél álláspontjának a részletes ismertetésének az elmaradása, a kereseti kötöttség elve, valamint az indokolási kötelezettség megsértése sértette I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát.
- I. r. panaszos tisztességes eljárás követelményét sértette azon körülmény, hogy közigazgatási perben I. r. panaszost pervesztességére tekintettel az alperes állami szerv olyan alperesi költség megfizetésére kötelezték, amely költség valójában a közigazgatási perrel összefüggésben nem is keletkezett tekintettel arra, hogy a költségként felszámolt iratok szerkesztését olyan személy végezte, aki egyébként is rendszeres munkaviszonyban áll az alperessel, s akinek a munkaköri feladata pont az ilyen iratok szerkesztése.

II.r. panaszos következő Alapvető jogai sérültek:

- az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése**, miszerint „Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható."
- **Alaptörvény II. cikke, miszerint** „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg."
- az **Alaptörvény III. cikk (2) bekezdésében** megfogalmazott tilalom, miszerint „Tilos az emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélküli orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.„
- az **Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben** megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadságot,
- **Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése**, miszerint „Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak."
- **Alaptörvény XVI. cikk (1)** bekezdésében megfogalmazott azon alapvető joga, miszerint „Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.",
- **Alaptörvény XX. cikk (1)** bekezdésben megfogalmazott testi és lelki egészséghez való joga,

1.) Alaptörvény II. cikk szerinti emberi élethez való jog

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

II.r. panaszos igazoltan egy kötelező oltástól, a 15 hónapos korban kötelező MMR oltás felvétele után, azzal okozati összefüggésben súlyos egészségromlást szenvedett el, tekintettel arra, hogy a gyógyulási folyamat 6 hetet meghaladta, továbbá orvosi beavatkozás nélkül életét vesztethette volna, amely a vonatkozó

[redacted]

jogszabályok alapján életveszélyes állapotnak minősül, így az oltása egyértelműen II. r. panaszos életét veszélyeztette, amely miatt ekkor sérült az Alaptörvény szerinti emberi élethez való joga.
II.r. panaszos ezen oltással egyidőben kapott meg egy nem élő vírusos oltás, a Prevenar 13 harmadik ismétlést, amely oltás felvételének a betegségben való kialakulásában a szerepe tisztázatlan, a szakértők véleménye ebben eltérő.

II.r. panaszost mentesítették az MMR és Hepatitisz B elleni oltások alól, azonban **a megsemmisítendő Kúria döntés alapján** az élő vírust nem tartalmazó DTPa oltások alól nem mentesítették, amely alapján az oltás felvételére köteleznék úgy, hogy az oltást a kezelőorvosa és egy igazságügyi orvosszakértő ellenjavallja, s egyetlen igazságügyi orvosszakértői vélemény sem tudta kétség kívül kizárni, hogy II. r. panaszos ezen oltásokban való részesítése nem fogja eredményezni az ismételt súlyos egészségromlását, vagy **nem fog abba belehalni!** Mindez mellett az oltással elérni kívánt cél megvalósulását – a védettség kialakulását – sem tudja senki garantálni, azaz a kockázatvállalás szükségességét se igazolta senki!

Azzal, hogy a megsemmisíteni kért Kúria ítélet helyt adott II. r. panaszos DTPa oltás alóli mentesítésének az elutasításának, II.r. panaszost olyan egészségügyi beavatkozásra kötelezik, ami a korábbi oltás utáni eseményekre, a meglévő autóimmun betegségére tekintettel igazoltan az átlagnál nagyobb eséllyel az **életébe kerülhet** és attól semmilyen kétséget kizárón bekövetkező pozitív eredmény nem várható, azaz az oltás nem II. r. panaszos életét közvetlenül veszélyeztető állapot elhárítása érdekében szükséges. Minden olyan döntés és kötelezés, aminek teljesítése a kötelezett életébe kerülhet, így a **megsemmisítendő Kúria döntés is sérti a kötelezett, jelen esetben II. r. panaszos Alaptörvény szerinti emberi élethez való jogát**, amely alapvető jog mind az Alaptörvény, és minden nemzetközi egyezmény alapján sérthetetlen.

A **23/1990 (X.31) AB határozat** alapján az emberi élethez és méltósághoz való jog egységet alkotó oszthatatlan és korlátozhatatlan alapjog, amely számos egyéb alapjognak forrása és feltétele. Az emberi élethez és méltósághoz, mint abszolút értékhez való jog korlátot jelent az állam hatalmával szemben!

II. r. panaszos köszöni, de nem kéri, hogy az Állam a halála után kártalanítsa, ő az életet választja, élni szeretne!

2.) Alaptörvény II. cikk szerinti emberi méltósághoz való jog

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

II. r. panaszos 11. életévét betöltött személy, aki habár a jog szerint cselekvőképességgel nem rendelkezik, mindazonáltal határozott egyéniség. Habár korábbi oltás utáni megbetegedése csecsemő korában történt, az azt követő kontrollok, gyógyszerek mellékhatásai miatt megbetegedések, vizsgálatok kisgyermek koráig elhúzódtak, így emlékekkel rendelkezik az oltás utáni eseményekről, a betegségekről, a vérvételekről, a tűszúrásokról, amely akaratlanul egy egészségüggyel kapcsolatos félelmet és bizalmatlanságot alakított ki benne. II.r. panaszos postosan tudja, hogy megbetegedésének oka egy oltás volt, s nem érti, hogy miért kívánják tőle, hogy mégegyszer ilyen egészségügyi kockázatnak kitegyék. Pontosan tudja, hogy újabb oltást önként nem kíván felvenni.

A 39/2007. (IV.20) AB határozatban az Alkotmánybíróság a gyermekek kötelező oltások alkotmányosságának a vizsgálatakor kifejtette, hogy a gyermekek önrendelkezési jogát az oltások kötelezővé tétele nem sérti, hiszen azok 14. életévük betöltéséig nem rendelkeznek olyan belátási képességgel, amely alapján el tudják dönteni, hogy az oltás számukra hasznos-e, vagy sem, 14 éves kor felett viszont az oltások kötelezővé tétele súlyosan sérti az önrendelkezési jogot.

II.r. panaszos álláspontja szerint a 14. év alatti gyermek is rendelkezik önrendelkezési joggal, az Alaptörvény emberi mivoltra és nem korra tekintettel biztosítja az emberi élethez, emberi méltósághoz való

[redacted]

jogot. A jogszabályok azok, ami akadályt görgetnek a gyermek önrendelkezési jogának a gyakorlása felett, mindazon által van neki, csak annak általa történő gyakorolhatósága 14. éves koráig nyugszik, mindazonáltal, ezen kiszolgáltatott állapot nem használható arra sem az Állam részéről, sem a szülő részéről, hogy II. r. panaszost megfossza attól, hogy az önrendelkezési jogának nyugvása után önrendelkezési jogát gyakorolni tudja.

A **megsemmisítendő Kúria döntés alapján** II. r. panaszos 14 éves kora előtt, 16 éves koráig oltandó a DTPa oltásokkal, amellyel a Kúria megfosztotta II. r. panaszost attól, hogy 14 éves kora után rendelkezzen saját teste felett, azaz gyakorolhassa az önrendelkezési jogát, azaz kiszolgáltatott helyzetét kihasználva végleg megfosztja az emberi méltóságától, mert a Kúria ítélet alapján végrehajtott oltások megtörténte után II. r. panaszos 14. éves kora után nem tudja azt mondani, hogy „bocs, én ezt nem szerettem volna, kérem, hogy tegyék semlegessé", kiváltképp, ha abba netán belehal. II. r. panaszos 14 éves korában hiába mondja, hogy nem szerette volna 15 hónaposan felvenni az MMR oltást, annak megtörténtét már nem lehet jóvá tenni!

A kötelező oltások rendszere, II. r. panaszos kötelező oltás alóli mentesítésének **Kúria általi megtagadása** az önrendelkezési jogán keresztül súlyosan sérti II. r. panaszos Alaptörvény II. cikk szerinti emberi méltósághoz való jogát, aminek az Alaptörvény és minden nemzetközi jogszabály alapján sérthetetlennek kellene lennie!

Megjegyezném, hogy habár az AB határozatában 14 éves kornál húzta meg a határt, amíg gyermek oltásra kötelezhető, a 18/1998. (VI.3) NM rendelet a DTPa oltások pótlására való kötelezhetőséget 16 éves kornál húzta meg, más oltásoknál pedig nem volt rest a 20 éves korhatárt megjelölni!

Az évek során, jelen eljárásokban II.r. panaszos DTPa oltásának következményéről több vélemény született, amelyből kettő határozottan ellenjavallja az oltást, egy pedig a kimenetelének a bizonytalansága ellenére nem javallja ellen. A mentesítési eljárás során az alperes a bíróságok, a **Kúria úgy döntött**, hogy hibái ellenére **azt a véleményt fogadják el és azt kényszerítik II. r. panaszosra**, ami arról szól, hogy II. r. panaszos oltható, amellyel megsértették II. r. panaszos Eütv. szerinti orvosválasztás szabadságát, valamint az Alaptörvény X. cikke szerinti kötelezettségüket, miszerint tudományos igazság kérdésében nem dönthetnek. Az orvosválasztás szabadságának biztosítása szintén az egyén önrendelkezését és emberi méltósághoz való jogát kívánja szolgálni, melyre tekintettel II.r. panaszos Alaptörvény II. cikk szerint alkotmányos jogának a sérelme igazolt!

Az Alkotmánybíróság **14/1993 (II.12) AB határozatában** megállapította, hogy az Államnak vallási és lelkiismereti meggyőződésben semlegesnek kell maradni, az Államnak biztosítania kell az egyéni meggyőződés szabad kialakításának a lehetőségét. Az Alkotmánybíróság ezen kívül ezen jogot összefüggésbe hozta más, alapjoggal, az **emberi méltósághoz való joggal**. Az emberi méltóssággal kapcsolatban kimondta, hogy a lelkiismereti meggyőződéshez való jog biztosítása érvényesülésének a feltétele, ami nem mellékesen szintén igazolja, hogy a kötelező oltási rendszer 14 év alatt gyermek emberi méltósághoz való jogát a lelkiismereti szabadság megsértésével is súlyosan sérti!

A **18/1990 (IV.23.) AB határozatban** foglalkozott az Alkotmánybíróság az emberi méltósághoz való joggal, amelyben megállapította, hogy az emberi méltósághoz való jog az ún. általános személyiségi jogok különféle aspektusaival nevezik meg: pl. a személyi szabadság kibontakozásához való jogként, az **önrendelkezés szabadságához való jogként, általános cselekvési szabadságként**, avagy a magánszférához való jogként. Az általános személyiségi jog anyajog, azaz olyan szubszidiárius alapjog, amelyet mind az Alkotmánybíróság, mind a bíróságok minden esetben felhívhatnak az egyén autonómiának védelmére, ha az adott tényállásra a konkrét, nevesített alapjogok egyike sem alkalmazható.

A 64/1991 (XII.17) AB határozatban az Alkotmánybíróság megfogalmazta, hogy az emberi méltósághoz való jog azt jelenti, hogy van az egyén autonómiájának, **önrendelkezésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva** – a klasszikus megfogalmazás szerint – **az ember alany**

[redacted]

marad, s nem válhat eszközzé, vagy tárggyá! A méltóság az emberi élettel eleve együtt járó minőség, amely oszthatatlan és **korlátozhatatlan**, ezért minden emberre nézve egyenlő! Ember méltósága és élete mindenkinek érinthetetlen, aki ember, függetlenül fizikai és szellemi fejlettségétől, illetve állapotától. Egyetlen ember élethez való jogáról se beszélhetünk úgy, hogy ne értenénk bele az élethez és méltósághoz való alanyi jogát.

A 23/1990 (X.31) AB határozat alapján az emberi élethez és méltósághoz való jog egységet alkotó oszthatatlan és korlátozhatatlan alapjog, amely számos egyéb alapjognak forrása és feltétele. Az emberi élethez és méltósághoz, mint abszolút értékhez való jog korlátot jelent az állam hatalmával szemben!

Az Alaptörvény 54. Cikk (1) bekezdés alapján az Alaptörvény II. cikkében megfogalmazott alapvető emberi jogok még szükséghelyzetben sem korlátozhatók, s nincs az a társadalmi érdek, ami miatt ez korlátozható legyen!

Az Oviedói Egyezmény (2002. évi VI. törvény az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló, Oviedóban, 1997. április 4-én kelt Egyezménye: Az emberi jogokról és a biomedicináról szóló Egyezmény, valamint az Egyezménynek az emberi lény klónozásának tilalmáról szóló, Párizsban, 1998. január 12-én kelt Kiegészítő Jegyzőkönyve kihirdetéséről) 5. cikke értelmében a tudományos kutatáshoz az érintett személy szabadon és tájékozottságon alapuló beleegyezése szükséges.

„5. Cikk
Általános szabály
Egészségügyi beavatkozás csak azután hajtható végre, ha abba az érintett személy szabadon és tájékozottságon alapuló beleegyezését adta.
Ennek a személynek előzetesen megfelelő tájékoztatást kell kapnia a beavatkozás céljáról és természetéről, valamint következményeiről és kockázatairól.
Az érintett személy beleegyezését bármikor szabadon visszavonhatja."

Az emberi méltósághoz való jog abszolút jog. **Az EJEE 3. és 4. cikke** – ellentétben annak a szabadságjogokat deklaráló többi cikkével – **nem ismer az állam oldalán kivételeket, amely esetén a tilalmak alól felmentést kaphatna. Emberi méltóság megsértésének nem lehet indoka az egyén cselekvőképességének a hiánya! A 3. cikktől szükséghelyzet esetén sem lehet eltérni: „Az EJEE korlátozhatatlanul abszolút tilalmat állít fel a kínzás és embertelen vagy megalázó büntetés vagy bánásmód tilalma tekintetében, még olyan súlyos körülmények között is, mint amilyen a terrorizmus elleni harc és a szervezett bűnözés."**

Az emberi méltósághoz való jog az alkotmányok emberi méltóság klauzulái értelmében is érinthetetlen, azaz a **jog korlátozása, így a jövőbeni gyakorolhatóságának az ellehetetlenítése is - egyúttal annak megsértését jelenti. Az emberi méltósághoz való jog egyetlen alapjoggal szemben sem mérlegelhető, a méltóság méltósággal való ütközése (ún. tragikus kollízió) sem képezhet kivételt a mérlegelés kizárása alól.** Ennek megfelelően a német Szövetségi Alkotmánybíróság a 2006. évi ítéletében megállapította, hogy a terroristák által eltérített személyszállító repülőgép lelövésére adott engedély sérti az emberi méltóságot, mivel az utasok és a személyzet a mentési akció puszta tárgyává válnának, mások megmentése érdekében. Ezért nem megengedhető – a szakirodalomban uralkodó álláspont szerint – az ún. mentő kínzás (amikor az információ megszerzése az emberi élet megmentésére szolgál) sem.

Kiemelést érdemel, hogy az Alkotmánybíróság szintén az önrendelkezési jogból vezette le és nevesítette az ún. egészségügyi önrendelkezési jogot, melyet tágabb kategóriaként határozott meg, mint az egészségügyi beavatkozások visszautasításához való jogot.

A fentiekből jól látható, hogy az emberi méltósághoz való joghoz tartozik az orvosválasztás joga, az önrendelkezéshez való jog, valamint érvényesüléséhez elengedhetetlen a lelkiismereti szabadság biztosítása,

[redacted]

az, hogy kényszer, fenyegetés, vagy megkülönböztetéstől való félelem nélkül, önállóan dönthessen arról az egyén, hogy milyen orvosi véleményt fogad el, milyen egészségügyi beavatkozást kíván igénybe venni, a **Kúria ítélet azzal, hogy II. r. panaszos DTPa oltások alóli mentesítésének az elutasításának helyt adott, II. r. panaszost mielőtt önállóan gyakorolhatná döntési, önrendelkezési jogát, kiszolgáltatott helyzetét kihasználva egészségügyi beavatkozásra kötelezi, mellyel helyreállíthatatlanul és végleg megfosztja az Alaptörvény II. cikk szerinti emberi méltóságától.**

3.) Az Alaptörvény III. cikk (2) bekezdése előírja, hogy:

Tilos emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélkül orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.

A Magyarországon kialakult joggyakorlat szerint, ha egy oltás, vagy egy gyógyszer engedéllyel rendelkezik, akkor annak az egyénen való alkalmazása már nem minősül orvosi kísérletnek. Álláspontom szerint az alkotmányos orvosi, vagy tudományos kísérlet fogalma nem szűkül le a gyógyszer, vagy oltás engedélyezésére.

Köztudomású, hogy az oltásokat fertőző betegségek megelőzése céljából gyártanak, ezért kísérleti szakban azokat nem beteg embereken, gyerekeken próbálják ki először, hanem nagyon komoly egészségügyi feltételeknek megfelelő személyeken. Általában 25-45 év közötti korosztály a kísérleti alany, akinek semmilyen komoly egészségügyi megbetegedése nincs, II. r. panaszos kora és autóimmun megbetegedése egyértelmű kizáró ok, az oltások kísérleti szakban való részvételénél! Miután az oltások az úgynevezett kísérleti szakon átesnek, engedélyt kapnak a forgalmazásra, akkor azokat elsőként az „egészségük megóvása" érdekében, sokszor kötelező ajánlani az orvosoknak a gyerekeknek, időseknek, autóimmun, vagy egyéb megbetegedésben lévő személyeknek, miközben elhallgatják azon körülményt, hogy az ilyen idős, vagy megbetegedésben szenvedő embereken az oltások kipróbálása az úgynevezett kísérleti szakban nem történt meg, így lényegében ők maguk a kísérleti alanyok. Ezért fordulhat elő, hogy bizonyos gyógyszereket, oltóanyagokat X év forgalomban eltöltött év után visszavonnak, mert kiderül, hogy súlyos mellékhatásokat okoznak! A forgalomba hozott gyógyszerek, vagy oltások betegtájékoztatójában ott szerepel, hogy a mellékhatások bejelentését folyamatosan várják!

A fentiek alapján, amikor egy gyógyszer, vagy oltás engedélyt kap a forgalmazásra, a gyógyszer és az oltás jogilag nincs kísérleti szakban, mindazon által tekintettel arra, hogy minden ember és minden szervezet más-más, az egyén számára minden újonnan bevett oltás, vagy gyógyszer kísérletnek számít!

Megjegyezném, hogy ezen körülmény elhallgatása az emberek elöl már megvalósítja a megtévesztés fogalmát, s nem is értem, hogy miért nem büntetőjogi kategória azon körülmény, ha valakit megtévesztéssel egészségügyi beavatkozásra vesznek rá! Habár nem büntetőjogi kategória, azonban mindenképpen sérti az ilyen magatartás az Eütv. tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó rendelkezést, valamint az által az Alaptörvény II. cikk szerinti emberi méltóságot, valamint II. cikk (3) bekezdés szerinti kísérlet tilalmát.

Kúria ítélet alapján II.r. panaszost a DTPa kötelező oltások alól nem mentesítették, azaz azoknak a felvételére kötelezik annak ellenére, hogy a 18/1998. (VI.3) NM rendelet 4.§. –a alapján olthatóság kérdésében döntési jogosultsággal rendelkező kezelőorvos, [redacted] igazságügyi orvosszakértő szerint az oltások egyértelműen ellenjavallottak, [redacted] igazságügyi orvosszakértő pedig habár nem javallotta ellen az oltásokat, de az oltások II. r. panaszos egészségére gyakorolt negatív hatását kizárni nem tudta, azaz oltások II. r. panaszos egészségére gyakorolt hatása minden vélemény alapján bizonytalan!

A fentiek alapján véleményem szerint egészségügyi beavatkozás nemcsak akkor kísérleti beavatkozás, ha a gyógyszer, vagy oltás kísérleti szakban van, tekintettel arra, hogy az Alaptörvény az <u>emberi jogokat, s nem oltás, gyógyszerek jogait kívánja védeni</u>, egy egészségügyi beavatkozás

[redacted]

akkor is kísérleti beavatkozás, ha annak kimenetele az általánostól eltérő lehet, a pozitív eredmény az egyénre nézve bizonytalan! Jelen esetben pedig egyértelműen igazolt, hogy II.r. panaszos DTPa oltásainak az egészségére gyakorolt hatása az általánostól eltérhet, a pozitív eredmény személyére nézve bizonytalan!

A Kúria ítéletében elutasította II. r. panaszos DTPa oltások alóli mentesítését, azaz II. r. panaszos és annak törvényes képviselőjének az önkéntes hozzájárulása nélkül egy bizonytalan kimenetelű egészségügyi beavatkozásra kötelezi, amellyel súlyosan sértette az Alaptörvény kísérletre való kötelezés tilalmát.

Ha egyetlen egy orvos azt mondja, hogy egy betegnek az egészségét egy oltás várhatóan károsan befolyásolja, akkor **az oltás következményeinek az ismeretlensége, azaz az orvostudomány megosztottsága, bizonytalansága igazolt** akkor is, ha azt 10, vagy 100 másik orvos próbálja megcáfolni, mert egyetlen egy szakmai vélemény alapján az egészség károsodásának a valószínűsége, azaz a mentesítési feltétel fennállása igazolt!

A fentiek alapján jogilag egyáltalán nincs jelentősége, hogy melyik szakmai vélemény lehet a helyes, mert az orvostudomány bizonytalansága igazolt, ezért egyetlen egy vélemény alapján jogilag igenis valószínűsíteni kell a mentesítési okok feltételének fenn állását!

Egyetlen egy orvosi vélemény elegendő arra, hogy a jog betartása érdekében fenntartott bíróságoknak el kelljen ismerni azt, hogy az adott esetben az oltás felvétele **az egyénre** akár nagyobb kockázattal járhat, mint annak elmaradása, ilyen feltételek mellett pedig a törvények, az Alaptörvény nem adott felhatalmazást az oltások kötelező kikényszerítésére, ilyen körülmények között az oltások felvétele csak önkéntes alapon történhet, így ha az oltásra kötelezett, vagy törvényes képviselője kéri a mentesítést, akkor azt meg kell adni!

Habár ma Magyarországon oltási kötelezettség van, de nem mindenáron, a mentesítés intézménye igazolja, hogy minden egyéni oltása egyéni mérlegelést igényel, ha egy oltás kimenetele bizonytalan, az kimeríti a kísérlet fogalmát, s az Alaptörvény a kísérletben való részvételt csak önkéntese alapon engedi, a kikényszeríthetőséget tiltja! A mentesítési kérelem elutasítása pedig nem más, mint a kísérletre való kötelezés! Ha egyetlen egy orvos szakmai véleménye az, hogy a beteget mentesíteni kellene, akkor jöhet vele szemben 100 más szakmai vélemény is, az orvostudomány bizonytalansága igazolt. A bizonytalanságot, a bizonyítatlanságot – **a kísérlet tilalma Alkotmányos jog miatt** - nem lehet a beteg terhére értékelni és azt oltási kötelezettségként értékelni. Az oltás következményeinek a bizonyítatlansága azt igazolja, hogy az orvostudomány bizonytalan az adott kérdésben, azaz az oltás az egyén részére kísérletnek minősül, amin való részvétel csak önkéntes alapon történhet, kikényszerítése Alkotmányellenes!

Az Alkotmánybíróság korábban kimondta az oltási kötelezettség alkotmányosságát, azonban azt is kifejtette, és törvények is megfogalmazzák, hogy az oltások csak akkor lehetnek kötelezőek az egyénnek, ha az egészségét várhatóan károsan nem befolyásolja, ha egészségkárosodás valószínűsíthető, akkor az egyént mentesíteni kell az oltási kötelezettség alól!

II.r. panaszos oltásával kapcsolatban három orvosi vélemény is rendelkezésre áll, kettő alapján a DTPa oltása nagy valószínűsséggel életét és egészségét veszélyezteti, ami a mentesítés feltétele, azaz a kötelezhetőség akadálya! Ennek valószínűségét pedig egyetlen egy szakértői vélemény se zárta ki kétséget kizáróan!

Megjegyezném, hogy jogszabály nem azt írja, hogy azt kell igazolni, hogy az oltás biztosan károsítja a beteg egészségét, elég azt csak valószínűsíteni, amelyet ha egyetlen egy orvos valószínűsít, az már jogilag igazolt. Egy másik orvos lehet más véleményen, de az maximum csak azt igazolja, hogy az oltás beadásának következményében az orvosi vélemények között ellentét van, ami viszont egyértelműen alátámasztja azt, hogy az oltás kimenetele bizonytalan, azaz az egyénre nézve az orvosok csak kísérleteznének, amit csak önkéntes hozzájárulással tehetnének, nem hatalmi szóval!

[redacted]

Ha egy oltás várhatóan károsan befolyásolja a beteg életét, egészségét, vagy ha a rendelkezésre álló adatok alapján az oltás kimenetele bizonytalan, vagy nem lehet bizonyítani az oltás esetleges káros hatását, azaz nem tudják az orvosok kétséget kizáróan igazolni, hogy az oltás várhatóan nem lesz a beteg egészségére káros hatással, akkor az már nem tekinthető kötelezhető oltásnak! Az orvostudomány bizonyítatlansága nem értékelhető a beteg kárára és nem értékelhető a kötelezhetőség javára, hiszen az kísérletnek minősül, s nem mellesleg egészséget károsító, akár halállal is járó invazív beavatkozásnak minősül!

A Kúria ítélet azzal, hogy elutasítja II. r. panaszos DTPa alóli mentesítését egy a II. r. panaszos életébe kerülő, kétséges kimenetelű, nem életmentő invazív beavatkozásra kötelezi, ami súlyosan sérti II. r. panaszos emberi élethez, emberi méltósághoz való jogát és azon jogát, miszerint ilyen jellegű kísérleti beavatkozásban csak önkéntes alapon vegyen részt, arra ne kötelezzék.

II.r. panaszos esetében kettő vélemény alapján valószínű, egy vélemény alapján pedig nem lehet kizárni az oltás utáni egészségkárosodást, az alperes, a Törvényszék és a Kúria a mentesítési kérelemnek megfelelően mégsem mentesítette II. r. panaszost az oltások alól, hanem úgy tett, mintha a vélemények alapján a gyermek oltása nem is járna fokozott kockázattal és a mentesítési kérelmet elutasította, a mentesítés elutasítása után az Alaptörvény tiltása ellenére az oltásokat elrendelik és végrehajtják, amivel súlyosan sérült az **Alaptörvény III. cikk (2)** bekezdésben megfogalmazott azon jog, miszerint II. r. panaszos nem köteles hozzájárulni ahhoz, hogy rajta orvosi kísérletet végezzenek, s hozzájárulása nélkül nem végezhető el!

A fentiek alapján belátható, hogy a mentesítési eljárás alatt a csatolt orvosi szakvélemények bőven elegendőek arra, hogy belátható legyen, II. r. panaszos DTPa oltása személyére nézve bizonytalan, azaz kísérletnek minősül, amihez a hozzájárulást csak ő, vagy I. r. panaszos adhatja meg, az Alaptörvény az Államot tiltja attól, hogy ilyen beavatkozásra kötelezzen bárkit, a Kúria ítélet mégis ezt teszi!

4.) Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadság

Mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását vagy megváltoztatását és azt a szabadságot, hogy vallását vagy más meggyőződését mindenki vallásos cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon, akár egyénileg, akár másokkal együttesen, nyilvánosan vagy a magánéletben kinyilvánítsa vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa.

II.r. panaszos 11. életévét betöltött személy, aki habár a jog szerint cselekvőképességgel még nem rendelkezik, mindazonáltal már elég nagy ahhoz, hogy önálló, értelmes gondolata legyen, nagyon jó lelkű és lelkiismeretes gyerek, aki mások jogait, akaratát mindig, kisgyerekként is tiszteletben tartotta, pontosan tudja, hogy mit akar az élettől, s a saját oltása területén is határozott a véleménye. A **lelkiismereti és vallásszabadság gyakorlását egyetlen egy jogszabály sem köti életkorhoz**!

II.r. panaszos habár korábbi oltás utáni megbetegedése csecsemő korában történt, az azt követő kontrollok, gyógyszerek mellékhatásai miatt megbetegedések, vizsgálatok kisgyermek koráig elhúzódtak, így emlékekkel rendelkezik az oltás utáni eseményekről, a betegségekről, a vérvételekről, a tűszúrásokról, amely akaratlanul egy egészségüggyel kapcsolatos félelmet és bizalmatlanságot alakított ki benne. II.r. panaszos postosan tudja, hogy megbetegedésének oka egy oltás volt, s pontosan tudja, hogy mégegyszer ugyanazt, amit átélt, nem kívánja átélni, így minden olyan körülményt, ami a betegség kiújulását előidézheti, el kíván kerülni, így meggyőződése alapján nemcsak a DTPa oltásokból, semmilyen oltásból nem kér.

Az Alkotmánybíróság **14/1993 (II.12) AB határozatában** megállapította, hogy az Államnak vallási és lelkiismereti meggyőződésben semlegesnek kell maradni, az Államnak biztosítania kell az egyéni meggyőződés szabad kialakításának a lehetőségét. Az Alkotmánybíróság ezen kívül ezen jogot

[redacted]

összefüggésbe hozta más, alapjoggal, az **emberi méltósághoz való joggal**. Az emberi méltóssággal kapcsolatban kimondta, hogy a lelkiismereti meggyőződéshez való jog biztosítása érvényesülésének a feltétele, ami nem mellékesen szintén igazolja, hogy 14 év alatt is van emberi méltósághoz való jog!

39/2007. (IV.20) AB határozatban az Alkotmánybíróság elismerte, hogy a kötelező oltások rendszere sérti a szülők lelkiismereti és vallásszabadságát, azonban nem vizsgálták, hogy mennyiben sérti az az oltásra kötelezett gyermek lelkiismereti szabadságát!

A fentiek alapján II. r. panaszosban az a lelkiismereti meggyőződés alakult ki, hogy nem kér semmilyen további oltásból, a DTPa oltásokból sem, a Kúria azonban ítéletével semmibe vette II. r. panaszos ezen akaratát, az oltások alóli mentesítési kérelmet elutasította, amellyel az oltások felvételére kötelezte, amellyel súlyosan sértette II. r. panaszos lelkiismereti és vallásszabadságát, annak megsértése útján pedig emberi méltóságát is!

5.) Alaptörvény X. cikk

(1) Magyarország biztosítja a tudományos kutatás és művészeti alkotás szabadságát, továbbá - a lehető legmagasabb szintű tudás megszerzése érdekében - a tanulás, valamint törvényben meghatározott keretek között a tanítás szabadságát.

(2) Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak.

Fentebb már többször részletezve lett, hogy jelen ügyben több szakértői vélemény született II.r. panaszos DTPa olthatóságáról, valamint a 18/1998. (VI.3) NM rendelet 4. §-a alapján olthatóság kérdésében döntésre jogosult kezelőorvos is nyilatkozott.

[redacted] igazságügyi orvosszakértő egyértelműen ellenjavallotta II. r. panaszost a DTPa oltásoktól, [redacted] gyértelműen ellenjavallotta II. r. panaszost a DTPa oltástól
A Szegedi Tudományegyetem habár nem javallotta ellen II.r. panaszos DTPa oltásait, azonban azt nem tudta kizárni, hogy az oltás beadása nem fog II. r. panaszos éltébe, vagy meglévő egészségének a romlásába kerülni!

Álláspontom szerint ilyen esetben az orvosválasztás szabadsága, az önrendelkezési jog, a lelkiismereti szabadság alapján II. r. panaszos és I. r. panaszos joga az, hogy eldöntse, hogy melyik orvos véleményét fogadja el, azonban az Alaptörvény X. cikk egyértelműen tiltja az Állami szerveknek, hogy tudományos kérdésben döntsenek, jelen ügyben az alperes és bíróság és Kúria mégis döntött. Az Állami szervek I. r. panaszosra és II.r. panaszosra kényszerítik a Szegedi Tudományegyetem véleményének az elfogadását úgy, hogy semmit nem tettek meg annak érdekében, hogy az Ákr. utasításai, valamint az Alaptörvény X. cikk utasítása alapján a három véleményt megalkotót az ellentétek feloldása érdekében összehozzák és ők hozzanak egy végleges döntést. Az alperes, valamint a bíróságok az Alaptörvény X. cikke ellenére egyértelműen tudományos igazság kérdésében döntöttek akkor, amikor II. r. panaszosra a Szegedi Tudományegyetem véleményét erőszakolják rá, amellyel súlyosan sértették II. r. panaszos egyéb Alkotmányos jogait is!

Továbbá megjegyezném azt, hogy az Alkotmánybíróság **39/2007. évi AB határozatában** foglalt a gyermekek kötelező oltásának alkotmányosságáról, amelyet azzal az indokkal tett, hogy tényként kezelte azon az orvostudomány által mai napig vitatott kérdést, miszerint a védőoltásokkal járványokat lehet megelőzni, azaz a tudomány képviselői helyett döntött tudományos kérdésben, amellyel szintén megsértette az Alaptörvény X. cikkét. Álláspontom szerint az Alkotmányos kérdések tekintetében orvostudományi kérdésekben semlegesnek kell maradnia, s csak azt kell vizsgálnia, hogy az adott kötelezés milyen jogot sért. Minden orvosi beavatkozás egészségügyi kockázattal jár, továbbá sok az élet kioltására is alkalmas, így minden egészségügyi beavatkozás, ha az kényszerrel, kötelezéssel történik, sérti az emberi élethez ,

[redacted]

méltósághoz és egészséghez való jogot, s Alaptörvény utasítása szerint ezen jogok sérthetetlenek, az arra való nyomás gyakorlás is sérti azt, ami tilos. Nincs az a társadalmi érdek, amit az emberi élet, emberi méltóság elé helyezhetnek az Alaptörvény szerint, még a járványok megelőzéséhez fűződő társadalmi érdeket sem! Az Alkotmánybíróság az oltások kötelezőségének az alkotmányossága érdekében olyan tulajdonsággal ruházta fel az oltásokat, miszerint járványok megelőzésére alkalmasak, amiben az orvostudomány jelenleg sem döntött. Tette ezt az Alkotmánybíróság a Covid oltásoknál is, holott az orvostudomány egyértelműen és határozottan kimondta, hogy nem tudják, hogy hatásos-e az oltás!

2007. óta már az Alkotmány Alaptörvénnyé alakult, az Alkotmánybíróságnak újra kellene gondolnia a kötelezősség alkotmányosságával kapcsolatos álláspontját, vagy legalábbis biztosítania kellene az azok alóli tényleges mentességet!

A jog ezen aspektusában az államnak semlegesnek kell maradnia és egyformán tartózkodni kell a beavatkozástól valamennyi tudományos kutatás tekintetében függetlenül attól, hogy az állam az adott kutatási irányt preferálja-e vagy sem. Ezt szolgálja az Alaptörvény azon rendelkezése is, amely szerint az állam tudományos igazságról nem dönthet.

Az Alkotmánybíróság a 41/2005. (X.27) AB határozatában megerősítette, hogy az államnak tudományos igazság kérdésében semlegesnek kell lennie, viszont alkotmányos követelményként feltétlenül garantálnia kell, hogy a tudomány művelői a tudományos kutatások és a tudományos ismeretek terjesztésének szabadságjogát – alkotmányos keretek között – gyakorolhassák.

A jogalkotó nem hagyhatja figyelmen kívül az ember, a tudomány tévedésének a lehetőségét, így jelen esetben sem! Formai okokra hivatkozva zárták ki a bizonyítékok közül [redacted] véleményét, akiknek véleménye összhangban volt a jogszabályi fogalmakkal, a betegtájékoztatók utasításával, s fogadták el a Szegedi Tudományegyetemi véleményt annak ellenére, hogy azon vélemény önmagával is többször ellentétbe keveredett, az ellentéteket nem tudta feloldani, de az is igazolódott, hogy jogszabályi fogalmak helyett módszertani útmutató fogalmait használta.
A Szegedi Tudományegyetem tévedése esetén az alperes és a bíróság és a Kúria az oltásra való kötelezéssel **II. r. panaszos életét és testi épségét teszik kockára**. Az élethez való jog az Alaptörvény szerint is korlátozhatatlan, még közérdekből sem lehet korlátozni. *Mind a hatóságoknak tudományosan semleges álláspontot kell képviseljen és a mindenkori tudományos álláspontokat nem helyezheti az emberi jogok fölé!*

Szem előtt kell tartani, hogy a tudományos álláspontok változhatnak, szem előtt kell tartani, hogy a tudomány és az ember is tévedhet a legjobb szándék ellenére is, ha II. r. panaszos az oltást megkapja, azt már helyrehozni nem lehet!

A kötelező oltások alóli mentesítés lehetőségének a fennállása, vagy annak nem léte egyértelműen orvostudományi kérdés, amely kérdésben való döntésre, az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése alapján csak a tudomány képviselői jogosultak dönteni, állami szervek nem, a megsemmisítendő Kúria ítélet azzal, hogy II. r. panaszos DTPa oltások alóli mentesítését a tudomány művelőjének, a kezelőorvosi vélemény ellenére elutasította, II. r. panaszos terhére egyértelműen súlyosan megsértette az Alaptörvény X. Cikk (2) bekezdését.

6.) **Alaptörvény XVI. cikk (1)** bekezdésében megfogalmazott azon alapvető joga, miszerint „Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz."

(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

[redacted]

7.) **Alaptörvény XX. cikk (1)** bekezdésben megfogalmazott testi és lelki egészséghez való joga,

(1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

A jó egészségi állapot megőrzése mindenki számára szükséges az emberhez méltó és tevékeny élethez. Az Államnak nemcsak a járványok megelőzése a feladata, hanem szem előtt kell tartani egyén, különösen a gyermekek testi és lelki egészséghez való jogát is.

Fentebb részletezve lett, hogy II.r. panaszos egy korábbi kötelező oltás után, azzal okozati összefüggésben súlyos egészségromlást szenvedett el, s JIA autóimmun megbetegedést diagnosztizáltak nála. A szakértői vélemények megegyeztek abban, hogy ez olyan betegség, ami lehet, hogy hosszú ideig remisszióban van, azonban ha éri a szervezetett bármi olyan hatás, ami ezt a betegséget felhergeli, akkor a szervezete azonnal önmaga ellen fordul és a betegség fellángol. Pontosan nem tudják, hogy milyen hatások azok, amik kiváltják, bármi előidézheti, akár egy darázscsípés is, de az oltások is ingerlő tényezőnek tekinthetők. [redacted] igazságügyi orvosszakértő és [redacted] pont erre tekintettel javallotta ellen II. r. panaszost az összes oltásoktól, mert tekintettel arra, hogy II. r. panaszos a megbetegedése előtt két oltást kapott egyszerre, az élővírusos MMR-t és a nem élő vírusos Prevanar 13 harmadik ismétlését, ezért az orvostudomány képtelen annak megállapítására, hogy a betegség kialakulását pontosan mely oltás, vagy annak mely összetevője idézhette elő, s nyilvánvaló, hogy sok oltásokban ugyanolyan összetevők is léteznek, továbbá ismeretlen összetevők is vannak, aminek a pontos hatásai ismeretlenek.
A Szegedi Tudományegyetemi szakértők a fentiekkel egyet értettek, mégis úgy ítélték meg, hogy II.r. panaszost nem javallták ellen a DTPa oltásoktól – teszem hozzá, viszont azt nem írták, hogy köteleznék az oltás felvételre –, de meghallgatásuk során kérdésre hangsúlyozták, hogy azt nem tudják kizárni, hogy II.r. panaszos egészségében nem következik be romlás DTPa oltása után, az esetlegesen fellépő betegség végső kimenetelérő meg egyáltalán nem nyilatkoztak.

Amikor II. r. panaszos az oltás után megbetegedett, akkor annyit mondtak az orvosok, hogy ha nem hergelik tovább a szervezetét, akkor esélye van arra, hogy kinője ezt a betegséget, s teljes életet tudjon élni, azonban ha ez a betegség tegyük fel 6 évesen (6 éves kötelező oltás) kiújul, akkor a betegsége rövid időnként a legkisebb ingerekre is kiújulhat, valószínűleg a kórházi kezelések miatt magántanulóként kell az iskoláját végezni, valamint a súlyos ízületi fájdalmak miatt a sportot elfelejtheti.

A fentiek alapján látható, hogy II. r. panaszos DTPa oltása nemcsak az életét, de az egészségét, az élethez méltó minőségét is veszélyeztetheti visszafordíthatatlanul. A **megsemmisítendő Kúria ítélet a mentesítési kérelem elutasítását hagyta helyben**, amellyel II. r. panaszos DTPa oltások felvételére kötelezi, amely az összes körülményre, az előzményekre, a meglévő betegségére tekintettel sérti a testi és lelki egészséghez való jogát.

II.r. panaszos emlékszik az orvosi kezelésekre, a tűszúrásokra, pontosan tudja, hogy egy oltás okozta a megbetegedését, rettegéssel tölti el, hogy őt oltani akarják, valamint az oltás után is rettegne, hogy mikor jönnek elő újra a tűnetek. Egy esetleges ténylegesen bekövetkező egészségkárosodás, annak elviselése szintén bármely egészséges emberi lelket megtör, de neki ezt a betegséget úgy kellene viselnie, hogy tudnia kell azt, hogy szülei ettől nem védték meg, ami legnagyobb biztonságot nyújtó család védelmében vetett bizalmában is megingatná.

I.r. panaszos következő Alapvető jogai sérültek:

a.) részlehajlás nélküli ügyintézés megsértésével I. r. panaszos következő alapjogai sérültek

- **Alaptörvény II. cikk** bekezdésében megfogalmazott emberi méltósághoz való jog.
- **Alaptörvény** XXIV. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott tisztességes eljáráshoz való jog, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és

[redacted]

ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni."

- az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében** megfogalmazott alapjog, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, <u>független és pártatlan</u> bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."

A **tisztességes eljárás** alapkövetelménye a jogszabályok betartása, azonban ennél is többet jelent, a fair eljárás sérülhet akkor is, ha jogszabálysértés nem is történik. A tisztességes eljárás követelménye a pártatlan és részlehajlás nélküli ügyintézés, amely megvalósítása **szoros összefüggésben áll a jogegyenlőség a diszkrimináció tilalmával, valamint az emberi méltóság alkotmányos elveivel.**
Az Európai Tanács Miniszteri Bizottságának 1977-es megalkotott határozatában szerepel, hogy a tisztességes eljárás alapvető feltétele az indokolási kötelezettség. Jelen ügyben sem az alapeljárásban, sem az új eljárásban nem indokolta sem az alperes, sem a bíróságok, **sem a Kúria**, hogy [redacted] igazságügyi orvosszakértő, valamint a kezelőorvosi véleményét miért nem fogadja, s mi ad neki arra felhatalmazást, hogy ezt megtegye, hiszen fentebb kifejtésre került, hogy az Alaptörvény X. cikke egyértelműen tiltja, hogy állami szerv tudományos kérdésben döntsön!

A fentiekre tekintettel a fentebb részletezett jogszabálysértéseken felül egyértelműen megsértette a Kúria pártatlan és részlehajlás nélküli ügyintézést, amellyel sértette I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát és az emberi méltóságát.

Kúria elfogult, tisztességes eljárást sértő megítélése már a tényállás ismertetésénél felfedezhető, amikor:
-A Kúria a tényállást ferdítette, amikor nem írta le azon eljárásban kétséget kizáróan bizonyított tényt, hogy II. r. panaszos oltással okozati összefüggésben szenvedett el súlyos egészségromlást.
-Kúria a tényállás részben pontosan ismerteti az alperesi iratok tartalmát, a panaszos keresetének részletes tartalmát még csak nem is volt hajlandó elolvasni, arról csak annyit írt, hogy volt.
-A tényállás elferdítés, I. r. panaszos álláspontjának pontos és részletes ismertetésének az elmaradása bárki számára felismerhető módon igazolja pártatlanság hiányát és diszkrimináció tilalmának a megsértését.

Kúria ítéletének indoklás részében a kereseti kérelem bizonyos részeiről említést sem tesz, nem is indokolja annak elutasítását, amellyel a kereseti kérelemhez kötöttség elvének megsértésével sérti a tisztességes eljárás követelményét, valamint igazolja a pártatlanság hiányát, amikor:
-A Kúria az új eljárásban hozott ítéletében se írja le, hogy I. r. panaszos sérelmezte, hogy az alperes a Kp. 40. §-át, valamint a tisztességes eljárást sértette, amikor a kereset benyújtása után az iratokat hiányos csatolta, valamint hogy a bíróságok is megsértették a tisztességes eljárás követelményét, amikor a nyilvánvalóan hiányos iratok alapján a döntést hoztak holott adat merült fel arra, hogy azok hiányosak. Megjegyezném, hogy I. r. panaszos már az alapeljárásban benyújtott Kúria felülvizsgálati kérelmében is kifogásolt, s a Kúria akkor sem nyilatkozott ennek tisztességtelen mivoltáról, holott az iratok szelektálás útján történő meghamisítása nemcsak a tisztességes eljárást sérti, hanem már a közokirat hamisítás bűncselekményét is súrolja, amely bűncselekmény észlelése a bíróságok hivatali kötelezettsége!

A tisztességes eljárás követelményét sérti, hogy a Kúria ítéletében a kérelem elutasításként bizonyos kérdésekben indokként valótlanul arra hivatkozva nem nyilatkozik, hogy az a kifogás nem volt az alap keresetben. A Kúria ítéletében azt állította, hogy a felülvizsgálati kérelem azon részét, miszerint az új eljárásban a kezelőorvost nem kezelték ügyfélként, nem hallgatták meg, a becsatolt véleményében foglaltakról nem kérdezték meg, amellyel megsértették az Eütv. 58. §. (4) bekezdését, amely olyan súlyos anyagi és eljárási hibája az alperesnek, ami az ügy lényegére kihatott – azért nem foglalkozik, mert ezen kifogást I.r. panaszos alap keresetében nem szerepel, amely nyilvánvalóan valótlan állítás a Kúria részéről, ha a tényállás részben ismertette volna I. r. panaszos alap kereseti kérelmét, vagy elolvasta volna, akkor észlelte volna, hogy abban is benne volt.

[redacted]

Továbbá azon álláspont és bírói indoklás is súlyosan jogszabálysértő és sérti a tisztességes eljárást, hogy egy Kúria ítélet alapján lefolytatott új eljárásban a felülvizsgálati eljárásban a bíróság csak azt vizsgálja, hogy az új eljárás megfelel-e a Kúria iránymutatásainak, az új eljárásban lefolytatott új, ügy lényegére kiható jogszabálysértések meglétét szerintük nem feladatuk vizsgálni! Érthetetlen számomra, hogy akkor kinek a feladata az új eljárásban elkövetett új jogszabálysértéseknek a vizsgálata, senkinek, azaz bármilyen egyéb jogszabálysértés elkövethető!? Nem értem, hogy írhat le egy bíróság olyat, hogy bizonyos jogszabálysértések vizsgálata neki nem faladata? Ezek a bíróságok által hozott szabályok, a jogszabályi utasításokkal súlyosan ellentétesek. Közigazgatási eljárás bírósági felülvizsgálatának a célja, hogy a jogszabályok mindenkor be legyenek tartva a hatóságok részéről, a bíróságok nem hivatkozhatnak arra, hogy nekik nem faladatuk bizonyos jogszabálysértések vizsgálata.

Kúria szerint az alperesi döntés és az ítélet alkotmányosságának vizsgálata annak ellenére nem kötelezettsége, hogy a Kp. szerint a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának egyik feltétele, ha valószínűsíti a felperes az Alapjogsértést, ezért az alperesi döntést alkotmányos szempontból nem is vizsgálta.

Érdekesnek tartom, hogy az Alaptörvény kifejezetten tiltja, hogy a hatóságok tudományos kérdésben döntsenek, jelen ügy kapcsán mégis döntöttek orvostudományi kérdésben, jogi kérdésekben pedig jogszabályi kötelezettség ellenére nem döntenek!

A jogbiztonságot és a tisztességes eljárást sérti, hogy a Kúrai az alapeljárásban hozott ítéletében kimondja, hogy az olthatóság kérdésében a kezelőorvos dönt, aminek a jogi indokát is adja, aztán a megismételt eljárásban ezen álláspontjával egyenesen ellentétes álláspontot ad, s annak még jogi indokát se fejti ki!

I.r. panaszos kérelmében részletesen kifejtette, hogy jelen ügyben tekintettel az előzményekre, a gyermek oltás utáni súlyos egészségromlására, valamint arra, hogy egy igazságügyi orvosszakértő, valamint a kezelőorvos az oltásokat ellenjavallja, az ennek ellenére történő oltásra való kötelezés miatt II. r. panaszosnál fellépő esetleges egészségkárosodás miatt az őt oltásra kötelezők hatóságok, bírók büntetőjogi felelősségre vonhatók tekintettel arra, hogy egyértelműen az oltás utáni szövődmények elmaradásában csak könnyelműen bíztak, II. r. panaszos életét, egészségét foglalkozásuk körében veszélyeztetik, mert a jogszabályok is csak akkor kényszeríthetők ki, ha azok megfelelnek az Alaptörvénynek is, az Alaptörvény pedig az emberi életet, egészséget sérthetetlen alapjogként kezeli. Egyetlen egy hatósági, bírósági döntés sem jogszerű, ha az Alaptörvény szerinti életet veszélyeztet! Kúria ezen I. r. panaszos érvelésre nem reagált, amellyel sértette a tisztességes eljárás követelményét, s hallgatólagos álláspontja szerint az emberi élet védelme a Kúrai ítélet szerint a hatóságoknak, a bíróságoknak nem feladata, az csak a szülő feladata, ha a szülő bármely okból – anyagi, vagy egyéb meggyőződésből - nem rendeltett ki szakértőt, a gyermeke jogszerűen belehalhat egy oltásba! Ha nem bizonyított kétséget kizáróan, hogy egy oltás árthat, akkor az oltásra kötelezhetőségként kell értékelni, s aki ezt így értékelte, annak semmilyen büntetőjogi felelőssége nincs egy esetleges oltás utáni újabb szövődmény miatt!

b.) perköltség megfizetésére való kötelezéssel sérült az I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való joga

Később részleteztem, hogy az I. r. panaszos és II. r. panaszos milyen alapjogai sérültek azáltal, hogy a mentesítési eljárás nem tárgyi költségmentes eljárás, azonban azon túl jelen ügyben a perköltség megfizetésére való kötelezéssel a Bíróság és a Kúria ítélet tovább sértette I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát azzal, hogy az alperes által jogszabályszerűen nem igazolt perköltség megfizetésére kötelezték.

A Kúria ítélet alapján megismételt eljárásban a Szegedi Törvényszék ítéletében arra kötelezte I. r. panaszost pervesztességére tekintettel fizessen meg az alperesnek 40.000 Ft perköltséget, a Kúria pedig I. r. panaszos pervesztességére tekintettel arra kötelezte, hogy alperesnek fizessen meg 100.000 Ft perköltséget, amely kötelezés törvénysértő, amely útján sérült I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

[redacted]

Az alperes tárgyaláson nem jelen meg, így mind a 40.000 Ft-ot, mind a 100.000 Ft-ot okiratszerkesztés miatt számolta fel.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) **80. §.-a alapján a** perköltség a félnél - a perben vagy azt megelőzően - a jog perbeli érvényesítésével **okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült** minden költség, ideértve a bíróság előtt történő megjelenéssel szükségképpen felmerült keresetkiesést is.
Pp. 81. §. *[A felszámítás]*
(1) A fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti.
(2) A felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg - szükség szerint - **okirattal is igazolni kell**. A bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható.

Jelen ügyben az alperes a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal volt, aki egy Állami szerv, akinek a jogi képviseletét [redacted]t látta el, aki a csatolt iratok alapján igazoltan a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal ilyen ügyek miatt történő alkalmazásában áll. A fentiek alapján [redacted]t havi rendszeres jutatást kap az alperestől akkor is, ha ezen ügyben a jogi képviseletet nem látja el, így nem történt más, csak az, hogy [redacted] munkaidejében a munkáját végezte, amiért a fizetését kapja, amit nem mellesleg a magyar adózók- így I. r. panaszos is - fizetnek!

A fentiek alapján az alperes jogi képviselője habár tényleg szerkesztett iratokat és a perköltség megtérítését is kérte, de ezen iratok szerkesztése munkaköri kötelezettsége, amely miatt a fizetését kapja, így annak teljesítése **nem jelentkezett olyan költségként az alperesnél, ami ezen per nélkül ne keletkezett volna, melyre tekintettel alperes nem tudta igazolni, hogy a felszámolt költség jelen üggyel okozati összefüggésben tényleg és szükségképen felmerült**, melyre tekintettel az nem tekinthető perköltségnek, melyre tekintettel I. r. panaszost törvénysértően kötelezte mind a Törvényszék, mind a Kúria az alperes által felszámolt költség megtérítésére.

A fentiek alapján sérült I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való joga tekintettel arra, hogy perköltség felszámolásánál a részre hajlás érzékelhető.
Megjegyezném, hogy a Kúria az első ítéletében I. r. panaszos volt a pernyertes, amiért az alperest 210.000 Ft perköltség megfizetésére kötelezte, amiből 100.000 Ft I. r. panaszos által megelőlegezett szakértői díj volt, 40.000 Ft pedig lényegében I. r. panaszos által korábban alperesnek megfizetett perköltség visszafizetése. Az alap eljárásban minimum 10 tárgyaláson vett részt I. r. panaszos jogi képviselője, valamint minimum 10 irat szerkesztésére került sor, majd jogi képviselő útján került sor a Kúria felülvizsgálati kérelemre is, minderre a tisztelt Kúria 80.000 Ft-ot ügyvédi költséget látott indokoltnak megítélni I. r. alperesnek, az új eljárásban csak a Kúriai ellenkérelemre 100.000 Ft perköltséget ítélt meg az alperesnek!

A bíróságok súlyosan megsértették az ügyfélegyenlőséghez való jogot, ami a költségek kezelésénél is szemmel látható.

A fentiekre tekintettel kérem a Tisztelet Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy az I. r. panaszos tisztességes eljárás követelményét sértette azon körülmény, hogy közigazgatási perben I. r. panaszost pervesztességére tekintettel az alperes állami szerv olyan alperesi költség megfizetésére kötelezték, amely költség valójában a közigazgatási perrel összefüggésben nem is keletkezett tekintettel arra, hogy a költségként felszámolt iratok szerkesztését olyan személy végezte, aki egyébként is rendszeres munkaviszonyban áll az alperessel, s akinek a munkaköri feladata pont az ilyen iratok szerkesztése.

A fentiekből jól látható, hogy azzal, hogy II.r. panaszost a kezelőorvosi vélemény ellenére nem mentesítették a DTPa kötelező oltások alól, az alperes és a bíróság, a Kúria ítélet megsértette az

[redacted]

Alaptörvény X. cikk szerinti utasítást, miszerint tudományos kérdésben állami szerv nem dönthet, tovább egy bizonytalan kimenetelű egészségügyi beavatkozásra való kötelezéssel súlyosan sérülnek II. r. panaszos emberi élethez, egészséghez, lelkiismereti és vallásszabadsághoz való és egyéb alkotmányos alapjogai, továbbá az orvosi kísérlet tilalma is sérül, továbbá II. r. panaszos szülői jogai-, orvosválasztási jogai-, lelkiismereti jogainak a megsértése útján emberi méltósághoz való joga és a tisztességes eljáráshoz való joga, melyre tekintettel kérjük, hogy az Alkotmánybíróság a Kúria ítéletet az alapügyben hozott döntésig, annak támadott részében semmisítse meg, továbbá a jogszabályok által alkotott alkotmányos viszályságok feloldása érdekében a kérelem szerint intézkedni szíveskedjen!

2.)

Kérjük, hogy a **2011. évi CLI. tv. 27. §.** (1) bekezdés szerinti bírói döntés felülvizsgálata során a **26. §.** (1) bekezdés szerinti - **Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja** alapján-, **az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. (továbbiakban Eütv.) 58. §. (3) bekezdésének** az egyéb törvényekkel, valamint az Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is folytasson le tekintettel arra, hogy a fenti törvényi rendelkezés egyértelműen orvostudományi kérdésben a kezelőorvosnak a betege olthatósága és oltások alóli mentesítésében nem ad döntési jogosultságot, a beteg oltás alóli mentesítését csak kezdeményezheti, a döntési jogot pedig a jogszabály egy Állami szerv kezébe adja, amellyel a törvényi rendelkezés súlyosan ellentétes az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdési tilalommal, miszerint „Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak.

Kérjük, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróságot állapítsa meg, hogy az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. 58. §. (3) bekezdésének azon része, miszerint kezelőorvosnak a kötelező oltások alóli mentesítés kérdésében nincs döntési, csak kezdeményezési joga van, nincs összhangban a vonatkozó jogszabályokkal és az Alaptörvénnyel, melyre tekintettel az **Abtv. 41. §. (1)** bekezdésének megfelelően azt semmisítse meg és a hívja fel a jogalkotó szervet arra, hogy a kötelező oltások alóli mentesítések alóli döntési jogosultságot – mindenféle Állami ráhatás nélkül - biztosítsa a kezelőorvosoknak.

A kötelező oltások alóli mentesíthetőség egyértelműen orvostudományi kérdés, amely kérdésben az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdés alapján Állami szerv nem dönthet, ilyen kérdésben csakis a tudomány művelői dönthetnek. Az Alaptörvény utasítása alapján ezen kérdés eldöntése egyértelműen a kezelőorvos – Állami ráhatás nélküli – döntésének kell, hogy legyen, az állami Népegészségügyi szervek, bíróságoknak pedig ilyen kérdésben egyáltalán nincs joguk dönteni, főleg nem a kezelőorvosi véleménnyel ellentétesen, az Eütv. vonatkozó rendelkezése pedig az Alaptörvény ezen utasítását teljesen megfordítja, a kezelőorvostól elveszi a döntési jogot, annak csak kezdeményezési joga van, a döntési jogot meg az Alaptörvény tiltása ellenére az Állami szerv jogkörébe adja!

Jelen ügyben I. r. panaszos **II. r. panaszos kezelőorvosi véleményét csatolta, aki az orvostudomány képviselőjeként egyértelműen leírta döntését, miszerint II. r. panaszost a DTPa oltások alóli is mentesíti.**
A Kúria ítéletében és jogegységi állásfoglalásaiban az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése utasításaival ellentétben a kezelőorvost megfosztotta a döntési jogától és a kezelőorvosi véleménnyel ellentétes döntést hozott, II. r. panaszos DTPa oltások alóli mentesítését elutasította, amellyel II. r. panaszos 1.) pontban részletezett alapjogait, az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdését sértette, továbbá súlyosan sértette I. r. panaszos következő Alapvető jogait is:

- az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése**, miszerint „Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapíthatja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható."
- **Alaptörvény II. cikke, miszerint** „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg."

[redacted]

- az **Alaptörvény III. cikk (2) bekezdésében** megfogalmazott tilalom, miszerint „Tilos az emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélküli orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.„
- az **Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben** megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadságot,
- **Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése**, miszerint „Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak."
- **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdése, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni."
- **Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdésben** megfogalmazott azon jog, miszerint szülőként I. r. panaszos jogában áll a gyermekének adandó nevelést megválasztani.
- az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, <u>független és pártatlan</u> bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."

Ezen jogszabálysértés, mind az alap eljárásban, mind a megismételt eljárásban elkövették.
Az alapeljárásban a bíróságok szakértelem hiányának ellenére szakmaiatlanságra hivatkozva törvénysértően kizárták [redacted] igazságügyi orvosszakértői véleményét, [redacted] kezelőorvos véleményét pedig törvénysértően arra hivatkozva, hogy az korábban nem állt rendelkezésre, ezért azt most se veszi figyelembe. A Kúria úgy tett, mintha [redacted] véleménye nem is létezett volna és nem is kifogásolta volna I. r. panaszos azok törvénysértő bizonyítékok közüli kizárását.
Az új eljárásban szintén csatolva lett [redacted] igazságügyi orvosszakértői véleménye, valamint [redacted] kezelőorvos új véleményt adott be. [redacted]gazságügyi orvosszakértő véleményével az új eljárásban arra tekintettel nem foglalkoztak, mert az alapeljárásban se foglalkoztak vele. [redacted] véleményét pedig formai okokra hivatkozással utasították el. A Kúria ítéletében és jogegységi állásfoglalásában az Alaptörvény utasítása ellenére egyenesen elvette a kezelőorvostól az olthatóság kérdésében a döntési jogosultságot.

Az új eljárásban csatolva lett [redacted] igazságügyi orvosszakértői véleménye, valamint [redacted] kezelőorvosi véleménye, amely alapján II. r. panaszost az összes kötelező oltás alól indokolt mentesíteni, továbbá a korábbi eljárásból rendelkezésre állt a Szegedi Tudományegyetem igazságügyi orvosszakértői véleménye, valamint a szakértők meghallgatási jegyzőkönyve, amely alapján II. r. panaszos DPTa oltások alóli mentesítését annak ellenére nem javallja ellen, hogy az oltás után előforduló súlyos egészségkárosodás lehetőségét kizárni nem tudta. Megjegyezném, hogy ezen vélemény nemcsak [redacted] véleményével ellentétes, de önmagával és több jogszabályi rendelkezéssel is.

A korábbi eljárás Kúria ítélete alapján, amennyiben panaszos kezelőorvosi véleménnyel igazolni tudja, miszerint a DTPa oltások is ellenjavallt, akkor e tekintetben is mentesíthető a gyermek.
Az **egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény** (továbbiakban: Eütv.) 58. §. (3a) bekezdés szerinti kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt.
A **18/0998. (VI.3) NM rendelet** (továbbiakban: Rendelet) **4. §.** (1) bekezdés alapján az oltás végrehajthatóságának megítéléséről a kezelőorvos dönt!
Alaptörvény X. cikk (2) bekezdés szerint „Tudományos igazság kérdésében **az állam nem jogosult dönteni**, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak."
I.r. panaszos az új eljárásban csatolta a gyermekének, II. r. panaszos kezelőorvosának, [redacted]s szakvéleményét, amely alapján II. r. panaszost a DTPa oltások alól is mentesíteni indokolt.

I.r. panaszos II. r. panaszos DTPa oltások alóli mentesíthetőségét a jogszabály által neki előírt módon igazolta, az alperes, valamint a bíróságok, a Kúria ítélet sem pedig annak ellenére nem adták meg II. r. panaszos oltások alóli mentesítését, hogy az Alaptörvény X. cikke, az Eütv. nem engedi az állami szervnek, hogy a tudomány művelőjének a döntését felülbírálja, orvostudományi kérdésben állami szerv nem dönthet, orvostudományi kérdésben az orvost nem bírálhatja felül! Megjegyezném, hogy az alperes, a bíróságok és a Kúria tette ezt úgy, hogy a döntéséért a felelősséget nem kívánja vállalni, a felelősséget arra az orvosra hárítja, akinek a döntésével ellentétes döntést hozott.

[redacted]

Az Eütv. 8. §. biztosítja az **orvosválasztás szabadságát**, ez alól nem kivétel a kötelező oltások esete sem, ott is biztosított az orvosválasztás szabadsága. Az oltásra kötelezett (vagy törvényes képviselője) által választott orvos az, aki a saját döntéséért felelősséggel tartozik a beteg felé, Állami szerv nem utasíthatja szakmai álláspontjában, s nem is bírálhatja felül!

A **tisztességes eljárás** alapkövetelménye a jogszabályok betartása, azonban ennél is többet jelent, a fair eljárás sérülhet akkor is, ha jogszabálysértés nem is történik. Jelen esetben egyértelmű a jogszabályok hatóságok felé való utasítása, miszerint orvostudományi kérdésben nem utasíthat, nem bírálhat és nem dönthet a tudomány képviselőivel szemben, valamint az orvosválasztás szabadságának biztosításával a jogszabályok engedik, hogy a beteg, vagy törvényes képviselője, I.r. panaszos döntése legyen az, hogy mely orvosi vélemény az, amit a **lelkiismerete szabadsága** alapján leginkább elfogad.
Jelen ügyben a hatóságok, bírságok, a **Kúria ítélet** a törvények, az Alaptörvény utasítása ellenére felülbírálták azon orvostudományi képviselő döntését, akit jogszabály az adott kérdésben feljogosít a döntés meghozatalára, s akinek megválasztására I.r. panaszos jogosult.

Jelen ügyben 2 szakvélemény készült és a kezelőorvos is nyilatkozott. Egy szakértői vélemény és a kezelőorvosi vélemény alapján is II. r. panaszost a DTPa oltások alól is mentesíteni kell, egy szakvélemény pedig annak ellenére nem látta indokoltnak a mentesítést, hogy a **korábbi betegségben történő visszaesést, súlyos egészségromlást, de a halál lehetőségét sem tudta kizárni az oltás felvétele esetén**. Ezen vélemény többször önmagával és jogszabályi rendelkezésekkel is ellentétbe keveredett. Az alperes és bíróság és a **Kúria ítélet az Alaptörvény** és a jogszabály tiltása ellenére mégis ezen szakvélemény elfogadására kötelezi I. r. és II. r. panaszost azzal, hogy a mentesítési kérelmét erre a szakvéleményre hivatkozva elutasítja, amellyel a szükségesség és arányosság mértékét túllépve súlyosan sérti I. r. panaszos lelkiismereti és vallásszabadságát, amellyel közvetlen veszélynek teszi ki II. r. panaszos életét, emberi méltóságát, amely útján sérül II. r. panaszos élethez, emberi méltósághoz való joga, amely az Alaptörvény 54. Cikk (1) bekezdése alapján még különleges jogrend ideje alatt se korlátozható.

Az alperes és bíróságok, a Kúria ítélet lényegében mindenféle indoklás nélkül hagyta figyelmen kívül egy igazságügyi orvosszakértői véleményt, valamint a kezelőorvos véleményét,a Kúria jogegységi állásfoglalásában ráadásul az Alaptörvénnyel ellentétesen erre hív fel minden bíróságot, miszerint kezelőorvosi véleményt vegyen figyelmen kívül, ha van más szakértői vélemény.

Jelen esetben 2 szakvélemény írja le II. r. panaszos oltás alóli mentesítésének szükségességét és egyetlen vélemény se tudja kétséget kizáróan cáfolni, hogy az oltás beadása **nem okoz súlyos egészségromlást, vagy halált!**

Az oltások kötelezőek, de nem minden áron! Az **Eütv. 58. § (3) bekezdés** alapján a védőoltás alóli mentesítésnek van helye, ha *a)* a védőoltásban részesítés a beteg egészségi állapota miatt nem lehetséges, vagy a védőoltás a beteg egészségét vagy meglévő betegségét várhatóan károsan befolyásolná, és *b)* az *a)* pont szerinti körülmény változása belátható időn belül nem várható.

Az Alaptörvény és a törvények nem engedik az oltással kapcsolatos egészségkárosodást! Ha fenn áll az oltás utáni egészségkárosodás veszélyének a lehetősége, akkor már nem áll fenn az oltásokra való kötelezhetőség törvényi feltétele, innentől a beteg, vagy törvényes képviselője dönthet, hogy önkéntesen a saját felelősségére vállalja az oltást, de dönthet úgy is, hogy az egészségkárosodás veszélyét nem kívánja vállalni, ekkor az oltások alól a beteget, annak, vagy törvényes képviselőjének a kérésére mentesíteni kell! Ebbe a döntésbe állami szervek Alkotmányosan nem szólhatnak bele, nem tagadhatják meg a mentesítést, az Alaptörvény nem ad jogosultságot a hatóságoknak, a bíróságnak sem, hogy a kezelőorvosi véleményt felül bírálja, innentől kezdve a jogszabályok, az Alaptörvény nem engedi, hogy az Állam erőszakot, vagy fenyegetést gyakoroljon az oltás kikényszerítése érdekében!

[redacted]

Amint egy orvos kimondja, jelen esetben 3 is kimondta, köztük a kezelőorvos is, hogy véleménye szerint fenn áll az **Eütv. 58. §. (3)** bekezdése szerinti feltételek, melyre tekintettel II. r. panaszos, I. r. panaszos által gyakorolt önrendelkezési jogát vissza kellett, hogy kapja és mentesül az oltási kötelezettség alól, innentől kezdve az **Eütv. 15. § (1) bekezdése** vonatkozik rá, miszerint a beteget megilleti az önrendelkezéshez való jog, mert rá már nem vonatkozik a jogszabályban meghatározott oltási kötelezettség!

Innentől kezdve az **Eütv. 15. §. (2) bekezdése** szerint a beteg szabadon döntheti el, hogy kíván-e egészségügyi ellátást igénybe venni, illetve annak során mely beavatkozások elvégzésébe egyezik bele, illetve melyeket utasít vissza.
Az **Eütv. 15. §. (3) bekezdése** szerint a betegnek joga van arra, hogy a kivizsgálását és kezelését érintő döntésekben részt vegyen.
Az **Eütv. 15. §. (3) és (5) bekezdése** alapján innentől kezdve az oltás, mint invazív egészségügyi beavatkozás elvégzésének feltétele, hogy ahhoz a beteg megtévesztéstől, fenyegetéstől és kényszertől mentes, megfelelő tájékoztatáson alapuló **írásbeli beleegyezését** adja. Cselekvőképtelen kiskorú beteg esetén az **Eütv. 16. §. (2) bekezdés a.)** pontja alapján a törvényes képviselők, azaz mi felperesek vagyunk jogosultak írásbeli engedélyt adni az egészségügyi beavatkozás elvégzésére, vagy azt megtagadhatjuk.

Jelen esetben egy szakértő és a kezelőorvos azt mondja, hogy fenn áll az **oltás utáni egészségkárosodás veszélye, a megbetegedés és a halál veszélye is, s egy se tudja ennek lehetőségét kizárni**! Ebben az esetben a szakmai álláspontok mégcsak nem is ellentétesek, csak a veszély lehetőségét máshogy ítélik meg!

Jogilag a hatóságok, a bíróságok nem jogosultak dönteni, hogy mely kockázati tényezőt fogadják el, nincs meg hozzá se szakmai hozzáértése, se a jogi felhatalmazása! Jelen ügy tárgya nem kártérítési ügy, így jogilag teljesen mindegy, hogy melyik szakmai álláspont az igaz, jogilag csak annak van jelentősége, hogy vannak olyan vélemények, aki szerint fenn áll a mentesítés feltétele! A szakmai álláspont alapján történő döntés és az alapján az oltás, vagy nem oltás helyessége nem az orvos, nem az Állam, hanem a beteg bőrére megy, a beteg egészségét veszélyeztetheti egy esetleges rossz döntés, ezért a beteg, jelen esetben a **fenti jogszabályi rendelkezések alapján a törvényes képviselő a kizárólagosan jogosult annak az eldöntésében, hogy melyik szakmai álláspontot fogadja el!**

A jogalkotó ennek érdekében további garanciális szabályokat fogalmazott meg! **Az Eütv. 8. §. (1) bekezdésével** biztosította a betegnek a szabad orvosválasztás szabadságát, amely jogot **az Eütv. 56. §, (2) bekezdés a.) pontja és ab.)** alpontja értelmében járványügyi célok érdekében nem enged korlátozni! Az orvosválasztással együtt a beteg már arról is dönt, hogy melyik szakmai nézetet fogadja el! A jogalkotó az **Alaptörvényben X. cikk (2) bekezdésében** megfogalmazta, hogy az állam nem jogosult tudományos igazság kérdésében dönteni, azaz az Állam nem jogosult azt sem eldönteni, hogy az eltérő tudományos nézetek közül a beteg melyiket fogadja el, azt a beteg az **Alaptörvény VII cikke** alapján a lelkiismereti szabadsága alapján döntheti meg! Jelen esetben az **Alaptörvény XVI. cikke** alapján a törvényes képviselők, azaz I. r. panaszos.

Az Állam, a hatóságok, a bíróságok csak akkor tartják a beteg Alaptörvényben megfogalmazott alábbi jogait tiszteletben, ha miután egy kezelőorvos kimondja, hogy a beteg oltások alóli mentesítését látja indokolnak, akkor nem próbálják meg a szakmai véleményt semmibe venni, hanem a fenti jogszabályi rendelkezések alapján a beteget kérelmére az oltások alól mentesítik és a beteg szabad belátására bízzák az oltás felvételét, vagy annak elmaradását.

Jelen esetben az alperes, a bíróságok, a megsemmisítendő **Kúria döntés** semmibe vette egy igazságügyi orvosszakértő, valamint a kezelőorvosi véleményét, semmibe vették a fenti Alaptörvényi és jogszabályi rendelkezéseket és hatóságilag, erőszakkal igyekszik az oltás kikényszeríteni, hatalmával visszaélve erőszakkal igyekszik rávenni, hogy panaszosak a meggyőződésükkel ellentétes szakmai álláspontot fogadjak el és erőszakkal, a következmények miatt felelősségvállalás nélkül igyekszik II. r. panaszost egy az egészségét, életét veszélyeztető, nem életmentő invazív beavatkozás elvégzésének a kikényszerítésére!

[redacted]

Az alperes és a Bíróságok, a **Kúria ítélet** a mentesítési kérelem elutasításával a II. r. panaszost egy bizonytalan kimenetelű invazív egészségügyi beavatkozás elvégzésére kötelezi, amelyre csak az Eütv. alapján csak I. r. panaszos önkéntes hozzájárulásával kerülhetne sor, amely hozzájárulást I. r. panaszos nem adott meg, melyre tekintettel aránytalanul és szükségtelenül sérül I. r. panaszos és II. r. panaszos **Alaptörvényben III. cikk (2) bekezdésében** megfogalmazott joga, miszerint „Tilos az emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélküli orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.„

Az alperes és a bíróságok döntésükkor, a Kúria ítélet nem II. r. panaszos **Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében** megfogalmazott azon alapvető jogát, miszerint „Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz." tartotta szem előtt, hanem az oltások mindenáron való kikényszeríthetőségét vélte jogszerűnek, így súlyosan sértette II. r. panaszos fenti Alaptörvényben rögzített jogát.

Amennyiben az alperesi, Törvényszéki és Kúria ítélet eredményeként II. r. panaszos oltására kerül sor, amelynek következtében az egészségkárosodást szenved el, súlyosan sérülhet a gyermek **Alaptörvény XX. cikk (1)** bekezdésben megfogalmazott testi és lelki egészséghez való joga, valamint az oltás esetleges egészségkárosító hatása esetén súlyosan sérülhet a gyermek **Alaptörvény II. cikkben** megfogalmazott élethez, emberi méltósághoz való joga.

3.)

Kérjük, hogy a **2011. évi CLI. tv. 27. §.** (1) bekezdés szerinti bírói döntés felülvizsgálata során a **26. §.** (1) bekezdés szerinti - **Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja** alapján-, **az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. (továbbiakban Eütv.) 58. §. (3a) bekezdésének, miszerint ha a beteg törvényes képviselője kezdeményezi a mentesítési eljárást, a** „kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt." az egyéb törvényekkel, valamint az Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is folytasson le.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. 58. §. (3a) bekezdése, miszerint ha **a beteg törvényes képviselője kezdeményezi a mentesítési eljárást, a** „kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt." nincs összhangban a vonatkozó jogszabályokkal és az Alaptörvénnyel, melyre tekintettel az **Abtv. 41. §. (1)** bekezdésének megfelelően azt semmisítse meg.

Az **Eü tv. 58. §. (3a) bekezdésének, valamint a Kúria azon jogegységi állásfoglalásainak Alaptörvényellenessége, miszerint a kötelező, életkorhoz kötött védőoltás alóli mentesítési eljárásban a mentesítési feltétel bizonyítása a kérelmezőt terheli, I. r. Panaszos következő alapvető jogait sérti szükségtelenül és aránytalanul:**

- az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése**, miszerint „Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapíthatja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható."
- **Alaptörvény II. cikke, miszerint** „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg."
- az **Alaptörvény III. cikk (2) bekezdésében** megfogalmazott tilalom, miszerint „Tilos az emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélküli orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.„
- az **Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben** megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadságot,
- **Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése**, miszerint „Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak."
- **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdése, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni."

[redacted]

- **Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdésben** megfogalmazott azon jog, miszerint szülőként I. r. panaszos jogában áll a gyermekének adandó nevelést megválasztani.
- az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, <u>független és pártatlan</u> bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."

Az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése alapján tudományos kérdésben a tudomány képviselője jogosultak dönteni, Állam nem dönthet tudományos kérdésben és nem is befolyásolhatja azokat, így ha a mentesítést Alaptörvényesen biztosítanák, akkor a mentesítést az Állami befolyástól mentes kezelőorvos döntés lenne. Ehhez képest, a kezelőorvosnak nincs döntési joga, csak kezdeményezési joga, viszont azt is befolyásolják, amikor az Állam leírja nekik, hogy mikor lehet mentesíteni, amely alapján soha. Ha az állami javaslat ellenére a kezelőorvos mégis kezdeményezi az oltás alóli a mentesítést, az Állam szerv, a tisztelt Népegészségügy elutasítja azt, mert habár az Alaptörvény tiltja, de azért mégis ők döntenek.

Az egészségügyről szóló 1997. évi 154. tv. 58. §. (3) bekezdése alapján a kezelőorvos, a szülő és a beteg kezdeményezheti a kötelező oltás alóli mentesítést, azonban a (3a) bekezdés rögtön le is írja, hogy ha a szülő, vagy a beteg kezdeményezi, akkor neki csatolnia kell a kezelőorvos véleményt is, azaz lényegében rögtön el is veszi a szülőtől és a betegtől a kezdeményezési jogot, mert ha a kezelőorvos nincs mellette, akkor esélye nincs arra, hogy egyéltalán vizsgálják, hogy egy újabb oltás milyen hatással lehet az életére, az egészségére. Lényegében lehetetlenné teszi a szülő és a beteg részére a kezdeményezési jogot is, hiszen azt a kezelőorvostól teszi függővé, akinek amúgy is joga van kezdeményezni, aki ha magától nem tette, miért tenné a szülő kérésére? Megjegyezném tisztelet a kivételnek, de nincs azaz az orvos, aki hajlandó leírni, hogy bármely oltást ellen javallanál, ugyanis az orvosoknak van egy a szintén Állam által, a Tisztiorvos által készített úgynevezett módszertani levele, amely alapján nincs oltási ellenjavallat! Csakúgy mint a covid oltásoknál. Az egyik karjával azt mondja van oltás alóli mentesítés, de arról a másik karja dönt, az meg azt mondja, hogy nincs! Látszólag meg van osztva, de valójában ugyanaz a személy mozgatja a karokat!

Jelen ügy II. r. panaszos kötelező oltásai alóli mentesítéséről szól. Annak ellenére, hogy az oltásra az Állam kötelez és pont ez miatt a 39/2007. (IV. 20) AB határozatban az Alkotmánybíróság az Állam kötelezettségeként írta elő, hogy biztosítsa, hogy az oltások biztonságosak legyenek, valamint lehetőséget biztosítson arra, hogy mentességet kapjanak azok, akik valamely betegség miatt nem olthatók, mind az Alapügyben, mind az új eljárásban a hatóságok, mind a bíróságok végig I. r. panaszosra terhelte a bizonyítási terhet, miszerint bizonyítsa ő, hogy II. r. panaszos egészségét veszélyeztetheti az oltás, nem pedig az alperesre, hogy bizonyítsa azt, hogy nem veszélyezteti. A bizonyítottság hiányát mindig annak kell viselnie, akié a bizonyítási teher, amely azt az alkotmányellenes helyzetet teremtette, hogy jelen pillanatban egyetlen egy szakértő, **egyetlen egy orvos se tudja garantálni**, hogy II. r. panaszos DTPa oltása után nem következik-e be súlyos egészségromlás, vagy **nem kerül-e az életében, az ítélet alapján mégis a gyermek köteles az oltást felvenni, amely súlyosan sérti az élethez való jogát!**

Az Eütv. vonatkozó rendelkezése, valamint a Kúria jelen ügyben hozott megsemmisítendő ítélete és azokban kiadott jogegységi állásfoglalása is annak ellenére a szülőre, I. r. panaszosra terheli a gyermeke, II. r. panaszos oltások alóli mentesítési feltételeinek a fennállásának a bizonyítását, hogy elismeri egy korábbi Kfv.II.37.080/2016/9 számú ítéletében, hogy a mentesítési feltételek fennállásának a vizsgálata olyan az ügy szempontjából jelentős kérdés, amelynek a fennállását egy-egy bírósági eljárásban is mindig vizsgálni kell, azaz a **hatóságok, a bíróságok hivatali kötelezettsége az emberi élet védelme, bizonytalan egészségügyi beavatkozásra kötelezés súlyosan hanyag magatartás a hatóságok, a bíróságok részéről, ami büntetőjogi felelősségre vonást is vonhat maga után!**

Az Alkotmánybíróság, amikor a 39/2007. AB határozat állásfoglalásában kimondta, hogy az oltások kötelezővé tétele nem Alaptörvényellenes, azt azzal a feltétellel tette, hogy a kötelezővé tétellel az Állam felelőssége az, hogy biztosítsa, hogy az oltások biztonságosak legyenek, valamint lehetőséget biztosítson arra, hogy mentességet kapjanak azok, akik valamely betegség miatt nem olthatók.

[redacted]

A fenti jogszabályi hely, valamint a Kúria jelen ügyben hozott ítélete, valamint jelen ügyben kiadott első és második jogegységi állásfoglalásai az Államot az Alkotmánybíróság által előírt kötelezettsége alól mentesíti, hiszen a bizonyítási terhet egy állampolgárra, I. r. panaszosra bízza az Állammal szemben. A jogszabály és a Kúria az Állam helyett az oltásra kötelezett kötelezettségeként írja elő a bizonyítási terhet annak minden költségével egy orvosszakmai kérdésekben. **Az Állam kötelez az oltások alól és az egyedi ügyekben még az alól is mentesítik, hogy ő bizonyítsa, hogy az egyén érdeke az, hogy megkapja az oltást, hanem az egyénre hárítja annak a bizonyítását is, hogy neki nem érdeke, hogy felvegye az Állam által kötelezővé tett oltást!**

A fenti jogszabályi hely és a Kúria egy jogban nem jártas, a betegség folytán az egészségügyi dolgozóknak kiszolgáltatott, alárendeltségi viszonyban álló személyre rója a bizonyítási terhet, aki kiszolgáltatott helyzetére tekintettel képtelen a szakvélemény beszerzésére, annak kikényszerítésére, ha az egészségügyi szolgáltató bármely okból a válaszadást megtagadja.

A fenti jogszabály és a Kúriai ítélet, valamint az állásfoglalások az AB utasítás ellentétesen nemhogy biztosítják a mentesítés lehetőségét, hanem kizárják annak lehetőségét, az jelenleg csak papíron létezik, ezért súlyosan sérül az emberi élethez, emberi méltósághoz való jog! Jelen ügyben is látható, hogy I. r. panaszos az alapügyben mindent megtett, hogy a kezelőorvostól szakvéleményt szerezzen, írásban felszólította őket annak a kiadására, azonban azok annak ellenére megtagadták a kiadást, hogy igazolódott, hogy bizonyos oltások tekintetében kétséget kizáróan fenn álltak a mentesítési feltételek, a mentesítési kérelem kezelőorvosi irat hiányára hivatkozva mégis ezen oltások tekintetében is elutasításra kerültek!

A Kúria jelen ügyben hozott ítélete és az abban kiadott állásfoglalásai azonban még az **Eütv. 58. §. (3a) bekezdésében előírt szülői kötelezettségen felüli kötelezettséget állapít meg jogszabálysértően. Az Eütv. ugyanis csak azt írja elő a szülőnek, hogy kezelőorvosi véleményt csatoljon, amely az alapeljárást ismerve, az is egy szinte lehetetlen feladat, azonban a Kúria jogegységi állásfoglalásában jogszabálysértően minden bizonyítási terhet I. r. panaszosra terhelt.**

I. r. panaszos az új eljárásban eleget tett az Eütv. szerint kötelezettségének, csatolta a kezelőorvosi véleményt a DTPa oltások alóli mentesítés érdekében, az alperes azt a kezelőorvos meghallgatása nélkül, szakértő kirendelése nélkül utasította el, amellyel megsértette az Eütv. 58. §. (4) bekezdését, miszerint kezelőorvost ügyfélként kell kezelni, megsértette az Ákr. szerinti szakértő kirendelésére vonatkozó kötelezettségét, megsértette, az Ákr. szerinti tényállás felderítési kötelezettségét, azaz semmit nem tett meg a tényállás és II. r. panaszos életének a védelme érdekében, a bíróság és Kúria ítélet szerint mégis a szülőnek, I. r. panaszosnak a feladata volt bizonyítani az, hogy az alperes helytelenül döntött akkor, amikor nem fogadta el a kezelőorvosi véleményt, nem az alperesnek, hogy helyesen.

Álláspontom szerint bármilyen egészségügyi beavatkozásra való kötelezés Alaptörvénysértő, hiszen sérti az önrendelkezési jogot, amely az emberi méltósághoz fűződő alapvető jog része, olyan orvosi beavatkozásra való kötelezés, amely az emberi élet kioltására is alkalmas, mint az oltások is, az pedig sérti az ember élethez való jogát is, holott az Alaptörvény II. Cikk egyértelműen kimondja, hogy az emberi élethez és méltósághoz való jog sérthetetlen. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nem az és a járványok megelőzéséhez fűződő társadalmi érdek magasabb társadalmi érdek, mint az önrendelkezési jog gyakorlásához való jog, ezért a kötelező oltások útján korlátozható. Az Alkotmánybíróság azon álláspont tényként való kezelésével, miszerint az oltásokkal járványokat lehet megelőzni, egy tudományosan nem igazolt és az orvostudomány által mai napig vitatott álláspont felett hozott döntést, amellyel - álláspontom szerint - megsértette az Alaptörvény X. cikkét is, miszerint tudományos igazság kérdésében az Állam nem dönthet!

Az Alkotmánybíróság több határozatában alkotmányosnak mondta ki az oltásokra való kötelezést, azonban a kötelező oltások útján sem lehet felelőtlenül az emberi életet kioltani és az egészséget indokolatlanul károsítani, az Alkotmánybíróság az emberi élethez és méltósághoz való jogot a szükséges és arányos

[redacted]

mértékét meghaladó nem haladó korlátozásának a megakadályozása érdekében kötelezettségként írta elő, hogy biztosítva legyen az egészségügyi okokból történő mentesség.

A mentesítési eljárás nem más, mint az Állam oltásra kötelezésével szemben egy beteg egészségének, vagy meglévő egészségének a megőrzése érdekében indított eljárás! A mentesítési eljárás célja a kötelező oltásokkal korlátozott emberi élethez, emberi méltósághoz való jog szükséges és arányos mértékének meg nem haladó korlátozás megakadályozása, azaz az alapvető emberi jogok, az emberi élethez, emberi méltósághoz való jog biztosítása.

Az emberi élethez és méltósághoz való jog minimális biztosítása érdekében elengedhetetlen, hogy a mentesítési eljárás tisztességes lefolytatása elé ne görgessen indokolatlan akadályokat a jogalkotó és a jogalkalmazó hatóságok, a mentesítési eljárásban a bizonyítási teher megfordítása miatt az orvostudomány bizonytalanságait, bizonytalan egészségügyi beavatkozást mentesítési kérelem elutasításaként értékelnek, és oltás felvételére köteleznek. A beteg általi bizonyítás egyéb személyek jogkövető magatartásától függ, ezért sokszor lehetetlen teljesíteni, mentesítést lehetetlen feltételhez kötni, nem más, mint a mentesítési eljárás megsemmisítése, amely tekintettel arra, hogy emberi élet és emberi méltósághoz való jog biztosítása érdekében szükséges eljárás, egyenlő az **emberi élethez, emberi méltósághoz való jog megsemmisítésével, az oltások és a gyógyszergyártói érdekek az emberi élet, emberi méltóság elé helyezése**! Ma Magyarországon a mentesítési eljárás csak papíron létezik, a bizonyítási teher megfordítása lehetetlen feltétele a mentesítés megadásának!

A 39/2007. (IV.20) AB határozatban az Alkotmánybíróság a gyermekek kötelező oltások alkotmányosságának a vizsgálatakor kifejtette, hogy a gyermekek önrendelkezési jogát az oltások kötelezővé tétele nem sérti, hiszen azok 14. életévük betöltéséig nem rendelkeznek olyan belátási képességgel, amely alapján el tudják dönteni, hogy az oltás számukra hasznos-e, vagy sem. Álláspontom szerint a 14. év alatti gyermek is rendelkezik önrendelkezési joggal, az Alaptörvény emberi mivoltra és nem korra tekintettel biztosítja az emberi élethez, emberi méltósághoz való jogot. A jogalkotó, az Eütv. 15-16. §. –a a belátási képesség eléréséig, azaz 14., 18. éves kor betöltéséig a gyermekek szüleit, törvényes képviselőit és nem az Államot, a gyógyszer gyártókat bízza meg, hogy a gyermek helyett gyakorolja az önrendelkezési jogot, melyre tekintettel a kötelező oltások útján, a mentesítési eljárásban a bizonyítási teher megfordításával nemcsak korlátozzák, hanem megsemmisítették a 14 év alatti gyermekek, II. r. panaszos emberi élethez, emberi méltósághoz való jogát, valamint az orvosi kísérlet tilalmát. .

A bíróságok, a Kúria ítélet és jogegységi állásfoglalások a bizonyítási teher megfordítása a szükségesség és arányosság mértékét meghaladó mértékben sértették I. r. panaszos **Alaptörvény VII. cikk (1)** bekezdésben megfogalmazott gondolat, **lelkiismereti és vallásszabadságát.**

Az Alkotmánybíróság **14/1993 (II.12) AB határozatában** megállapította, hogy az Államnak vallási és lelkiismereti meggyőződésben semlegesnek kell maradni, az Államnak biztosítania kell az egyéni meggyőződés szabad kialakításának a lehetőségét. Az Alkotmánybíróság ezen kívül ezen jogot összefüggésbe hozta más, alapjoggal, az **emberi méltósághoz való joggal**. Az emberi méltóssággal kapcsolatban kimondta, hogy a lelkiismereti meggyőződéshez való jog biztosítása érvényesülésének a feltétele.

39/2007. (IV.20) AB határozatban az Alkotmánybíróság elismerte, hogy a kötelező oltások rendszere sérti a szülők lelkiismereti és vallásszabadságát, tekintettel arra, hogy az emberi méltósághoz való jog érvényesülésének a feltétele a lelkiismereti szabadság érvényesülése - **14/1993 (II.12) AB határozat-**, így a gyermekek kötelező oltása a szülők lelkiismereti szabadság sértése útján sérti a szülő, I. r. panaszos emberi méltósághoz való jogát, aminek az Alaptörvény szerint sérthetetlennek kellene lenni. Az Alkotmánybíróság a kötelező oltások alkotmányosságának indoklásakor kimondta, hogy az Állam a kötelező oltásokkal a gyermekeket védi a szülőkkel szemben, amely kijelentés és indoklás önmagában is súlyosan sérti a szülők emberi méltóságát, miszerint a gyermeküket tőlük kell megvédeni!

[redacted]

Azzal, hogy a Kúrai ítélet a mentesítési kérelem elutasítása útján nem engedi, hogy I. r. panaszos a lelkiismereti meggyőződése szerint ne oltassa gyermekét, II. r. panaszost, ahogy az Állam sokszor fogalmaz, a védőoltásokkal a gyermeket a szülőtől védi meg, az hogy az Állam azt állítja, hogy II. r. panaszost meg kell védeni I. r. panaszossal szemben, I. r. panaszos nemcsak lelkiismereti szabadságát, de emberi méltóságát is súlyosan sérti!

I.r. panaszosban gyermeke oltás utáni súlyos megbetegedése azt a meggyőződést alakította ki, hogy a gyermekének az oltások nem hatásosak, ahelyett, hogy megvédenék, ártanak neki. Ezen meggyőződését egyre erősítette azon körülmény, miszerint az orvosok és a Népegészségügyi szervek egyre inkább igyekeztek fia oltás utáni megbetegedésének és az oltás közötti okozati összefüggés eltagadását, amellyel országos, világra szóló oltások biztonságosságára vonatkozó adatokat hamisítanak meg. Amellett, hogy a gyermeke további oltását kívánták kikényszeríteni, az oltások után fellépő esetleges újabb szövődményért senki se kívánt felelősséget vállalni. A Népegészségügyi Szervek amellett, hogy az oltás alóli mentesítést nem engedélyezte, az oltásért való felelősséget az oltóorvosra tolta, az oltóorvos pedig a Népegészségügyre, az Orvosi Kamara pedig az Államra, az Állam pedig szintén az orvosra, ráadásul az oltás felvételével senki se garantálta az állítólagos magasabb társadalmi érdeket, ami miatt a fia egészségét veszélyeztetni érdemes, miszerint a fia a betegségekkel szemben védett lesz!
I. r. panaszos meggyőződését erősítette, s az oltásokkal kapcsolatos bizalmát gyengítette azon körülmény, hogy az Állam által fizetett kötelező oltások útján a gyártóknál mekkora haszon realizálódik, amiért nekik semmi felelősséget nem kell vállalniuk.

A fentiek alapján I. r. panaszosban az a lelkiismereti meggyőződés alakult ki, hogy a gyermekét, II. r. panaszost a kötelező oltások alól mentesítenie kell. A Magyar Államnak az Alaptörvény X. cikk és VII. Cikke alapján is semlegesnek kellett volna maradnia, azonban a bíróságok, a Kúria ítélet bizonyítási teher megfordításával mindent megtett annak érdekében, hogy I. r. panaszos ezen meggyőződését mellett ne tudjon kiállni, amellyel tekintettel arra, hogy emberi méltósság érvényesülésének a feltétele a lelkiismereti meggyőződéshez való jog biztosítása, **súlyosan sértette az I. r. panaszos emberi méltóságát, lelkiismereti szabadságát, valamint az Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdésben** megfogalmazott azon jogát, miszerint szülőként I. r. panaszos jogában áll a gyermekének adandó nevelést megválasztani.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az Eütv., a megsemmisítendő Kúriai ítélet és jogegységi állásfoglalások a kezelőorvosi vélemény csatolásának a kérésével sokszor lehetetlen feltételhez köti a mentesítést, a Kúria állásfoglalás pedig még ennél is tovább megy, minden bizonyítást a kérelmezőre terhel, amely nem más, mint a tényleges mentesítés lehetőségének, azzal együtt a kötelezet, II. r. panaszos emberi élethez-, I. r. és II. r. panaszos emberi méltósághoz -, I. r. és II. r. panaszos a lelkiismereti szabadsághoz való jogának megsemmisítése.

A Kúria ítélet és abban megfogalmazott állásfoglalás alapján megfogalmazott I. r. panaszosra rótt bizonyítási teher még az **Eü tv. 58. §. (3a) bekezdésével is ellentétes, hiszen az csak szakvéleményt kér, a Kúrai pedig minden bizonyítási terhet I. r. panaszosra terhelt.**
A bizonyítás teher megfordítása nincs összhangban az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. tv. (továbbiakban Ákr.) vonatkozó rendelkezéseivel sem, így:
- az **Ákr. 3. §.** második mondatával, miszerint közigazgatási szerv hivatalból állapítja meg a tényállást, határozza meg a bizonyítás módját és terjedelmét,
- az **Ákr. 36. §. (2)** bekezdésével, miszerint nem kérhető az ügyféltől szakhatósági állásfoglalás vagy előzetes szakhatósági állásfoglalás csatolása,
- az **Ákr. 62. §. (1)** bekezdésével, miszerint ha a döntéshozatalhoz nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, a hatóság bizonyítási eljárást folytat le.
- **az Ákr. 71. §. (1)** bekezdésével, miszerint szakértőt kell meghallgatni vagy - legalább tizenöt napos határidő tűzésével - szakvéleményt kell kérni, ha az ügyben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához különleges szakértelem szükséges, és az eljáró hatóság nem rendelkezik megfelelő szakértelemmel.

[redacted]

A bíróságok, a Kúria ítélet olyan bizonyítási terhet rótt I. r. panaszosra, amit az eljárás során az alperesként eljáró közigazgatási szervnek kellett volna elvégezni, s amit önhibáján kívül nem tudott teljesíteni, amikor meg teljesített, akkor meg törvényi tiltás ellenére elutasították, ezen körülmény súlyosan sérti I. r. panaszos **Alaptörvény XXIV. cikkben megfogalmazott tisztességes eljáráshoz való jogát.**

A bíróságok, a Kúria ítélet azzal, hogy a szülőre, I. r. panaszosra terheli a bizonyítást és a bizonyítás hiányosságait a mentesítési kérelem jogszerű elutasításaként értékeli, azt a jogi helyzetet eredményezi, hogy II. r. panaszosnak olyan oltását rendelhetik el, aminek a következményeinek a megjósolására az orvostudomány képtelen, ami a következmények ismeretének a hiánya miatt olyan orvosi kísérletezésnek minősül, amihez az Eütv. alapján csak az I. r. panaszos hozzájárulásával kerülhet sor, ő azonban ezen hozzájárulást egyértelműen nem kívánja megadni, amellyel szükségtelenül és aránytalanul sérül az I. r. panaszos és a II. r. panaszos **Alaptörvény III. cikk (2) bekezdésében megfogalmazott joga, -, miszerint „Tilos az emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélküli orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.„**

A bíróságok, a Kúria ítélet és abban megfogalmazott jogegységi állásfoglalás azzal, hogy a szülőre, I. r. panaszosra terheli a bizonyítást és a bizonyítás hiányosságait a mentesítési kérelem jogszerű elutasításaként értékeli, azt a jogi helyzetet eredményezi, hogy II. r. panaszosnak olyan oltását rendelhetik el, amely oltás beadása az egészségét, meglévő betegségét károsan befolyásolhatja, azaz pontosan olyan eredmény következik be, aminek az elkerülésére a jogalkotó az **Eütv. 58. §. (3) bekezdésének megfogalmazásával** elkerülni igyekszik, így az **Eütv. 58. §. (3) bekezdésével** sincs összhangban. A betegség, az állapotromlás kialakulásának a lehetősége miatt súlyosan sérül II. r. panaszos **Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott alapvető joga, miszerint „Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.", az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott testi és lelki egészséghez való joga**, a betegség kimenetelének az ismerete hiánya miatt sérti a gyermek **Alaptörvény II. cikkben megfogalmazott élethez, emberi méltósághoz való jogát.**

A bíróságok, a Kúria ítélet, az abban megfogalmazott jogegységi állásfoglalás azzal, hogy olyan bizonyítási terhet rótt I. r. panaszosra, aminek bizonyítására, vagy cáfolására az orvostudomány sem képes, így önhibáján kívül nem tud teljesíteni, a bizonyítást és a bizonyítás hiányosságait a mentesítési kérelem jogszerű elutasításaként értékeli, azt a jogi helyzetet eredményezi, hogy a II. r. panaszosnak olyan oltását rendelhetik el, amely oltás beadásának a következményei a valóságban a gyermek egészségére ismeretlen, azaz egyértelműen orvosi kísérletnek minősül, amely orvosi kísérletre hatóságilag kényszerítik, s nem biztosítják a felperesnek, mint szülőnek, hogy a lelkiismereti szabadságom alapján eldöntse el, hogy egy egyébként **nem életmentő beavatkozásnak számító védőoltás beadásával vállalja-e a fia súlyos egészségromlással járó megbetegedésének a kockázatát**, amellyel súlyosan megsértették **a felperes Alaptörvény VII. cikk (1) ben megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadságát, továbbá megsértették az Eütv. 15. §-ban, 16. §.-ban, a 20. §-ban és 21. §.-ban megfogalmazott azon jogait, miszerint a gyermek törvényes képviselőjeként jogában áll a gyermek egészségét veszélyeztető, nem életmentő egészségügyi beavatkozás visszautasítására. Továbbá súlyosan sértetti az Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdésben megfogalmazott jogát, miszerint szülőként jogában áll a gyermekemnek adandó nevelést megválasztani.**

Itt fejteném ki azt is, hogy jelen ügy kapcsán az is egyértelműen kiderült, hogy az **orvostudomány kétséget kizáró megállapításokra képtelen, sőt bizonyos betegségek eredetét, okait – mint II. r. panaszos megbetegedését sem - nem is ismerik**, a bizonyítási teher szülőre való hárításával az orvostudomány bizonytalanságát, hiányosságát akként értékelik, hogy oltási ellenjavallat nincs, így **a valódi következmények ismerete nélkül II. r. panaszost oltásra kötelezik, amely nem más, mint orvosi kísérletre való kényszerítés**, amelyet az Alaptörvény kifejezetten tilt. Azt gondolom, hogy az Alkotmánybíróságnak jelen ügy kapcsán ki kell azt nyilvánítania, hogy az orvostudomány hiányosságait, mint bizonyítatlan tényt, nem értékelhetik úgy, hogy ebből kifolyólag a gyermek oltható, hiszen ez nem más,

[redacted]

mint hatalmi szóval való orvosi kísérletre való rákényszerítés. **Az Alkotmánybíróságnak érthetően ki kell azt mondania, hogy ha a beteg egészségi állapotának romlását, vagy meglévő betegségének a fellángolását, egészségi állapotának a romlását kétséget kizáróan nem tudja kizárni az orvostudomány egy újabb oltás esetén, akkor az oltás felvételére csak önkéntes alapon kerülhet sor, az arra való kötelezés Alaptörvényellenes.**

A fentiekből megállapítható, hogy az Eü tv. 58. §. (3a) bekezdése és a Kúria ítéletek és az abban megfogalmazott állásfoglalások olyan bizonyítási terhet rótt I. r. panaszosra, amit a **kiskorú érdekeit szem előtt tartva mindig hivatalból kellene vizsgálni, azaz** az alperesként eljáró közigazgatási szerveknek kellene elvégezni, hiszen előfordulhat, hogy a szülő a bizonyítást a közigazgatási eljárás során önhibáján kívül nem tudja teljesíteni az arra illetékesek jogellenes hallgatása miatt, vagy szimplán csak azért, mert az adott kérdésben az orvostudomány képtelen kétséget kizáró vélemény adására.

Nemcsak a szülő kötelezettsége a gyermeke életének a védelme, a hatóságoknak is kötelezettsége az emberi élet védelme és indokolatlanul – bizonyítatlanságra hivatkozva - nem okozhat egészségkárosodást! A bizonyítási teher megfordításával a bíróság, a Kúria ítélet az elháríthatatlan jogi akadályok miatti **állásfoglalás hiányát, valamint orvostudomány hiányosságait akként értékeli, hogy az oltásra kötelezésnek nincs jogi akadálya, amely következtében jogszerűnek ítél meg olyan oltásra való kötelezést, amely oltás beadása a gyermek életébe is kerülhet,** azaz az oltás valódi következményeinek az ismerete nélkül kötelezi II. r. panaszost oltás felvételére, amely kimeríti az orvosi kísérletre való kötelezés fogalmát, amelyet az Alaptörvény kifejezetten tilt, s bűncselekményt valósít meg!

Az alkotmányos indokláson túl szemléltetném, hogy a gyakorlatban mit eredményez jelen Alkotmánysértő helyzet!

A jelenlegi joggyakorlat, miszerint az orvosok, hatóságok, bíróságok nem kötelesek hivatalból azt vizsgálni, hogy egy oltás a gyermek egészségét veszélyezteti-e, az oltási ellenjavallatok bizonyítását a szülőkre terhelik és a bizonyítottság hiányát olthatóságként értékeli, éves szinten minimum 2-5 gyermek halálát okozza 30 napon belül az oltás felvétele után!

A **mai magyar orvosszakmai gyakorlat** – módszertani levél – a jogszabályi kötelezettség és az oltóanyagok betegtájékoztatójának ajánlása ellenére **semmilyen kötelezettséget nem ír elő az orvosnak,** hogy az oltásra kötelezett olthatóságát laboratóriumi, genetikai, vagy egyéb vizsgálatokkal előre vizsgálja, lényegében csak a lázas állapotban való oltást tiltja, így amennyiben egy látszólag **egészséges oltott személy az oltás után az oltás miatt előjövő rejtett betegségébe belehal, annak a kezelőorvosra nézve semmi jogi következménye nincs,** mert a kirendelt szakértő – ha egyáltalan lesz kirendelve - azt fogja leírni, hogy **szakmai hiba nem történt**, hiszen nem kellett azt vizsgálnia az orvosnak, hogy betegnek van-e valami olyan rejtett betegsége, ami az oltást ellenjavallná.

Ha az oltóorvos az oltásra kötelezettet a jogszabályban meghatározott időben nem oltja, akkor annak okáról folyamatos jelentési kötelezettsége van, népegészségügyi ellenőrzésekkel, bírságokkal számolhat.
Ha az oltóorvos az oltásra kötelezett mentesítési eljárását kezdeményezi, akkor ezen eljárás kezdeményezéséért, tekintettel arra, hogy az Eütv. 58. §. (4) bekezdése alapján ügyfélként kezelik, **eljárási illetéket kell fizetnie**, ha a népegészségügyi szerv nem ért egyet a mentességgel, akkor **fellebbezési illetéket, perköltséget és egyéb költségeket** kell fizetnie a betege egészsége érdekében!
A fentiek alapján **az orvos számára kisebb kockázattal jár az oltásra kötelezett időben történő oltása még akkor is, ha az belehalhat, mintha azt az előszűrések miatt nem tenné meg, vagy kezdeményezné a beteg oltások alóli mentesítését!**

A fentiekre tekintettel az orvosok a szülőknek a betegtájékoztató szerinti ellenjavallatok vizsgálatára vonatkozó, oltások előtti előszűrés kérését elutasítják, mondván **„nem szoktuk, ha a gyermek belehal az oltásba, majd az Állam kártalanítja"**. Ha a szülőt nem nyugtatja meg azon körülmény, hogy a gyermeke halálakor az Állam őt kártalanítani fogja és tovább ragaszkodik az előszűrésekhez, az orvos őt oltás

[redacted]

megtagadónak kiáltja ki, jelez a Gyámhatóságnak, aki a jelenleg kialakult gyakorlat alapján a gyermek elvételével és kényszeroltásával fenyegeti a szülőt, azaz hatalmi szóval érik el, hogy a gyermek mindenféle vizsgálat nélkül oltva legyen!
A fentiek alapján még azok az orvosok sem kezdeményezik a gyermekek oltások alóli mentesítését, akik meg vannak arról győződve, hogy a gyermeket mentesíteni kellene, a **kezelőorvosi vélemény kiadását megtagadják** mondván, ők nem akarnak pereskedni az állami népegészségügyi szervvel, ők csak ehhez értenek, ha elveszik a praxis jogukat, nem tudnak mihez kezdeni!

A fent leírt orvosi- és joggyakorlat alapján történhet az, hogy **minden évben átlagban 5 gyermek hal meg oltás után 30 napon belül (a 30 napon túli elhalálozások adati ismeretlenek)**, amely elhalálozás a népegészségügyi szerv véleménye szerint nincs összefüggésben a védőoltásokkal, a betegek meglévő más betegségükben haltak meg! Ezen közzétett, közérdekből nyilvános adatok évekre felbontva megtekinthetők a www.oltasbiztonsag.hu oldalon!

Feltettem a kérdést a népegészségügyi szerv képviselőjének, az alperesnek, hogy végstádiumban lévő rákos betegeket oltottak, hogy azok a meglévő betegségükben az oltás után 30 napon belül belehaltak? Azokat ugyan minek oltották? A választ a mai napig nem kaptam a kérdésemre!

I. r. panaszosnak, aki a beteg gyermeke oltás alóli mentesítéséért kénytelen harcolni az orvosokkal, a népegészségügyi szervvel, a bírósággal, egyértelmű, hogy ezek a gyermekek, akik az oltás után 30 napon belül elhaláloztak a meglévő betegségükben, mind a betegségük ellenére egy jó egészségi állapotban lévő gyermekek voltak, akiket a betegségük ellenére olthatóvá nyilvánították, s az oltás után a betegségükben olyan súlyos állapotromlás következett be, amelybe az oltás után 30 napon belül belehaltak! **A közzétett adat azon része, miszerint az elhalálozások okozati összefüggésbe nem hozhatók az oltásokkal egyértelműen logikailag hamis állítás!**

A jogszabály, **az Eütv. 58. §. (3) bekezdése nem engedi meg, hogy a kötelező oltás után bárki 30 napon elhalálozzon meglévő betegségében, ez nem megengedett kockázat**, ezért **mindig hivatalból kell vizsgálni ennek a lehetőségnek a fennállását**, így olvasatomban, ha ilyen mégis megtörténik, akkor **megvalósult a Btk. 165. §. (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés b.) pontja szerint minősülő halált okozó foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés!**

Az oltási ellenjavallat ellenére az oltások és a betegek 30 napon belüli elhalálozása történhetnek azért,
- mert a szülőben fel se merült, hogy az orvos szavát megkérdőjelezze az olthatósága kérdésében, s mindenféle vizsgálat nélkül oltatta a gyermekét,
- mert habár a szülő kérte az orvost, az nem vizsgálta, a szülő pedig jogi ismeretek hiányában nem is tudott a mentesítési eljárás lehetőségéről, vagy bármilyen lehetőségről, továbbá a Gyámhatóság fellépése miatt érdemben nem is tudott semmit tenni az oltás beadása ellenére,
- **mert a szülő kérte a mentesítési eljárást, de az orvos megtagadta a kezelőorvosi vélemény adását, így mindenféle érdemi vizsgálat nélkül elutasították a kérelmét,**
- **mert a szülő kérte ugyan a mentesítési eljárást, s készült is egy szakértői vélemény, amely szakértői vélemény alapján habár az oltás utáni állapotromlást nem valószínűsítették, de annak lehetőségét nem is tudták kizárni, amely körülményt az eljáró hatóság, bíróság úgy értékelt, hogy a bizonyítottság hiánya miatt a gyermek oltás alóli mentesítése jogellenes lenne, melyre tekintettel a gyermeket az oltás felvételére kötelezték!**

Azaz akár a felperes gyermeke is lehet a következő, aki az oltása után 30 napon belül elhalálozik, s annak ellenére, hogy jelen eljárás során vitatta a gyermeke olthatóságát, a haláláért senki nem akar majd felelősséget vállalni, mert hát a szakértők megmondták, hogy nem tudják kizárni az állapotromlás lehetőségét, arról nem tehetnek, hogy a bíróság ezt úgy értékelte, hogy ennek ellenére köteles a gyermek oltás felvételére! Természetesen a bíróság se fogja magát felelősnek érezni!

A fentiekből megállapítható, hogy azon joggyakorlat, miszerint a kiszolgáltatott helyzetben lévő szülőkre terhelik az oltás alóli mentesítés feltételeinek a bizonyítását, a kezelőorvosi vélemény hiányát, az orvos

[redacted]

tudomány hiányosságaiból adódó bizonyítottság hiányát mentesítési kérelem elutasításának a jogszerűségeként ítélik, **évente 2- 5 gyermek oltás utáni 30 napon belüli elhalálozásához vezet!**

Megjegyezném, hogy nem ismerjük, hogy a fenti joggyakorlatnak köszönhetően hány gyermek hal meg az oltás után 30 napon túl és hány beteg szenved el súlyos egészségromlást az oltással okozati összefüggéssel. II. r. panaszosra vonatkozó adatok, a súlyos egészségromlással járó megbetegedése a mai napig nem szerepel a népegészségügyi szerv által közzétett közérdekből nyilvános adatok között. Amennyiben II. r. panaszos betegségén nem tudtak volna úrrá lenni időben, az esetleges elhalálozása az oltás után 30 napon túl következett volna be.

Nemcsak a szülő kötelezettsége a gyermeke életének a védelme, a hatóságoknak, bíróságoknak is hivatalból kötelezettsége az emberi élet védelme! Hivatali kötelezettség megszegésének számítanak azok a hatósági döntések, bírósági ítéletek, amik a következőkkel, vagy ezekhez hasonló indoklással egy gyermeket oltásra köteleznek:

- „Mindenféle vizsgálat, előszűrés nélküli oltás elrendelésének van helye!"- ilyennek sosincs helye!
- „Mivel a szülő a mentesítési eljárást nem kezdeményezte, ezért az oltás egészségre gyakorolt hatását, azaz a mentesség feltételeinek a vizsgálata nem volt feladata a hatóságnak, bíróságnak!" – ez mindig feladata!
- „Az oltás egészségre gyakorolt káros hatásának a bizonyítatlansága miatt, oltás elrendelésének, vagy a mentesítési kérelem elutasításának van helye!" – bizonyítatlanság hiánya nem eredményezhet oltási kötelezettséget!

4.)

Továbbá kérjük, hogy a **2011. évi CLI. tv. 27. §.** (1) bekezdés szerinti bírói döntés felülvizsgálata során a **26. §.** (1) bekezdés szerinti - **Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja** alapján vizsgálni szíveskedjen és állapítsa meg, hogy azon körülmény, miszerint a kötelező oltások alóli mentesítési eljárás illeték és költségköteles eljárás, a szükségesség és arányosságot meghaladó mértékben sérti az emberi élethez, emberi méltósághoz, valamint a lelkiismereti és vallásszabadsághoz fűződő és egyéb alkotmányos jogokat, valamint a társadalmi igazságosságot, s a jogalkotó szervet hívja fel arra, hogy biztosítsa, hogy a kötelező oltások alóli mentesítési eljárások tárgyi költségmentes eljárások legyenek!

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy az által, hogy a kötelező oltásokkal kapcsolatos közigazgatási eljárások illeték és költségköteles eljárások, sérül az emberi élethez és emberi méltósághoz való alkotmányos jog, tekintettel arra, hogy a kötelező oltások rendszere az emberi életet veszélyeztethetik, az önrendelkezési jog korlátozása útján az emberi méltóságot sérti, azon körülmény, hogy amikor egy embernek az egészségi állapota miatt a kötelező oltási rendszerrel szemben, a Magyar Állammal szemben az életéért, az egészségéért, a teste feletti önrendelkezésért kell harcolnia, akkor mindezért az esetleges ügyvédi költségen felül illetéket, valamint az állami szervnek költségtérítést kell fizetnie, továbbá minden bizonyítási teher költségét neki kell állni, az emberi élethez, egészséghez, valamint az emberi méltósághoz való jog gyakorlása elé állít a jogrendszer anyagi korlátokat, amely tekintettel arra, hogy az emberi élethez és méltósághoz való jog az Alaptörvény és az Emberi Jogok Európai Egyezményei alapján nemcsak sérthetetlen, de a korlátozása is Alaptörvénysértő, melyre tekintettel az **Abtv. 46. §. (1)** bekezdésében foglaltak szerint hívja fel a jogalkotó szervet, hogy az alkotmányos jogok akadálymentes biztosítása érdekében gondoskodjon arról, hogy a kötelező oltásokkal kapcsolatos közigazgatási és bírósági eljárások tárgyi illeték és költségmentes eljárások legyenek. Megjegyezném, hogy az állategészségügyi népegészségügyi eljárások illetékmentesek Magyarországon, az ember egészségügyi eljárások még ilyen kedvezményre sem jogosultak!

Mind az alapeljárásban, mind az új eljárásban I. r. panaszos volt kötelezett a bizonyítás költségeit megelőlegezni, valamint illeték és egyéb perköltség megfizetésére kötelezték, azért mert gyermeke, II. r. panaszos élete és egészsége védelme, valamint az oltásokkal kapcsolatos lelkiismereti meggyőződése

[redacted]

biztosítása érdekében kezdeményezte II. r. panaszos kötelező oltások alóli mentesítését, amellyel I. r. és II. r. panaszos következő alapjogai sérültek súlyosan:

- az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése**, miszerint „Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapíthatja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható."
- **Alaptörvény II. cikke, miszerint „**Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg."
- az **Alaptörvény III. cikk (2) bekezdésében** megfogalmazott tilalom, miszerint „Tilos az emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélküli orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.„
- az **Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben** megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadságot,
- **Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése**, miszerint „Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak."
- **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdése, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni."
- **Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdésben** megfogalmazott azon jog, miszerint szülőként I. r. panaszos jogában áll a gyermekének adandó nevelést megválasztani.
- az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, <u>független és pártatlan</u> bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."

A Kúria ítélet alapján I. r. panaszosnak kell kifizetnie az alperes költségeit, a bizonyítás költségeit, valamint pervesztessége miatt illetékfizetési kötelezettsége keletkezett, amely kötelezés súlyosan Alapjogsértő:

Álláspontom szerint bármilyen egészségügyi beavatkozásra való kötelezés Alaptörvénysértő, hiszen sérti az önrendelkezési jogot, amely az emberi méltósághoz fűződő alapvető jog része, olyan orvosi beavatkozásra való kötelezés, amely az emberi élet kioltására is alkalmas, az pedig sérti az ember élethez való jogát is, holott az Alaptörvény II. Cikk egyértelműen kimondja, hogy az emberi élethez és méltósághoz való jog sérthetetlen. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nem az és a járványok megelőzéséhez fűződő társadalmi érdek magasabb társadalmi érdek, mint az önrendelkezési jog gyakorlásához való jog, ezért az kötelező oltások útján korlátozható. Az Alkotmánybíróság azon álláspont tényként való kezelésével, miszerint az oltásokkal járványokat lehet megelőzni, egy tudományosan nem igazolt és az orvostudomány által mai napig vitatott álláspont felett hozott döntést, amellyel - álláspontom szerint - megsértette az Alaptörvény X. cikkét is, miszerint tudományos igazság kérdésében az Állam nem dönthet!

Az Alkotmánybíróság több határozatában alkotmányosnak mondta ki a gyermekek oltásokra való kötelezését, azonban a kötelező oltások útján sem lehet felelőtlenül az emberi életet kioltani és az egészséget indokolatlanul károsítani, az Alkotmánybíróság az emberi élethez és méltósághoz való jogot a szükséges és arányos mértékét meghaladó nem haladó korlátozásának a megakadályozása érdekében kötelezettségként írta elő, hogy biztosítva legyen az egészségügyi okokból történő mentesség.

A mentesítési eljárás nem más, mint az Állam oltásra kötelezésével szemben egy beteg egészségének, vagy meglévő egészségének a megőrzése érdekében indított eljárás! A mentesítési eljárás célja a kötelező oltásokkal korlátozott emberi élethez, emberi méltósághoz való jog szükséges és arányos mértékének meg nem haladó korlátozás megakadályozása, azaz az alapvető emberi jogok, az emberi élethez, emberi méltósághoz való jog biztosítása.

Az emberi élethez és méltósághoz való jog minimális biztosítása érdekében elengedhetetlen, hogy a mentesítési eljárás tisztességes lefolytatása elé ne görgessen indokolatlan akadályokat a jogalkotó és a jogalkalmazó hatóságok, a mentesítési eljárásban a fent részletezett indokokon túl a bizonyítási teher megfordítása miatti költségek megelőlegezésére, valamint az illetékek és egyéb költségek megfizetésére

[redacted]

való kötelezés viszont nem más, mint az **emberi élethez, emberi méltósághoz való jog megsemmisítése, az oltások és a gyógyszergyártói érdekek az emberi élet, emberi méltóság elé helyezése**! Ma Magyarországon a mentesítési eljárás csak papíron létezik, a bizonyítási teher megfordításával keletkezett szakértői költségek, valamint az ügyvédi költségeken felüli illetékek, valamint alperesi költségek megfizetése olyan anyagi terhet ró arra, aki rendelkezni akar a saját, vagy gyermeke testével, hogy a végén inkább belehal az oltásokba, vagy imádkozva viszi el a gyermekét az oltásokra. Ma Magyarországon a bizonyítási teher szülőre való terhelése miatt, annak költségeivel együtt, a bizonyítottság hiányának jogellenes oltásra kötelezhetőségként értékelése miatt, valamint a magas perköltségek és illetékek megfizetése miatt a szülők anyagi kereteinek a kimerülése miatt, súlyosan allergiás gyerekeket kórházba oltanak, hogy ha az oltásba belehal, akkor majd újraélesztik! Nem süti ki a tisztelt orvosok és hatóságok szemét, hogy ez nem fér bele a kötelezőségbe! Ha az orvosok szerint is gyermeket kórházi körülmények között kell oltani, akkor ott már a súlyos egészségromlás veszélye fenn áll!

Az alperes is pontosan tudja, hogy a mentesítési eljárás csak papíron létezik, épp ezért az eljárás során többször azt hangoztatta, hogy a mentesítési eljárással I. r. panaszos csak az időt húzza, mire tisztázta, hogy nem az időt húzza, II. r. panaszos kötelező oltások alóli mentesítését szeretné elérni tisztességesen, jogi úton, aminek az előzmények után alapnak kellene lenni, hogy azt önként és bocsánatkérés mellett megadják az anyagi kártalanítás mellett. Ha a mentesítési eljárás nemcsak papíron létezne, akkor az alperesnek eszébe se jutna, hogy I. r. panaszos csak az időt kívánja húzni! Állítólag ő is II. r. panaszos érdekében jár el, aztán folyton azt írta, hogy neki fel kell lépnie az oltások védelme érdekében, holott az Alaptörvényben sehol nem látom az oltások emberekkel szembeni jogait!

A **39/2007. (IV.20) AB** határozatban az Alkotmánybíróság a gyermekek kötelező oltások alkotmányosságának a vizsgálatakor kifejtette, hogy a gyermekek önrendelkezési jogát az oltások kötelezővé tétele nem sérti, hiszen azok 14. életévük betöltéséig nem rendelkeznek olyan belátási képességgel, amely alapján el tudják dönteni, hogy az oltás számukra hasznos-e, vagy sem. Álláspontom szerint a 14. év alatti gyermek is rendelkezik önrendelkezési joggal, az Alaptörvény emberi mivoltra és nem korra tekintettel biztosítja az emberi élethez, emberi méltósághoz való jogot. A jogalkotó, az Eütv. 15-16. §. –a a belátási képesség eléréséig, azaz 14., 18. éves kor betöltéséig a gyermekek szüleit, törvényes képviselőit és nem az Államot, a gyógyszer gyártókat bízza meg, hogy a gyermek helyett gyakorolja az önrendelkezési jogot, melyre tekintettel a kötelező oltások útján, a mentesítési eljárásban a bizonyítási teher megfordításával, valamint az illeték és költségek megfizetésével lényegében nemcsak korlátozzák, hanem megsemmisítették a 14 év alatti gyermekek emberi élethez, emberi méltósághoz való jogát. Jelen pillanatban oltásokkal büntetlenül lehet gyerekeket ölni!

Tekintettel arra, hogy II. r. panaszos önrendelkezési jogát az Eütv. 15.-16 §-ai alapján I. r. panaszos gyakorolhatja, amely jogának a gyakorlása miatt indokolatlanul illetékeket (Szegedi Törvényszék 30.000 Ft, Kúria 70.000 Ft) és alperesi költségeket (Szegedi Törvényszék 40.000 Ft, Kúria 100.000 Ft) kellett megfizetnie, a **szükségesség és arányosság mértékét meghaladó mértékben sérült mind az I. r. panaszos, mind a II. r. panaszos az emberi élethez, méltósághoz való joga.**

Megjegyezném, hogy ezen összeg csak töredéke annak, amilyen költségekkel valóban számolni lehet egy ilyen eljárásban. Ez csak a megismételt eljárásban keletkezett tekintettel arra, hogy az alap eljárásban Kúria ítélet alapján I. r. panaszos pernyertes lett.
Az alap eljárásban felmerülő egyéb költségek és illetékek, amit egyedülálló anyaként mind I. r. panaszosnak kellett megelőlegezni:

- fellebbezési illeték 10.000 Ft,
- közjegyzői díj: 20.000 Ft
- [redacted] igazságügyi orvosszakértői vélemény 100.000 Ft
- Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi bíróság eljárási illeték 30.000 Ft
- Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi bíróság alperesi perköltség 40.000 Ft
- Igazságügyi Orvosszakértői díjak, amely ha nem lett volna mérsékelve minimum 600.000 Ft lett volna

[redacted]

- I. r. panaszos ügyvédi díja
- minimum 10 tárgyalás 10x30.000 Ft, azaz 300.000 Ft
- minimum 10 beadvány 10x30.000 Ft, azaz 300.000 Ft
- posta, útiköltség díja 30.000 Ft
- Kúria beadvány 100.000 Ft

Összesen **1.530.000 Ft**. Megjegyezném, hogy a Kúria I. r. panaszos pernyertessége miatt az alperest **210.000 Ft.** perköltség megfizetésére kötelezte, az alperes pedig többszöri kérés ellenére sem volt hajlandó a 10.000 Ft-os fellebbezési illeték visszafizetéséről se rendelkezni, azt csak a NAV felszólítása után tette meg.

Továbbá a bizonyítási teher megfordítása miatt I. r. panaszosra terhelt költségek, valamint további költségek és illetékek indokolatlanul súlyosan, a szükségesség és arányosság mértékét meghaladó mértékben sértették I. r. panaszos Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott gondolat, lelkiismereti és vallásszabadságát.

Az Alkotmánybíróság 14/1993 (II.12) AB határozatában megállapította, hogy az Államnak vallási és lelkiismereti meggyőződésben semlegesnek kell maradni, az Államnak biztosítania kell az egyéni meggyőződés szabad kialakításának a lehetőségét. Az Alkotmánybíróság ezen kívül ezen jogot összefüggésbe hozta más, alapjoggal, az emberi méltósághoz való joggal. Az emberi méltóssággal kapcsolatban kimondta, hogy a lelkiismereti meggyőződéshez való jog biztosítása az érvényesülésének a feltétele.

39/2007. (IV.20) AB határozatban az Alkotmánybíróság elismerte, hogy a kötelező oltások rendszere sérti a szülők lelkiismereti és vallásszabadságát, tekintettel arra, hogy az emberi méltósághoz való jog érvényesülésének a feltétele a lelkiismereti szabadság érvényesülése - **14/1993 (II.12) AB határozat-**, így a gyermekek kötelező oltása a szülők lelkiismereti szabadság sértése útján sérti a szülő emberi méltósághoz való jogát, aminek az Alaptörvény szerint sérthetetlennek kellene lenni.

I.r. panaszosban a gyermeke oltás utáni súlyos megbetegedése után az a meggyőződés alakult ki, hogy a gyermekének az oltások nem hatásosak, ahelyett, hogy megvédenék, ártanak neki. Ezen meggyőződését egyre erősítette azon körülmény, miszerint az orvosok és a Népegészségügyi szervek egyre inkább igyekeztek fia oltás utáni megbetegedésének és az oltás közötti okozati összefüggés eltagadását, amellyel országos, világra szóló oltások biztonságosságára vonatkozó adatokat hamisítanak meg. Amellett, hogy a gyermeke további oltását kívánták kikényszeríteni, az oltások után fellépő esetleges újabb szövődményért senki se kívánt felelősséget vállalni. A Népegészségügyi Szervek amellett, hogy az oltás alóli mentesítést nem engedélyezte, az oltásért való felelősséget az oltóorvosra tolta, az oltóorvos pedig a Népegészségügyre, az Orvosi Kamara pedig az Államra, az Állam pedig szintén az orvosra, ráadásul az oltás felvételével senki se garantálta az állítólagos magasabb társadalmi érdeket, ami miatt a fia egészségét veszélyeztetni érdemes, miszerint a fia a betegségekkel szemben védett lesz!
I. r. panaszos meggyőződését erősítette, s az oltásokkal kapcsolatos bizalmát gyengítette azon körülmény, hogy az Állam által fizetett kötelező oltások útján a gyártóknál mekkora haszon realizálódik, amiért nekik semmi felelősséget nem kell vállalniuk.

A fentiek alapján I. r. panaszosban az a lelkiismereti meggyőződés alakult ki, hogy a gyermekét, II. r. panaszost a kötelező oltások alól mentesítenie kell. A Magyar Államnak az Alaptörvény X. cikk és VII. Cikke alapján is semlegesnek kellett volna maradnia, azonban a bíróságok, a Kúria ítélet a bizonyítási teher megfordítása miatti költségek megelőlegezésére való kényszerítéssel, az illetékek és egyéb költségek megfizetésére való kötelezéssel mindent megtett, annak érdekében, hogy I. r. panaszos ezen meggyőződését mellett ne tartson ki.

Tekintettel arra, hogy jelen mentesítési eljárás a kötelező oltásokkal szemben II. r. panaszos életét és emberi méltóságát, I. r. panaszos emberi méltóságát és lelkiismereti és vallásszabadságát kívánja védeni, annak tárgyi költségmentes eljárásnak kellene lennie, azonban a jogalkotó ezen eljárás tárgyi költségmentességét még sem biztosította, I. r. panaszost a Kúria ítélet a költségek és illetékek

[redacted]

megfizetésére kötelezte, amellyel súlyosan sértette az I. r. panaszos emberi méltóságát, lelkiismereti szabadságát, valamint az Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdésben megfogalmazott azon jogát, miszerint szülőként I. r. panaszos jogában áll a gyermekének adandó nevelést megválasztani, valamint II. r. panaszos emberi élethez, emberi méltósághoz való jogát!

A fentieken túl sérült I. r. panaszos Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes eljáráshoz való joga is tekintettel arra, hogy gyermeke oltás alóli mentesítése érdekében milliós költségeket kellett megelőlegeznie, a gyermeke anyagi nehézségei miatt jogszabálysértő oltásra kötelezésének a lehetősége miatt olyan oltásnak lett volna kitéve, amely az egészségét hátrányosan befolyásolhatta volna, amely oltások kimenetele ismeretlen az egészségére nézve, így orvosi kísérletre lett volna kötelezve.

A **tisztességes eljárás** alapkövetelménye a jogszabályok betartása, azonban ennél is többet jelent, a fair eljárás sérülhet akkor is, ha jogszabálysértés nem is történik. A tisztességes eljárás követelménye a pártatlan és részlehajlás nélküli ügyintézés, amely megvalósítása szoros összefüggésben áll a jogegyenlőség a diszkrimináció tilalmával, valamint az emberi méltóság alkotmányos elveivel.

Egy Állami szervvel szemben pereskedés esetén maradjunk annyiban, hogy lehetetlen biztosítani a tisztességes eljárást már csak arra tekintettel is, hogy az Állami munkaviszonyban dolgozó fizetett jogászai vannak, míg a másik oldal ritkán rendelkezik ilyen lehetősséggel, azonban a jogszabályok azok, amik a felek közötti egyenlőtlenséget méginkább kiélezik. A vonatkozó jogszabályok alapján az Állami szerveket alanyi költségmentességet élveznek, amely annyit jelent, hogy egy esetleges pereskedés lényegében semmilyen anyagi kockázattal nem jár neki, semmit nem veszíthet. Jelen ügyben ráadásul az Állami szerv hatóságként járt el és az ő hibái miatt kellett többször perelni, az ezzel járó anyagi kockázat veszélyét mégis csak I. r. panaszos viselte.

Azon körülmény, hogy jelen eljárásban az Állami szerv alperesnek végig biztosítva volt az alanyi költségmentesség, I. r. panaszosnak viszont nem a jogegyenlőség megsértése útján sértette súlyosan I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát!

A fentiekre tekintettel kérem, hogy a **2011. évi CLI. tv. 27. §.** (1) bekezdés szerint bírói döntés felülvizsgálata során a **26. §.** (1) bekezdés szerinti - **Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja** alapján vizsgálni szíveskedjen, azon körülményt, miszerint a kötelező oltások alóli mentesítési eljárás illeték és költségköteles eljárás, amely következtében a szükségesség és arányosságot meghaladó mértékben sérül az emberi élethez, emberi méltósághoz, valamint a lelkiismereti és vallásszabadsághoz fűződő és egyéb alkotmányos jogok, valamint a társadalmi igazságosság, s a jogalkotó szervet hívja fel arra, hogy biztosítsa, hogy a kötelező oltások alóli mentesítési eljárások tárgyi költségmentes eljárások legyenek!

5.)

Továbbá kérjük, hogy a **2011. évi CLI. tv. 27. §.** (1) bekezdés szerinti bírói döntés felülvizsgálata során a **26. §.** (1) bekezdés szerinti - **Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja** alapján-, **az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. (továbbiakban Eütv.) 57. §. (2) bekezdés a.) pontja** az egyéb törvényekkel, valamint az Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is folytasson le tekintettel arra, hogy a fenti törvényi rendelkezés az emberi élethez, emberi méltósághoz, a lelkiismereti és vallásszabadsághoz és egyéb alkotmányos alapjogokat sértő egyes kötelező oltások bevezetését, azoknak a számát az Alaptörvény tiltása ellenére egy minisztériumra bízza, holott az ilyen jogok sértése csak törvényi szinten lehet alkotmányos.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. 57. §. (2) bekezdés a.) pontja, miszerint a miniszter rendeletben határozza meg a fertőző betegségeket, amely esetében életkorhoz kötettem kötelező védőoltás elrendelésének van helye, nincs összhangban a vonatkozó jogszabályokkal és az Alaptörvénnyel, melyre tekintettel az **Abtv. 41. §. (1)** bekezdésének megfelelően azt semmisítse meg.

[redacted]

A fenti jogszabályi hely alapján nem törvény, hanem egy miniszteri rendelet I. r. panaszost lelkiismereti meggyőződése, emberi méltóságának a sértése útján kötelezi arra, hogy fiának, II. r. panaszosnak adassa be DTPa kötelező oltásokat, II. r. panaszost pedig a fenti rendelkezés alapján törvény helyett miniszteri rendelet kötelezi arra, hogy az emberi élethez, emberi méltósághoz, egészséghez, a lelkiismereti és vallás szabadsághoz való jogának, valamint egyéb jogainak a sértésével felvegye a DTPa oltásokat, **amellyel I. r. és II. r. panaszos következő alapjogai sérültek súlyosan:**

- az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése**, miszerint „Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény Állapíthatja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható."
- **Alaptörvény II. cikke, miszerint „**Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg."
- az **Alaptörvény III. cikk (2) bekezdésében** megfogalmazott tilalom, miszerint „Tilos az emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélküli orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.„
- az **Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben** megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadságot,
- **Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése**, miszerint „Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak."
- **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdése, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni."
- **Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdésben** megfogalmazott azon jog, miszerint szülőként I. r. panaszos jogában áll a gyermekének adandó nevelést megválasztani.
- az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, <u>független és pártatlan</u> bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."

Jelen ügyre, az II. r. panaszos DTPa oltások alóli mentesítésére vonatkozó eljárásra azért került sor, azért volt rá szükség, mert az Eütv. fenti rendelkezése felhatalmazta a minisztériumot, hogy határozza meg, hogy mely oltások lehetnek életkorhoz kötötten kötelezőek, a minisztérium pedig az NM rendeletben ezen oltásokat is az életkorhoz köteten kötelező oltások közé sorolja. Az NM rendel alapján ezen oltásokat II.r. panaszosnak betöltött 6 éves korában, majd betöltött 11 éves korában kötelezettsége felvenni. Habár II. r. panaszos 6 éves már rég elmúlt, sőt a 11 évet is már betöltötte a vonatkozó rendelkezések alapján ezen oltások pótlására 16 éves koráig kötelezhető.

Fentebb részletezve lett, hogy a kötelező oltások rendszere, valamint jelen Panasszal **támadott Kúriai ítélet, miszerint II. r. panaszost a DTPa oltások alóli mentesítési kérésének az elutasításának helyt adott**, súlyosan sérti II. r. panaszos emberi élethez, emberi méltósághoz, lelkiismereti és vallásszabadságát, valamint egyéb alkotmányos jogait, valamint súlyosan sérti I. r. panaszos lelkiismereti és vallás szabadságát, azon keresztül, valamint az útján, hogy gyermek törvényes képviselőjeként nem gyakorolhatja a fia, II. r. panaszos feletti önrendelkezési jogot az emberi méltósághoz való jogát.

A fentiek alapján egyértelmű, hogy a kötelező oltások rendszere, így a **Kúria ítélet is** általánosságban súlyosan sérti az alapvető emberi jogokat, azonban a kötelező oltások, a Kúria ítélet is nemcsak általánosságban, hanem minden egyes kötelező oltás egyesével is, újra és újra sérti az Alapvető emberi jogokat, hiszen minél több a kötelező oltás, annál többször sérülnek a fent részletezett alapvető emberi jogok.

A Kúria ítéletében elfogadta azon körülményt, hogy Alkotmányos az, hogy a hivatkozott Eütv. általánosságban teszi kötelezővé az életkorhoz kötött kötelező oltásokat, mindazon által egy miniszterre bízza, hogy határozza meg a részletszabályokat, határozza meg, hogy mely fertőző megbetegedések ellen és hány oltás tesz kötelezővé. A fenti felhatalmazás megadását azonban az Alaptörvény nem engedi, így a

[redacted]

Kúria se fogadhatta volna el, hogy I. r. panaszost és II. r. panaszost egy rendelet alapján oltás felvételére köteleznek, amely alól mentesíteni kell azokat!

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése értelmében az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat **törvény állapítja meg.** Alapvető jog, más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jogok lényeges tartalmának a tiszteletben tartásával korlátozható.

Az Alaptörvény garanciális szabályként rögzíti az alapvető jogok korlátozásának az általános kereteit, amely alapján az alapvető jogok korlátozását **csak törvény által**, más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, az ahhoz feltételen szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan és az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával teszik lehetővé. Az alapvető jogok mellett **az alapvető kötelezettségekre vonatkozó szabályokat, így a részletszabályokat is csak törvény állapíthatja meg!**

A fentiek alapján minden egyes kötelező oltás, vagy egy újonnan bevezetett oltásnak meg kell felelni azon követelménynek, hogy arra törvény kötelezzen, valamint a szükségesség, arányosság szabályának is, így minden egyes kötelező oltás bevezetése csakis országgyűlés engedélyezhet, ezen jogát nem ruházhatja át egy miniszterre.

Megjegyezném, hogy 2014-ben vezette be az akkor miniszter a kötelező oltások közé a Prevenar 13 oltásokat, amely alkotmányos indoka az volt, hogy „A szülők 95%-a amúgy is beadatta a gyermekének ezen oltást, így semmi akadálya annak, hogy az kötelező legyen!" Én úgy gondolom, hogy az alkotmányosság, mint ilyen elég alapos indoknak kellett volna, hogy legyen a kötelezőség bevezetése ellen, de a minisztérium ilyen indokból ezt nem vizsgálta, hiszen az Alkotmánybíróság már 2007-ben kimondta, hogy az oltások kötelezősége nem alkotmányellenes, ezért álláspontja szerint bármikor és bármennyi oltás kötelezővé tehető!

Továbbá megjegyezném, hogy a Hepatitisz B elleni oltás 2. adagját még csak az NM rendelet se teszi kötelezővé, azonban ma Magyarországon mégis két adagot adnak kötelezően a betöltött 12. éves gyermekeknek, amely jogszabályi hátteréként a Tisztelt Népegészségügy az oltásokra vonatkozó módszertani levelet szokta megjelölni, miszerint 1 darab Hepatitisz B elleni oltás nem alakítja ki a szükséges védettséget, ezért kettő adag adása szükséges!

A támadott törvényi rendelkezést alkalmazva, egy NM rendelet alapján I.r. panaszos emberi méltósághoz való jogának a sértésével kötelezik arra, hogy fiának, II. r. panaszosnak a lelkiismereti meggyőződése ellenére adassa be a DTPa oltásokat, ezen törvényi rendelkezés alapján, egy NM rendelet kötelezi II. r. panaszost arra, hogy az emberi élethez, emberi méltóságához, az egészséghez való jogának a veszélyeztetése, sértése és lelkiismereti meggyőződése ellenére vegye fel az életkorhoz kötötten kötelező DTPa oltásokat, s a Kúria ezen jogszabály alkotmányosságának a vélelme mellett tartotta hatályban a mentesítési kérelem elutasítását!

A fenti törvényi rendelkezés azért is Alaptörvénysértő, mert a felhatalmazást nemcsak járványok megelőzése érdekében szükséges oltások kötelezővé tétele érdekében adta a minisztériumnak, hanem fertőző megbetegedésekkel szemben adta, amely kategóriába olyan betegségek is beletartoznak, amelyek járványok előidézésére alkalmatlanok, amely részletezése a 6. pontban található.

A fentiekre tekintettel kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Eütv. vonatkozó rendelkezésének az Alkotmányosságát vizsgálni szíveskedjen és azt semmisítse meg!

6.)

Továbbá kérjük, hogy a **2011. évi CLI. tv. 27. §.** (1) bekezdés szerinti bírói döntés felülvizsgálata során a **26. §.** (1) bekezdés szerinti - **Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja** alapján-, **a 18/1998. (VI. 03)**

[redacted]

NM rendelet (továbbiakban: NM rendelet) 5. §. (1) bekezdés d.) pontjának az egyéb törvényekkel, valamint az Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is folytasson le tekintettel arra, hogy a fenti jogszabályi rendelkezés alapján életkorhoz kötötten **merevgörcs (tetanusz)** elleni védőoltásban kell részesíteni a rendelet hatálya alá tartozó személyeket, amely kötelezés még az Alkotmánybíróság álláspontja szerint is súlyosan alkotmánysértő tekintettel arra, hogy a 39/2007. AB határozatban az Alkotmánybíróság kimondta, hogy **a járványok megelőzése** érdekében alkotmányos a kötelező oltások útján az alapvető emberi jogok korlátozása, a tetanusz járvány azonban soha nem volt az emberiség történetében, köztudomású, hogy tetanusz fertőződést ember-embernek nem tud átadni, fertőződés veszélye csak súlyos sérülés esetén áll fenn. Az NM rendelet 1-es számú melléklete alapján is, amennyiben fertőzött gyanús személy észlelnek, a fertőzött személy környezetében semmiféle biztonsági intézkedés nem szükséges!

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy az NM rendelet 5. §. (1) bekezdés d.) pontja, miszerint életkorhoz kötötten merevgörcs (tetanusz) elleni védőoltásban kell részesíteni a rendelet hatálya alá tartozó személyeket, nincs összhangban a vonatkozó jogszabályokkal és az Alaptörvénnyel, melyre tekintettel az **Abtv. 41. §. (1)** bekezdésének megfelelően azt semmisítse meg.

A fenti jogszabályi hely alapján I. r. panaszost lelkiismereti meggyőződése, emberi méltóságának a sértése útján kötelezik arra, hogy fiának, II. r. panaszosnak adassa be DTPa kötelező oltásokat, II. r. panaszost pedig a fenti rendelkezés alapján kötelezik arra, hogy az emberi élethez, emberi méltósághoz, a lelkiismereti és vallás szabadsághoz való jogának, valamint egyéb jogainak a sértésével felvegye a DTPa oltásokat, **amellyel I. r. és II. r. panaszos következő alapjogai sérültek súlyosan:**

- az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése**, miszerint „Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény Állapíthatja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható."
- **Alaptörvény II. cikke, miszerint** „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg."
- az **Alaptörvény III. cikk (2) bekezdésében** megfogalmazott tilalom, miszerint „Tilos az emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélküli orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.„
- az **Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben** megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadságot,
- **Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése**, miszerint „Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak."
- **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdése, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni."
- **Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdésben** megfogalmazott azon jog, miszerint szülőként I. r. panaszos jogában áll a gyermekének adandó nevelést megválasztani.
- az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, <u>független és pártatlan</u> bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."

Jelen ügyre, az II. r. panaszos DTPa oltások alóli mentesítésére vonatkozó eljárásra azért került sor, azért volt rá szükség, mert a támadott NM rendelet életkorhoz kötötten kötelezővé teszi a merevgörcs (tetanusz) elleni oltást, amely elleni oltást a DTPa (diphtheria-**tetanus**-sejtmentes pertussis) oltások tartalmaznak.
Az NM rendelet alapján ezen oltásokat II.r. panaszosnak betöltött 6 éves korában, majd betöltött 11 éves korában kötelezettsége felvenni. Habár II. r. panaszos 6 éves már rég elmúlt, sőt a 11 évet is már betöltötte a vonatkozó rendelkezések alapján ezen oltások pótlására 16 éves koráig kötelezhető.

Fentebb részletezve lett, hogy a kötelező oltások rendszere, valamint jelen Panasszal **támadott Kúriai ítélet, miszerint II. r. panaszost a DTPa oltások alóli mentesítési kérésének az elutasításának helyt adott**, súlyosan sérti II. r. panaszos emberi élethez, emberi méltósághoz, lelkiismereti és vallásszabadságát, valamint egyéb alkotmányos jogait, valamint súlyosan sérti I. r. panaszos lelkiismereti és vallás szabadságát,

[redacted]

azon keresztül, valamint az útján, hogy gyermek törvényes képviselőjeként nem gyakorolhatja a fia, II. r. panaszos feletti önrendelkezési jogot az emberi méltósághoz való jogát.

A 39/2007. AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy egy oltásra való kötelezés akkor Alkotmányos, ha az a járványok megelőzését, mint magasabb társadalmi érdeket szolgálja!

Köztudomású, hogy a Tetanusz járvány sehol a világon, soha az életben nem volt, de azon körülményt, miszerint a tetanusz fertőzés soha nem okoz járványt igazolja az NM rendelet 1. számú melléklete, amely tetanus fertőzés esetén intézkedési tervet tartalmaz!

Tetanus

Merevgörcs, BNO10: A33.35

1. Kórokozó:

Clostridium tetani

2. Teendők a beteggel

2.1. Jelentés:

Bejelentésre kötelezett a valószínűsíthető vagy a megerősített eset. Újszülötteknél észlelt tetanus megbetegedésről járványügyi értesítést kell küldeni az illetékes fővárosi, megyei szülész szakfelügyelő főorvosnak.

2.3.3. Felszabadító vizsgálat:

Nem szükséges.

2.4. Fertőtlenítés:

Nem szükséges.

2.5. Egyéb intézkedés:

Tetanusz fertőzésre gyanús sérülés esetén az oltottság vizsgálata, illetve oltás a VML szerint.

3. Teendők a beteg környezetében

3.1. A beteggel kontaktusba kerültek felkutatása:

Nem szükséges.

3.2. Járványügyi érdekből végzett mikrobiológiai szűrővizsgálat:

Nem szükséges.

3.3. Járványügyi megfigyelés:

Nem szükséges.

3.4. Postexpozíciós profilaxis:

Nem szükséges.

3.5. Fertőzőforrás-kutatás:

Nem szükséges.

3.6. A terjesztő közeg felderítése:

Nem szükséges.

A Kúria ítéletében elfogadta azon körülményt, hogy Alkotmányos az, hogy életkorhoz kötötten kötelezővé tették a Tetanusz, az az a DTPa oltásokat. Tekintettel arra, hogy a Tetanusz fertőzés nem okoz járványokat, így az ellenük adott oltás sem szolgálja az alkotmányossági feltételt, miszerint járványok megelőzésére alkalmas legyen, így a Kúria se fogadhatta volna el, hogy II. r. panaszost a Tetanusz oltás felvételére kötelezzenek és az alóli mentesítés elutasításának se adhatott volna helyet!

A fentiek alapján minden egyes kötelező oltásnak, annak minden komponensének meg kell felelni a szükségesség, arányosság szabályának is, alkotmányos és nem alkotmányos oltóanyag összecsapása nem lehet alkotmányos!

A támadott NM rendelet alapján I. r. panaszos emberi méltósághoz való jogának a sértésével kötelezik arra, hogy fiának, II. r. panaszosnak a lelkiismereti meggyőződése ellenére adassa be a DTPa – tetanusz - oltásokat, ezen törvényi rendelkezés alapján, egy NM rendelet kötelezi II. r. panaszost arra, hogy az emberi élethez, emberi méltóságához, az egészséghez való jogának a veszélyeztetése, sértése és lelkiismereti

[redacted]

meggyőződése ellenére vegye fel az életkorhoz kötötten kötelező DTPa - tetanusz - oltásokat, s a Kúria ezen jogszabály alkotmányosságának a vélelme mellett tartotta hatályban a mentesítési kérelem elutasítását!

A fentiekre tekintettel kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az NM rendelet vonatkozó rendelkezésének az Alkotmányosságát vizsgálni szíveskedjen és azt semmisítse meg!

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A Kúria ítélet után az alperes felszólította I. r. panaszost, hogy 2022.09.15-ig adassa be II. r. panaszosnak az elmaradt 6 éves DTPa oltást, majd 2022. október hónapban az iskolai kampányoltás keretében vegye fel annak ismétlését, amit egy átalag gyereknél is 5 év eltelte után szoktak ismételni!
Alperes kifejezte, hogy amennyiben az oltások felvételér határidőben nem kerül sor, közigazgatási eljárást indít!

Tekintettel arra, hogy nem vitatott, köztudomású tény, hogy egy oltás felvétele egy visszafordíthatatlan és helyrehozhatatlan folyamat, jelen esetben II.r. panaszos oltásra kötelezésének az Alkotmányosságát az Alkotmánybíróság vizsgálja, ezidő alatti oltása esetén az alkotmánysértés helyrehozhatatlan lenne, melyre tekintettel kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy azonnali jogvédelmet nyújtani szíveskedjenek az alperessel szemben az oltások kikényszeríthetőségével szemben.

I.) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.
Ügyvédi meghatalmazást nem csatolok, az ügyben személyesen járok el.

II.) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról
Nyilatkozunk, hogy személyes adataink (név) közzétételéhez hozzájárulunk/nem járulunk hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata:
- I.r. panaszos az ügyben felperes volt, ezért neki nem kell
- II. r. [redacted]. r. panaszos gyermeke, az eljárás tárgya az ő kötelező oltások alóli mentesítése, a helyes döntés az ő életére, egészségére hat ki, személyi igazolványának a másolatát csatolja

Kelt: 2022.11.11.

[redacted]

I.r. panaszos

[redacted]

II.r. panaszos

[redacted]